

EGW

Notities

2016-1

De Grote Strijd

**Supplement bij de volwassen les
in de Sabbatschool
jan-feb-mrt 2016**

Inhoud:

1^e kwartaal 2016 – De Grote Strijd

Les	onderwerp	blz.
1.	Crisis in de hemel	3
2.	Crisis in Eden	9
3.	Wereldwijde opstand en de aartsvaders.....	14
4.	Conflict en crisis: de oordelen	20
5.	De strijd gaat verder	26
6.	Overwinning in de woestijn	32
7.	De onderwijzing van Jezus en de Grote Strijd	38
8.	Vrienden in het Leger	44
9.	De Grote Strijd en de eerste gemeente.....	50
10.	Paulus en de opstand	56
11.	Petrus en de grote strijd	62
12.	De strijdlustige gemeente	67
13.	Verlossing	73

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de boeken van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers.

Kopierechten® bij Pacific Press® Publishing Association.

De Engelse editie – EGW Notes - kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Nederlandse uitgave van: **Promise Ministry**®

Contact: info@promiseministry.nl

U mag dit digitaal document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik.

Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten.

Dit document is niet voor verkoop.

1. Crisis in de hemel

Sabbatmiddag, 26 december

Sinds de val van Satan heeft er steeds vijandschap bestaan tussen waarheid en leugen. Het wezen dat nu zo onophoudelijk werkt om het zaad van dwaling te zaaien, bekleedde ooit een van de meest verheven posities in de hemel. Maar hij was niet tevreden met zijn positie. Hij nam zich voor om zich hoger te verheffen, en hij werkte om zijn ambitieuze plannen te bevorderen tot er oorlog uitbrak in de hemel.

Satan werd, samen met degenen die hij had misleid en die met hem streden, uit de hemel geworpen, maar de oorlog is hier op aarde voortgezet. - *The Upward Look*, p. 77.

Droefheid vervulde de hemel, toen er ingezien werd dat de mens verloren was en dat de wereld die door God geschapen was, gevuld zou worden met stervelingen, gedoemd tot ellende, ziekte en dood en dat er geen uitkomst was voor de overtreder...Jezus maakte toen bekend aan de engelenschaar, dat er een middel ter ontkoming gevonden was voor de mens die verloren was. Hij zei dat Hij met Zijn Vader gepleit en aangeboden had Zijn leven tot een losprijs te geven om het doodvonnis op Zich te nemen, opdat door Hem de mens vergiffenis kon vinden. Opdat zij door de verdiensten van Zijn bloed en gehoorzaamheid aan Gods wet, Gode weer welgevallig konden worden en teruggebracht worden in de heerlijke hof en zouden mogen eten van de vrucht van de boom des levens.

In het begin konden de engelen er zich niet over verheugen, ofschoon hun Aanvoerder niets voor hen verborg, maar hen het verlossingsplan bekend maakte. Jezus zei hun, dat Hij zou staan tussen de toorn van Zijn Vader en de schuldige mens, dat Hij de zonde en verachting dragen zou en dat slechts weinigen Hem zouden aannemen als de Zoon van God. Bijna allen zouden Hem haten en verwerpen. Hij zou Zijn heerlijkheid in de hemel achterlaten, op de aarde als een mens verschijnen, zichzelf vernederen als een mens, door eigen ondervinding bekend worden met de verschillende verzoeken, waarin de mens zou vallen, teneinde te weten op welke wijze Hij degenen die verzocht werden, zou kunnen helpen. En dat uiteindelijk, nadat Zijn zending als leraar voleindigd zou zijn, Hij in de handen van de mensen overgeleverd zou worden en bijna iedere wreedheid en marteling zou verdragen, die goddeloze mensen, daartoe aangezet door Satan en zijn engelen, Hem zouden kunnen toebrengen. Dat Hij de wreedste dood zou sterven, hangende tussen hemel en aarde als een schuldig zondaar. Dat Hij vreselijke uren van zielsangst zou doormaken, waar engelen zelfs niet konden toezien, maar hun aangezichten zouden bedekken om het niet te aanschouwen. Niet slechts zwaar lijden in het lichaam zou Hij moeten verduren, maar zielsangst, waarbij lichamelijk lijden geheel niet te vergelijken zou zijn. De last van de zonden van de gehele wereld zou op Hem liggen. Hij zei hun, dat Hij zou sterven en ten derden dage wederom opstaan en zou opvaren tot Zijn Vader om tussenbeide te treden voor de eigenzinnige, schuldige mens.

De engelen wierpen zich voor Hem neer. Zij boden hun eigen leven aan. Jezus sprak tot hen, dat Hij door Zijn dood velen zou behouden. Dat het leven van een

engel de schuld niet kon betalen. Zijn leven alleen kon door de Vader aangenomen worden als een losprijs voor de mens. – *Eerste Geschriften*, 142, 143

Zondag 27 december: De val in de hemel

Satan was vastbesloten om de eerste te zijn in de hemelse beraadslagingen en gelijk aan God. Hij begon zijn werk van rebellie met de engelen onder zijn bevel, en streefde ernaar een geest van ontevredenheid onder hen te verspreiden. Hij werkte op zo'n bedrieglijke manier dat veel van de engelen al overgehaald waren naar zijn kant voordat zijn bedoelingen helemaal bekend waren. Zelfs de trouwe engelen konden zijn karakter niet helemaal doorzien, noch beseffen waartoe zijn werk zou leiden. Toen Satan erin was geslaagd om veel engelen aan zijn kant te krijgen, legde hij zijn zaak aan God voor, waarbij hij voorgaf dat de engelen wilden dat hij de positie zou krijgen die van Christus was.

Het kwaad bleef doorwerken totdat de geest van vervreemding uitgroeide tot daadwerkelijke opstand. Toen was er oorlog in de hemel, en Satan werd, samen met allen die met hem aanhingen, uitgeworpen. Satan had voor de oppermacht in de hemel gestreden en hij had de strijd verloren. God kon hem niet langer vertrouwen met eer en heerschappij en dit werd hem afgenomen, samen met het aandeel dat hij had gehad in de regering van de hemel.

Sindsdien zijn Satan en zijn leger van bondgenoten de gezworen vijanden van God in onze wereld, onophoudelijk strijdend tegen de zaak van waarheid en gerechtigheid. Satan is doorgestaan om aan mensen, net zoals aan de engelen, zijn verkeerde voorstellingen van Christus en van God voor te houden en hij heeft de wereld overgehaald naar zijn kant. Zelfs de zogenaamde christelijke kerken hebben de kant gekozen van de eerste grote afvallige. - *Selected Messages*, bk 1, p. 222.

Hoe weinig mensen houden in gedachten dat de verzoeker ooit een bedekkende cherub was, een wezen dat God had geschapen voor de glorie van Zijn naam. Satan viel van zijn hoge positie door zelfverheffing; hij misbruikte de grote vermogens waarmee God hem zo rijkelijk had bedeeld. Hij viel om dezelfde reden dat duizenden ook nu vallen, vanwege een ambitie om de eerste te zijn en een onwilligheid om onder beperking te zijn. De Here wil de mens de les leren dat, ook al is hij verenigd met de gemeente, hij niet is gered totdat het zegel van God op hem wordt geplaatst...

De Here heeft voor ieder van ons een werk te doen. En als de waarheid niet in zijn hart is geworteld, als de natuurlijke karaktertrekken niet zijn veranderd door de Heilige Geest, kunnen wij nooit medearbeiders zijn met Jezus Christus. Het eigen ik zal steeds op de voorgrond treden en het karakter van Christus zal nooit in ons leven worden geopenbaard. - *Letter 80, 1898*.

Iedereen moet hieruit de les leren dat zij persoonlijk verantwoording schuldig zijn aan God. Als zij God liefhebben met heel hun hart, zullen zij wijs zijn tot zaligheid. Zij zullen Zijn wil volbrengen en hun licht zal steeds hun heerlijkheid zijn, en onverzwakt zijn omdat zij hun Here erkennen en vrezen en dienen. Het ernstige werk rust op iedere ziel om te bedenken dat hij een dienstknecht van Jezus Christus is en door zijn plechtige doopbeloften beloofd heeft zichzelf te bekleden met de gerechtigheid van Christus. Zullen wij het levende voorbeeld van de Here Jezus uitvoeren? - *This Day With God*, p. 128.

Maandag 28 december: De vorst van deze wereld

Jezus gaf Satan geen kans. Toen Hij de laatste stappen naar Zijn vernedering deed en de diepste smart Hem zou benauwen, zei Hij tot de discipelen: "De overste dezer wereld komt en heeft aan Mij niets." "De overste dezer wereld is geoordeeld." Nu zal hij buitengeworpen worden (Johannes 40:30; 16:11; 12:31). Met profetische blik voorzag Christus de tonelen die bij Zijn laatste grote strijd zouden plaatsvinden. Hij wist dat heel de hemel zou triomferen als Hij zou uitroepen: "Het is volbracht." Zijn oor beluisterde de verre muziek en het gejuich van overwinning in de hemel. Hij wist dat de doodsklok van Satans rijk dan geluid zou worden en dat de naam van Christus van wereld tot wereld door het universum zou worden verkondigd.

Christus verheugde Zich dat Hij meer kon doen voor zijn volgelingen dan zij konden vragen of bedenken. Hij sprak met zekerheid, in de wetenschap dat een almachtig besluit was gegeven eer de wereld bestond. Hij wist dat de waarheid, bekleed met de almacht van de Heilige Geest, in de strijd met het kwaad zou overwinnen en dat de met bloed bevleete banier triomfantelijk zou waaien boven Zijn volgelingen. Hij wist dat het leven van Zijn discipelen die Hem vertrouwden, zou zijn als Zijn was geweest: een reeks ononderbroken overwinningen, hier wellicht onzichtbaar, maar als zodanig erkend in het hiernamaals." – *Jezus de Wens der Eeuwen*, blz. 567

De Bijbel leert dat toen Gods engelen zich eens voor Hem kwamen stellen, ook Satan onder hen was. (Job 1:6). Hij was er niet om de eeuwige Koning hulde te brengen, maar om zijn eigen boosaardige plannen tegen de rechtvaardigen te bevorderen. Waar mensen vergaderen om God te aanbidden, is hij aanwezig om hetzelfde doel te bereiken. Hoewel men hem niet kan zien, werkt hij met alle ijver om de geesten van de mensen die zijn samengekomen te beheersen. Zoals een bekwaam legeraanvoerder maakt hij van tevoren zijn plannen op. Wanneer hij ziet dat Gods boodschapper de Schrift onderzoekt, neemt hij nota van het onderwerp dat hij aan de mensen zal brengen. Hij gebruikt dan al zijn list en sluwheid om de omstandigheden zó te leiden dat de boodschap niet overkomt bij hen die hij juist op dát punt wil misleiden. Wie de waarschuwing het hardst nodig heeft kan door zaken niet aanwezig zijn of kan om een andere reden de woorden die voor hem „een geur ten leven” zouden zijn niet horen. – *Het Grote Conflict*, 371

Bij zijn schepping kreeg Adam de heerschappij over deze aarde. Maar omdat hij bezweek voor de verleiding, kwam hij onder de macht van satan. "Door wie men overmeesterd is, diens slaaf is men." (2 Petrus 2:19)

Toen de mens de gevangene van satan werd, ging zijn heerschappij over in handen van zijn meester. Zo werd satan de "god dezer wereld". Hij had onrechtmatig heerschappij verkregen over de aarde, die oorspronkelijk aan Adam gegeven was. Maar Christus zou door Zijn offer, dat de straf voor de zonde betaalde, niet alleen de mens verlossen, maar ook het gebied dat hij verloren had. Alles wat door de eerste Adam verloren ging, zal door de tweede Adam hersteld worden." – *Patriarchen en profeten*, 40, 41

Dinsdag, 29 december: Oorlog in de hemel

Er is een grote opstand in het aardse universum. Is er geen grote leider van die opstand? Is Satan niet het leven en de ziel van iedere soort opstand die hij zelf heeft aangesticht? Is hij niet de eerste grote afvallige van God? Er bestaat een opstand. Lucifer kwam in opstand en keerde zich af van zijn loyaliteit en voert oorlog tegen de goddelijke regering. Christus is aangesteld om de opstand neer te slaan. Hij maakt van deze wereld Zijn strijdtoneel. Hij staat aan het hoofd van de menselijke familie. Hij bekleedt Zijn goddelijkheid met menselijkheid en Hij gaat over de grond waar Adam viel en verdraagt de aanvallen van Satans verzoeken, maar Hij geeft op geen enkel punt toe.

De redding van deze wereld staat op het spel. Hij weerstond de aartsbedrieger. Ten behoeve van de mens moest Hij overwinnen als een mens en op precies dezelfde manier waardoor de mens moet overwinnen door "er staat geschreven." - Ellen G. White Comments in *The SDA Bible Commentary*, Vol 4, p. 1163.

Verzoeken zullen tot ons komen. Wetteloosheid neemt toe waar u het het minst verwacht. Duistere hoofdstukken zullen opengaan die verschrikkelijk zijn, om de ziel terneer te drukken, maar de boog der belofte is boven te troon van God.

Wij zullen bloot staan aan zware beproevingen, tegenstand, verlies, lijden, maar we weten dat Jezus dit alles heeft doorgemaakt. Deze ervaringen zijn waardevol voor ons. De voordelen zijn zeker niet alleen beperkt tot dit korte leven. Zij reiken tot in de eeuwigheid...

Naarmate wij het einde van de geschiedenis van deze wereld naderen, zullen wij steeds sneller vooruit gaan in onze christelijke groei, of wij gaan net zo beslist achteruit.

Satan is de persoonlijke vijand van Christus... Hij heeft het mensdom lang misleid en zijn macht over de mensen is groot. Zijn woede tegen Gods volk neemt toe als hij ziet dat de kennis over Gods eisen zich uitstrekt naar alle delen van de wereld, en dat het licht van de tegenwoordige waarheid schijnt op hen die lang in duisternis zijn geweest...

Het Woord van God... moet onze verdediging zijn wanneer Satan met zulke wonderen van de leugen werkt dat hij, indien mogelijk, ook de uitverkorenen zou misleiden. In die tijd zullen degenen die niet standvastig voor de waarheid hebben gestaan zich verenigen met de ongelovigen, die de leugen liefhebben en doen. Wanneer deze wonderen worden verricht, wanneer de zieken worden genezen en andere wondertekenen worden gedaan, zullen zij worden misleid. Zijn wij voorbereid voor de gevaarlijke tijden die vlak voor de deur staan? Of staan we daar waar we een gemakkelijke prooi zijn voor de bedriegerijen van de duivel? - *Selected Messages*, bk 3, p. 407.

Wanneer iemand zijn voeten plaatst op de vaste Rots Christus Jezus als zijn fundament, dan ontvangt hij een gave van kracht van de Bron van alle kennis, alle wijsheid en geestelijke doeltreffendheid, opdat allen zullen weten tot welke partij hij behoort – geboden-houders of geboden-brekers. Het vaandel van de Vorst Immanuël die boven zijn hoofd zweeft zal niet tekort schieten om alle onzekerheid te verdrijven en aan iedereen duidelijk te maken dat wij de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben. De liefde van Jezus Christus heeft een weerhoudende macht. - *The Upward Look*, p. 370.

Woensdag, 30 december: Satan uitgeworpen

De arbeiders voor Gods zaak mogen waardevolle lessen leren van de instructie die Jezus gaf aan Zijn zeventig discipelen, en van hun ervaringen. Deze discipelen werden naar de steden en dorpen gestuurd waarheen Jezus Zelf zou volgen, om een interesse op te wekken in het werk van Jezus, opdat de mensen gereed zouden zijn om de grote waarheden te ontvangen die Hij hen zou meedelen...

"En welke stad u ook maar binnengaat en men ontvangt u, eet wat u voorgezet wordt, genees de zieken die daar zijn, en zeg tegen hen: Het Koninkrijk van God is dicht bij u gekomen." (Lukas 10: 8, 9).

Dit was de lading van hun boodschap. Zij mochten de boodschap niet uit het oog verliezen, noch in een woordenstrijd treden over zaken die niet volstrekt noodzakelijk waren, of die de deur zouden sluiten voor de belangrijke waarheden die Jezus hun had geboden te onderwijzen. Zij moesten onderwijzen uit het Oude Testament, en de profetieën en de zending en het werk van Christus uitleggen, en waarheden presenteren die de harten van de mensen zouden verzachten, zodat zij bereid zouden zijn om Christus te ontvangen, wanneer Hij zou volgen. - *This Day With God*, p. 113.

Er zijn christenen die over het geheel te veel spreken en denken over de macht van Satan. Zij denken aan hun tegenstander, zij denken aan hem in gebeden, zij spreken over hem, en in hun verbeelding wordt hij almaar groter. Het is waar, dat Satan een machtig wezen is; maar Gode zij dank, wij hebben een machtige Heiland, Die de boze uit de hemel heeft geworpen. Satan verheugt zich wanneer wij zijn macht vergroten. Waarom spreken we niet over Jezus? Waarom vergroten we niet Zijn macht en Zijn liefde?...

Jezus voegde eraan toe: "Evenwel, verheugt u niet hierover, dat de geesten zich aan u onderwerpen, maar verheugt u, dat uw namen staan opgetekend in de hemelen." (Luc.10:20) Verheugt u niet over het bezit van macht, opdat u niet uw afhankelijkheid van God uit het oog verliest. Wees voorzichtig, dat u niet zelfgenoegzaam wordt en in eigen kracht gaat werken, en niet in de geest en kracht van uw Meester. Het "ik" staat altijd klaar om het zich als een verdienste aan te rekenen, wanneer het werk enige mate van succes heeft. Het "ik" wordt gevlend en verhoogd, en op de geest van anderen wordt niet de indruk gemaakt dat God alles in allen is. De apostel Paulus zegt: "Als ik zwak ben, dan ben ik machtig." (2 Cor.12:10). Wanneer wij onze zwakheid beseffen, dan leren we afhankelijk te zijn van een macht die niet in onszelf is. Niets kan zulk een sterke invloed op het hart krijgen als een voortdurend gevoel van onze verantwoordelijkheid tegenover God. Niets raakt zo volledig de diepste motieven van ons gedrag als een besef van de vergevende liefde van Christus. Wij moeten in aanraking komen met God, dan zullen wij doordrenkt worden van Zijn Heilige Geest, dat ons in staat stelt in contact te komen met onze medemensen. Verheug u er dan over, dat u door Christus verbonden zijt met God, leden van het hemelse gezin. Wanneer u hoger ziet dan uzelf, zult u voortdurend de zwakheid van de mens beseffen. Hoe minder u het "ik" koestert, des te duidelijker en vollediger zal uw begrip van de uitmuntendheid van uw Heiland worden.

Hoe nader u uzelf verbindt met de bron van licht en kracht, des te groter licht zal over u uitgestort worden en des te grotere kracht zult u hebben om voor God te

werken. Verheugt u, dat u één bent met God, één met Christus, en met het gehele gezin des hemels. – *De wens der Eeuwen*, blz. 408, 409

Donderdag, 31 december: De voortdurende strijd

In Zijn afscheidsgesprek met Zijn discipelen in de nacht vóór de kruisiging verwees de Heiland niet naar het lijden dat Hij had ondergaan en nog moest ondergaan. Hij sprak niet over de vernedering die Hem te wachten stond, maar probeerde hen in te scherpen wat hun geloof zou versterken. Hij deed hen vooruitzien op de vreugden die de overwinnaar wachten. Hij verheugde Zich in de wetenschap dat Hij voor Zijn volgelingen meer kon en wilde doen dan Hij had beloofd; dat uit Hem stromen van liefde en medeleven zouden vloeien, die de tempel der ziel zouden reinigen, waardoor de mensen in karakter op Hem zouden gaan lijken; dat Zijn waarheid, aangedaan met de kracht des Geestes, zou uitgaan, overwinnende om te overwinnen.

„Dit heb Ik tot u gesproken,” zei Hij, „opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed. Ik heb de wereld overwonnen.” (Joh. 16:33). Christus versaagde niet en werd ook niet ontmoedigd; en de discipelen moesten een geloof van hetzelfde standvastige karakter tonen. Zij moesten werken zoals Hij had gedaan, steunend op Zijn sterkte. Ofschoon hun weg door schijnbaar onoverkomelijke moeilijkheden zou worden versperd, moesten zij toch in Zijn genade voorwaarts gaan, aan geen ding wanhopende en alle dingen verwachtende. – *Van Jeruzalem*, 18

Het is niet Gods wil, dat Zijn volk onder zware zorgen gebukt zou gaan. De Heer brengt ons niet op een dwaalspoor. Hij zegt niet tegen ons: “Vrees niet, want u zult geen gevaren op uw pad tegenkomen.” Hij weet, dat er moeilijkheden en gevaren zijn en dat maakt Hij ons heel duidelijk. Het is niet Zijn bedoeling om Zijn volk weg te halen uit deze wereld van zonde en slechtheid. Maar Hij wijst hen wel op een nooit falende toevlucht. Zijn gebed voor Zijn discipelen was: “Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor den boze.” Johannes 17: 15. “Dit heb ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen.” Johannes 16: 33.

In Zijn bergrede leerde Christus Zijn discipelen kostbare lessen over de noodzaak om op God te vertrouwen. Deze lessen waren bedoeld om Gods kinderen door alle eeuwen heen te bemoedigen. Ook in onze tijd kunnen we er lering en troost uit putten. De Zaligmaker wees Zijn volgelingen op de vogels in de lucht, die vrolijk zingen, en geen last hebben van zorgelijke gedachten, want “zij zaaien niet en maaien niet”. En toch zorgt de hemelse Vader voor de vogels. De Zaligmaker vraagt: “Gaat gij ze niet verre te boven?” Matteüs 6:26. Hij, Die voor mens en dier zorgt, opent Zijn hand en geeft al het nodige aan Zijn schepselen. – *De weg naar Christus*, 123, 124

Vrijdag 1 januari: Voor verdere bestudering

Het Grote Conflict, 453-456

2. Crisis in Eden

Sabbatmiddag, 2 januari

Toen de Here onze stamouders in de hof van Eden plaatste, ging dat gepaard met de opdracht dat zij die moesten "bewerken" en "bewaren". God had Zijn scheppingswerk voltooid en had verklaard dat alle dingen zeer goed waren. Alles was geschikt gemaakt voor het doel waarvoor het was gemaakt. Terwijl Adam en Eva God gehoorzaamden was hun werk in de hof een genot, de aarde bracht vanuit haar overvloed voort voor hun behoeften. Maar toen de mens afweek van zijn gehoorzaamheid aan God, was hij gedoemd om te worstelen met het zaad dat Satan zaaide en zijn brood te eten in het zweet van zijn gezicht. Van nu aan moest hij worstelen met gezwoeg en tegenspoed tegen de macht aan wie hij zijn wil had overgegeven.

Het was Gods bedoeling om door zwoegen het kwaad, dat de mens in de wereld had gebracht door ongehoorzaamheid, te verwijderen. Door zwoegen kunnen de verleidingen van Satan vruchteloos gemaakt worden, en de opkomst van het kwaad worden tegengehouden. De Zoon van God werd aan de wereld gegeven om door Zijn dood verzoening te doen voor de zonden van de wereld en door Zijn leven mensen te leren hoe de plannen van de vijand kunnen worden verhinderd. Door de natuur van de mens aan te nemen kwam Christus tot de gevoelens en belangen van Zijn broeders, en door een leven van onvermoeide arbeid leerde Hij hoe mensen medewerkers kunnen worden met God in het opbouwen van Zijn koninkrijk in de wereld. - *Fundamentals of Christian Education*, pp. 512, 513.

Ik liet mijn toehoorders de zonde van Adam zien in het overtreden van de uitdrukkelijke geboden van de Vader. God schiep de mens oprecht, volkomen heilig en gelukkig, maar hij verloor de goddelijke goedkeuring en verwoestte zijn eigen vreugde door ongehoorzaamheid aan de wet van de Vader. De zonde van Adam stortte het mensdom in hopeloze ellende en wanhoop. Maar in Zijn wonderbaarlijke, medelijdende liefde, liet God de mens niet achter om sterven in hun hopeloze, gevallen toestand. Hij gaf Zijn zeer geliefde Zoon voor hun verlossing. Christus kwam naar de wereld met Zijn goddelijkheid bekleedt met menselijkheid; Hij ging over de weg waar Adam viel; Hij doorstond de toets die Adam niet had doorstaan; Hij overwon iedere verzoeking van Satan, en zo verzoende Hij het schandelijke falen en de val. - *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 293.

Jezus, de grote Bevelvoerder van de hemel, verliet de koninklijke hoven om naar een wereld te komen die verdord en bedorven was door de vloek. Hij nam onze natuur aan, opdat Hij met Zijn menselijke arm het mensdom zou omarmen, terwijl Hij met Zijn goddelijke arm Almacht zou omvatten, en zo de sterfelijke mens zou verbinden met de oneindige God. Onze Verlosser kwam naar de wereld om te laten zien hoe de mens moest leven om onsterfelijk leven te verkrijgen. Onze hemelse Vader bracht een oneindig offer in het geven van Zijn Zoon om voor de gevallen mensen te sterven. De prijs die is betaald voor onze verlossing zou ons verheven voorstellingen moeten geven van wat wij kunnen worden door Christus. - *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 563.

Zondag, 3 januari: Drie zegeningen

Adam was omringd met alles wat zijn hart maar kon wensen. In iedere behoefte was voorzien. Er waren geen zonde en tekenen van verval in het heerlijke paradijs. Engelen van God hadden een liefdevolle omgang met het heilige paar. De gelukkige zangers zongen hun ongedwongen, vreugdevolle liederen vol lof tot hun Schepper. De vreedzame beesten in hun gelukkige onschuld, speelden rondom Adam en Eva, in volledige onderworpenheid. Adam was volmaakt in zijn mannelijkheid, het edelste werk van de Schepper.

Er was geen schaduw tussen hen en hun Schepper. Ze wisten dat God hun weldadige Vader was en in alle dingen was hun wil in overeenstemming met de wil van God. Gods karakter werd in het karakter van Adam weerspiegeld. Zijn heerlijkheid werd in de gehele natuur geopenbaard. – *Adventist Home*, 21

Adam was tot koning gekroond in Eden. Aan hem werd heerschappij gegeven over alle levende wezens die God had geschapen. De Here zegende Adam en Eva met hogere intelligentie dan Hij aan enig ander schepsel had gegeven. Hij maakte Adam de rechtmatige heerser over al de werken van Zijn handen...

Als ze trouw bleven aan God zouden Adam en zijn metgezellin heersen over de aarde. Er werd hen onbeperkte heerschappij gegeven over ieder levend wezen. De leeuw en het lam dartelden vrolijk om hen heen, of lagen... samen aan hun voeten. De blijde vogels fladderden zonder vrees om hen heen, en terwijl hun vrolijke liederen opstegen tot lof van de Schepper, verenigden Adam en Eva zich met hen in dankzegging tot de Vader en de Zoon. - *God's Amazing Grace*, p. 40.

Johannes kan geen geschikte woorden vinden waarmee hij de wonderbaarlijke liefde van God voor de zondige mens kan beschrijven, maar hij roept iedereen op om de liefde van God te aanschouwen die is geopenbaard in de gave van Zijn eniggeboren Zoon. Door de volmaaktheid van het offer dat voor het schuldige mensdom is gegeven, kunnen zij die in Christus geloven... worden gered van eeuwige ondergang. Christus was één met de Vader, maar toen zonde deze wereld binnenkwam door de overtreding van Adam, was Hij toch gewillig om af te dalen van de verhevenheid van Een die gelijk was aan God, Die in een licht woont dat niet door mensen kan worden benaderd, zo vol heerlijkheid dat geen mens zijn aangezicht kan aanschouwen en leven, en Hij onderwierp zich aan belediging, spot, lijden, pijn en dood om aan de eisen van de onveranderlijke wet van God te voldoen en een manier te maken waardoor de overtreder kan ontkomen door Zijn dood en gerechtigheid. Dit was het werk dat Zijn Vader Hem had gegeven om te doen, en degenen die Christus aannemen en volkomen vertrouwen op Zijn verdiensten, worden de geadopteerde zonen en dochters van God – zij zijn erfgenamen van God en mede-erfgenamen met Jezus Christus. - *That I May Know Him*, p. 60.

Maandag 4 januari: De toets bij de boom

De Here gaf de mens een proeftijd, opdat hij een karakter zou kunnen vormen van standvastige rechtschapenheid voor zijn eigen geluk en tot eer van zijn Schepper. Hij had Adam begiftigd met hogere geestkracht dan alle andere schepsels die Hij had gemaakt. Zijn geestelijke krachten waren slechts weinig minder dan die

van de engelen. Hij kon vertrouwd raken met de grootsheid en glorie van de natuur, en het karakter van zijn hemelse Vader begrijpen in Zijn schepping. Te midden van de heerlijkheden van Eden, getuigde alles waarop zijn ogen rustten van de liefde van zijn Vader en zijn oneindige kracht.

De eerste morele les die Adam ontving was er een van zelfverloochening. De teugels van zelf-bestuur werden in zijn handen gelegd. Oordeel, verstand en geweten moesten regeren. "En de Here God nam de mens en plaatste hem in de hof van Eden om die te bewerken en te bewaren. En de Here God legde de mens het gebod op: Van alle bomen in de hof moogt gij vrij eten, maar van de boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult gij niet eten, want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven."

Adam en Eva mochten van iedere boom in de hof eten, behalve een. Er was slechts één verbod. De verboden boom was net zo aantrekkelijke en lieflijk als enig andere boom in de hof. Het werd de boom der kennis genoemd, want door te eten van die boom waarvan God had gezegd, "daarvan zult gij niet eten," zouden zij een kennis van zonde krijgen, een ervaring in ongehoorzaamheid. - *Confrontation*, p. 12.

Er zijn mensen die denken dat de sabbat alleen voor de Joden is gegeven, maar God heeft dat nooit gezegd. Hij vertrouwde de sabbat toe aan Zijn volk Israël als een heilig pand, maar juist het feit dat de Sinaïwoestijn, en niet Palestina, de plaats was die Hij verkoos om Zijn wet te verkondigen, laat zien dat Hij het voor de hele mensheid bedoelde. De wet van de tien geboden is zo oud als de schepping. Daarom heeft de instelling van de sabbat geen speciale betrekking op de Joden boven alle andere geschapen wezens. God heeft het houden van de sabbat verplicht gemaakt voor alle mensen. "De sabbat," wordt duidelijk gezegd, "is gemaakt voor de mens." Laat daarom iedereen, die het gevaar loopt misleid te worden op dit punt, acht slaan op het Woord van God in plaats van de beweringen van mensen.

In Eden zei God tegen Adam over de boom van kennis: "Ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven." "De slang echter zeide tot de vrouw: Gij zult geenszins sterven, maar God weet, dat ten dage, dat gij daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden, en gij als God zult zijn, kennende goed en kwaad." Adam luisterde naar de stem van Satan die sprak door zijn vrouw; hij geloofde een andere stem dan die de wet had gesproken in Eden...

Net zoals de boom der kennis de toets was voor de gehoorzaamheid van Adam, zo is het vierde gebod de toets die God heeft gegeven om de getrouwheid van heel Zijn volk te beproeven. De ervaring van Adam zou een waarschuwing voor ons moeten zijn zolang er nog tijd is. Het waarschuwt ons om geen enkel woord aan te nemen uit de mond van mensen of van engelen wat ook maar een jota of tittel afwijkt van de heilige wet van Jehova. - *Lift Him Up*, p. 53.

Adam en Eva vielen door onbeheerste eetlust. Christus kwam en weerstond de hevigste verzoeking van Satan en overkwam, ten behoeve van het mensdom, de eetlust, daardoor aantonend dat de mens kan overwinnen. Zoals Adam viel door eetlust en het gelukzalige Eden verloor, zo kunnen de kinderen van Adam, door Christus, de eetlust overwinnen en door matigheid in alle dingen Eden terugwinnen.

Onwetendheid is nu geen excuus voor de overtreding van de wet. Het licht schijnt helder en niemand hoeft onwetend te zijn, want de grote God Zelf is de leraar van de mensen. Iedereen is het door de heiligste verplichtingen aan God

verschuldigd om acht te slaan op betrouwbare kennis en ware ervaring, die Hij hen nu geeft met betrekking tot gezondheidshervorming. - *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 161.

Dinsdag 5 januari: De val: deel 1

Bij de eerste komst van Christus had Satan de mens neergehaald van zijn oorspronkelijke, verheven zuiverheid, en had het fijne goud verduisterd met zonde. Hij had de mens, geschapen om een heerser te zijn in Eden, veranderd naar een slaaf op de aarde, kreunend onder de vloek der zonde. De licht van heerlijkheid, dat God aan de heilige Adam had gegeven, welke hem als een kleed bedekte, verliet hem na zijn overtreding. Het licht van Gods heerlijkheid kon ongehoorzaamheid en zonde niet bedekken. In plaats van gezondheid en een overvloed aan zegeningen, werden armoede, ziekte en alle soorten lijden het deel van de nakomelingen van Adam.

Satan had de mensen door zijn verleidende kracht ertoe gebracht om door vermeende kennis te twifelen aan de goddelijke openbaring en uiteindelijk het bestaan van God te ontkennen. Hij kon met duivelse triomf uitzien op een wereld vol zedelijke ellende, en een mensdom dat blootstond aan de toorn van een zonde wrekende God, omdat hij zo succesvol was geweest in het verduisteren van de weg van zovelen, en hen ertoe had gebracht om de wet van God te overtreden. Hij bekleedde de zonde met aantrekkelijke verlokkingen om zich te verzekeren van de ondergang van velen.

Maar zijn meest succesvolle plan in het misleiden van de mensen is het verbergen van zijn werkelijke bedoelingen en zijn ware karakter geweest, door zichzelf voor te doen als een vriend van de mensen en een weldoener voor het mensdom. Hij vleit de mensen met het aangename fabeltje dat er geen opstandige vijand is en geen dodelijke tegenstander waartegen zij zich moeten beschermen, en dat het bestaan van een persoonlijke duivel alleen maar een verdichtselsel is. Terwijl hij zo zijn bestaan verbergt, verzamelt hij duizenden onder zijn heerschappij. Hij misleidt hen, net zoals hij Christus probeerde te misleiden, dat hij een engel uit de hemel is en een goed werk doet voor de mensheid. En de menigten zijn zo verblind door de zonde dat ze de listen van Satan niet herkennen, en zij eren hem zoals zij een hemelse engel zouden eren, terwijl hij aan hun eeuwige ondergang werkt. - *Selected Messages*, bk 1, p. 270.

God geeft ons kracht, verstand, tijd, teneinde karakter op te bouwen waarop Hij Zijn stempel van goedkeuring kan plaatsen. Hij verwacht van elk van zijn kinderen dat zij een edel karakter opbouwen, door het doen van reine, edele daden, zodat hij op het einde een symmetrisch bouwwerk, een schone tempel kan tonen, geëerd door mensen en God.

Bij onze karakterbouw moeten wij op Christus bouwen. Hij is het zekere fundament – een fundament dat nooit verwijderd kan worden. De storm van verzoeking en beproevingen kunnen het gebouw niet bewegen dat geklonken is op de Eeuwige Rots.

Degene die wil opgroeien tot een prachtig gebouw voor de Here moet ieder vermogen van zijn wezen ontwikkelen. Het is slechts door het juiste gebruik van de talenten dat het karakter zich harmonieus kan ontwikkelen. Zo brengen wij op het fundament aan wat in het Woord wordt aangeboden als goud, zilver en kostbaar

gesteente – materiaal dat de toets van Gods reinigend vuur kan doorstaan. In onze karakteropbouw is Christus ons voorbeeld. – *Hoe leidt ik mijn kind*, blz. 191, 192.

Woensdag, 6 januari: De val: deel 2

Adam en Eva waren geschapen om "het beeld en de heerlijkheid van God" te zijn, en hadden gaven ontvangen die niet onwaardig waren voor hun hoge bestemming. Bevallig en symmetrisch in gestalte, regelmatig en mooi in gelaatstrekken, hun aangezichten schijnend met de kleur van gezondheid en het licht van vreugde en hoop, zo droegen zij in hun uiterlijke verschijning de gelijkvormigheid van hun Maker. - *My Life Today*, p. 126.

Eva was afgedwaald tot bij de verboden boom en haar nieuwsgierigheid werd opgewekt om te weten hoe de dood verborgen kon zijn in de vrucht van deze prachtige boom. Zij was verbaasd te horen dat haar vragen opgepakt en herhaald werden door een vreemde stem. "God heeft zeker wel gezegd: Gij zult niet eten van enige boom in de hof?" Eva wist niet dat ze haar gedachten bekend had gemaakt door hoorbaar tot zichzelf te spreken, daarom was zij zeer verbaasd om haar eigen vragen opnieuw te horen van de slang. Zij dacht werkelijk dat de slang kennis had van haar gedachten en dat hij wel heel wijs moest zijn.

Zij antwoordde hem: "Toen zeide de vrouw tot de slang: Van de vrucht van het geboomte in de hof mogen wij eten, maar van de vrucht van de boom, die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: Gij zult daarvan niet eten noch die aanraken; anders zult gij sterven. De slang echter zeide tot de vrouw: Gij zult geenszins sterven, maar God weet, dat ten dage, dat gij daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden, en gij als God zult zijn, kennende goed en kwaad."...

Eva vond de redenering van de slang heel wijs en dat het verbod van God onrechtvaardig was. Zij keek met intens verlangen naar de boon vol vruchten die er zo heerlijk uitzagen. De slang at er duidelijk met verrukking van. Zij verlangde meer naar deze vrucht dan naar iedere andere soort die God haar had gegeven met volkomen toestemming om die te eten...

Eva gaf toe aan de leugenachtige listen van de duivel in de vorm van de slang. Zij at van de vrucht en bemerkte niet meteen een nadeel. Toen plukte ze de vruchten voor zichzelf en voor haar man. "En de vrouw zag, dat de boom goed was om van te eten, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, dat de boom begeerlijk was om daardoor verstandig te worden, en zij nam van zijn vrucht en at, en zij gaf ook haar man, die bij haar was, en hij at."

Adam en Eva zouden volkomen tevreden moeten zijn geweest met hun kennis die ze van God hadden verkregen door Zijn schepping en door de onderwijzing van de heilige engelen. Maar hun nieuwsgierigheid werd opgewekt om bekend te worden met dat waarvan God wilde dat ze geen kennis zouden hebben. Het was voor hun geluk om onwetend te zijn over zonde. De hoge staat van de kennis die zij dachten te bereiken door het eten van de verboden vrucht, stortte hen in de ontaarding van zonde en schuld. - *Confrontation*, pp. 13–15.

Donderdag, 7 januari: De gevolgen

De natuur is vol geestelijke lessen voor de mens. De bloemen sterven om slechts weer voort te komen tot nieuw leven, en hierin wordt ons de les van de opstanding geleerd. Allen die God liefhebben zullen opnieuw bloeien in het Eden hierboven. Maar

de natuur kan niet de les leren van de grote en wonderlijke liefde van God. Daarom was na de zondeval de natuur niet meer de enige leraar van de mens. Teneinde de wereld niet in de duisternis, in een eeuwige geestelijke nacht, te laten, ontmoette de God van de natuur ons in Jezus Christus. De Zoon van God kwam naar deze wereld als een openbaring van de Vader. Hij "het waarachtige licht, dat ieder mens verlicht, was komende in de wereld" (Johannes 1: 9). Wij moeten zien "om ons te verlichten met de kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Christus." (2 Korinthe 4: 6). - *Selected Messages*, bk 1, p. 291.

Het witte kleed der onschuld werd door onze stamouders gedragen toen zij door God in het paradijs werden geplaatst. Zij leefden in volmaakte overeenstemming met Gods wil. Al hun genegenheid was gericht op hun hemelse Vader. Een heerlijk zacht licht, Gods licht, omhulde het heilig mensenpaar. Dit gewaad van licht was een zinnebeeld van hun geestelijke gewaad van hemelse onschuld. Als zij aan God trouw gebleven waren, zouden zij altijd hiermee bekleed zijn gebleven. Maar toen de zonde zijn intrede deed, maakten zij zich los van God en het licht dat hen had omgeven, verdween. Naakt en beschaamd trachtten zij deze hemelse klederen te vervangen door vijgenbladeren als bedekking aaneen te hechten.

Ditzelfde hebben de overtreders van Gods wet altijd gedaan sinds de dag dat Adam en Eva ongehoorzaam zijn geweest. Zij hebben vijgenbladeren aaneengehecht om hun naaktheid, veroorzaakt door de zonde, te bedekken. Zij hebben het kleed gedragen dat zijzelf hebben vervaardigd. Door hun eigen werken hebben zij geprobeerd hun zonden te bedekken en zich voor God aanvaardbaar te maken.

Dit is echter onmogelijk. Niets van wat de mens kan bedenken, kan de plaats van zijn verloren kleed van onschuld innemen. Geen bedekking van vijgenbladeren, geen wereldse kleding kan gedragen worden door mensen die met Christus en de engelen aanzitten aan het avondmaal van het Lam.

Alleen het kleed waarin Christus zelf heeft voorzien kan ons in staat stellen om in Gods tegenwoordigheid te verschijnen. Dit gewaad, het kleed van zijn eigen gerechtigheid, zal Christus aan iedere berouwvolle, gelovige ziel geven. "Ik raad u aan," zegt Hij, "van Mij te kopen... witte klederen, opdat gij die aandoet en de schande uwer naaktheid niet zichtbaar worde." (Openbaring 3: 18).

Dit kleed, geweven op het hemelse weefgetouw, bevat geen enkele draad van menselijk vernuft. Als mens ontwikkelde Christus een volmaakt karakter en Hij biedt dit karakter ons aan. "Al onze gerechtigheden zijn als een verwerpelijke kleed." (Jesaja 64: 6). – *Lessen uit het Leven van Alledag*, 176, 177.

Vrijdag, 8 januari: Voor verdere bestudering

Patriarchen en Profeten, blz. 21, 22

3. Wereldwijde opstand en de aartsvaders

Sabbatmiddag, 9 januari

Christus is de ladder die Jakob zag, waarvan het onderste gedeelte op de aarde rustte, en waarvan de bovenste sport reikte tot de poort des hemels, tot de drempel der heerlijkheid. Indien de ladder juist één trede tekort was geschoten om de wereld te bereiken, waren wij verloren geweest. Maar Christus bereikt ons waar wij zijn. Hij

heeft onze natuur aangenomen en overwon, opdat wij zouden kunnen overwinnen door Zijn natuur aan te nemen. Gekomen "in een vlees, aan dat der zonde gelijk" (Rom.8:3) leefde Hij een leven zonder zonde. Nu maakt Hij door Zijn goddelijkheid aanspraak op de troon des hemels, terwijl Hij door Zijn menselijkheid ons bereikt. Hij gebiedt ons, door het geloof in Hem de heerlijkheid van het karakter van God te bereiken. Daarom moeten wij volmaakt zijn, zoals onze "hemelse Vader volmaakt is". (Matth.5:48) – *Wens der eeuwen, hfdst 31, de bergrede*

Velen hebben onjuiste ideeën van wat het geloof inhoudt en zij leven volledig beneden hun voorrechten. Zij verwarren gevoel met geloof en zijn voortdurend wanhopig en verward in hun gedachten, want Satan maakt gebruik van elk voordeel die hij kan behalen door hun onwetendheid en onervarenheid.

... We moeten Christus als onze persoonlijke Heiland aannemen, of we zullen geen overwinnaars zijn. Het zal ons niet tot voordeel zijn als we onszelf van Hem afhouden, als we geloven dat onze vrienden en burens Hem tot hun persoonlijke Heiland kunnen hebben, maar dat wij Zijn vergevende liefde niet mogen ervaren. We moeten geloven dat we uitverkoren zijn door God, om gered te worden door de uitoefening van geloof door de genade van Christus en het werk van de Heilige Geest. En we moeten God prijzen en verheerlijken voor zulk een grote openbaring van Zijn onverdiende gunst jegens ons. Het is de liefde van God die de ziel tot Christus trekt, om genadevol aanvaard te worden en aan de Vader te worden voorgesteld. — *Our High Calling, p. 77*

Maak steeds uw verlangens, vreugde, verdriet, zorgen en vrees aan God bekend. U kunt Hem nooit overbelasten. U kunt Hem niet vermoeien. Hij, Die de haren van uw hoofd telt, staat niet onverschillig tegenover de noden van Zijn kinderen. De Schrift zegt dat "de Here rijk is aan barmhartigheid en ontferming." Jakobus 5:11. Zijn liefdevol hart wordt door ons verdriet geraakt, zodra we erover spreken. Ga met alles, wat u niet kunt oplossen, naar Hem toe. Niets is voor Hem te zwaar om te dragen. Hij houdt immers de werelden in stand en heerst over alle aangelegenheden in het heelal. Niets, dat op enige manier met onze vrede te maken heeft, is te klein voor Hem om op te merken. Er is geen hoofdstuk in onze ervaring te zwart voor Hem om te kunnen lezen. Er is geen probleem te moeilijk dat Hij er niet uit kan komen. Geen ramp kan de geringste van Zijn kinderen overkomen, geen vrees kan angst aanjagen, geen vreugde en geen ernstig gebed kan van onze lippen komen, of de hemelse Vader ziet het en stelt er belang in. "Hij geneest de verbrokenen van hart en verbindt hun wonden." Psalm 147: 3. De relatie tussen God en elk individu is zo duidelijk en volledig, alsof er niemand anders was voor wie Hij Zijn geliefde Zoon heeft gegeven. – *De weg naar Christus, (2014), p. 98,99, hfdst 11 – Het voorecht om te bidden.*

Zondag 10 januari: Kaïn en Abel

Kaïn meende van zichzelf, dat hij rechtvaardig was en naderde God met alleen een dankoffer. (Gen. 4:3-5). Hij beleed geen schuld en voelde geen behoefte aan genade. Maar Abel kwam met het bloed dat heen wees naar het Lam van God. Hij kwam als zondaar en beleed dat hij verloren was. Zijn enige hoop bestond in de onverdiende liefde van God. De Heer erkende zijn offer, maar Kaïn en diens offer zag Hij niet aan. Het besef van onze nood, het erkennen van onze armoede en zonde is

de eerste voorwaarde om door God te worden aanvaard. "Zalig de armen van geest, want hunner is het koninkrijk der hemelen." (Matth. 5:3). – *Lessen uit het leven van alledag, hfdst 13*

Dezelfde geest die de opstand in de hemel ontketende, zet nog steeds aan tot rebellie op aarde. Satan heeft dezelfde tactiek die hij voor de engelen gebruikte, ook aangewend voor de mens. Zijn geest beheerst nu "de kinderen der ongehoorzaamheid". Ze proberen net zoals hij de grenzen die Gods wet oplegt te overschrijden en beloven de mensen dat ze vrij zullen zijn wanneer ze haar geboden overtreden. Als de zonde wordt veroordeeld, verwekt dat nog altijd haat en tegenstand. Wanneer Gods waarschuwingsboodschap tot het geweten van de mens gaat spreken, zet Satan de mensen ertoe aan allerlei verontschuldigen te bedenken en bij het bedrijven van hun zonden de sympathie van anderen te wekken. In plaats dat zij hun fouten verbeteren, verwekken zij verontwaardiging tegen de persoon die hen terechtwijst, alsof hij de enige oorzaak van de moeilijkheden is. Sinds de tijd van de rechtvaardige Abel tot vandaag hebben de mensen deze geest geopenbaard tegenover hen die de zonde durfden te veroordelen.

Satan heeft de mens tot zonde verleid door dezelfde verkeerde voorstelling van het karakter van God die hij al in de hemel had gegeven, waardoor God als een strenge tiran werd beschouwd. Nu hij daar tot dusver in geslaagd is, verkondigt hij dat Gods onrechtvaardige beperkingen tot de val van de mens hebben geleid, zoals ze ook zijn opstand hebben uitgelokt.

De Eeuwige beschrijft zijn eigen karakter echter als volgt: „HERE, HERE, God, barmhartig en genadig, lankmoedig, groot van goedertierenheid en trouw, die goedertierenheid bestendigt aan duizenden, die ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft; maar (de schuldige) houdt Hij zeker niet onschuldig" (Exodus 34:6,7). – *De Grote Strijd, hfdst 29: De oorsprong van het kwaad*

God heeft het leven van Kain de moordenaar gespaard om de wereld te tonen wat er zou gebeuren als de zondaar een leven van ongebreidelde boosheid zou mogen leiden. Door de invloed van Kains opvattingen en voorbeeld zijn zeer veel van zijn nakomelingen tot de zonde verleid totdat „de boosheid des mensen groot was op de aarde en al wat de overleggingen van zijn hart voortbrachten te allen tijde slechts boos was." „De aarde nu was verdorven voor Gods aangezicht, en de aarde was vol geweldenarij" (Genesis 6:5,11).

God heeft in zijn barmhartigheid tegenover de wereld de goddeloze aardbewoners ten tijde van Noach verdelgd. In zijn barmhartigheid heeft Hij ook de verdorven inwoners van Sodom vernietigd. Door Satans misleidingen worden de bewerkers van de ongerechtigheid met sympathie en bewondering beschouwd. Op die manier brengen ze voortdurend anderen tot opstand. Zó was het in de dagen van Kain en Noach, en in de tijd van Abraham en Lot; zó is het ook in onze tijd. God zal in zijn barmhartigheid tegenover het heelal uiteindelijk de mensen die zijn genade verwerpen, moeten vernietigen. – *De Grote Strijd, hfdst 33: Het eerste grote bedrog*

Maandag 11 januari: De Zondvloed

Hoe weinig weten wij van de gevolgen van onze daden voor de toekomst van onszelf en van anderen. Velen denken dat het van weinig belang is wat zij doen. Het kan geen kwaad voor hen om dit concert te bezoeken of met de wereld mee te gaan

in dat amusement, als men daar zin in heeft. Zo leidt en beheerst Satan hun verlangens, en ze staan er niet bij stil dat de gevolgen groot zullen zijn. Het kan de schakel zijn in een reeks van gebeurtenissen die iemand vasthouden in de strik van Satan, en zijn eeuwige ondergang bepalen.

Iedere daad, hoe klein ook, heeft zijn plaats in het grote levensdrama. Bedenk wel dat het verlangen naar één enkele bevrediging van de eetlust de zonde in de wereld bracht, met alle vreselijke gevolgen. Ongeheiligde huwelijken van de zonen van God met de dochters van de mensen resulteerden in afvalligheid die eindigde met de verwoesting van de wereld door de zondvloed. De meest onbeduidende daad van genotzucht heeft grote omwentelingen tot gevolg gehad. Dit is nu evenzo het geval. Er zijn zeer weinigen die behoedzaam zijn. Zoals de kinderen van Israël luisteren zij niet naar waarschuwendende woorden, maar volgen hun eigen neigingen. – *Getuigenissen voor de gemeente, vol 5, hfdst 6: Werkers op onze school*

Terwijl we op Christus zien, zullen we veranderd worden naar Zijn beeld en geschikt gemaakt worden om Hem te ontmoeten bij Zijn komst. Nu is de tijd om ons voor te bereiden voor de komst van onze Heer. Gereed zijn Hem te ontmoeten kan niet verworven worden in een mum van tijd. De voorbereiding op de plechtige gebeurtenis vereist moedig wachten gecombineerd met oprecht werken. De vereniging van deze twee maakt ons volkomen in Christus. De activiteit en de vroomheid moeten gecombineerd worden zoals het menselijke en het goddelijke in Christus. Zo verheerlijken Gods kinderen Hem. Te midden van de drukke bezigheden van hun leven zal hun stemmen gehoord worden die woorden van bemoediging, hoop en geloof uitspreken. De wil en de genegenheid zullen aan Christus gewijd zijn. Op die manier bereiden zij zich voor om hun Heer te ontmoeten en wanneer Hij komt, zullen ze vol vreugde zeggen: "Dit is onze God; we hebben op Hem gewacht en Hij zal ons redden." — *In Heavenly Places, p. 250.*

Wij moeten niet vergeten, dat allen fouten begaan. Zelfs mannen en vrouwen, die volgelingen van Christus zijn en jaren van ervaring achter zich hebben, dwalen soms. God verwerpt hen echter niet omdat zij fouten hebben gemaakt, maar Hij zal hen het voorrecht van een volgende beproeving schenken, opdat zij steeds beter Zijn bedoelingen met hen leren begrijpen.

Jezus wil graag dat wij tot Hem komen precies zoals wij zijn, zondig, hulpeloos en afhankelijk. Wij mogen met al onze zwakheden, met onze dwaasheid en zondigheid tot Hem komen, en wij mogen aan Zijn voeten neerknielen in berouw. Het allerliefste wil Hij ons met Zijn liefde omvatten, onze wonden verbinden en ons van alle onreinheid reinigen.

Op dit punt gaan duizenden de mist in: zij geloven niet dat Jezus hen persoonlijk vergiffenis schenkt. Zij leggen geen beslag op het Woord van God. Het is een voorrecht voor allen die voldoen aan de voorwaarden, dat zij de zekerheid hebben dat vergeving 'om niet' wordt uitgereikt voor iedere zonde. Weg met die achterdocht, dat Gods beloften niet voor u bedoeld zouden zijn! Zij zijn voor iedere berouwvolle overtreder! Sterkte en genade heeft Christus beloofd, opdat gediensstige engelen deze zouden brengen aan iedere gelovige ziel. Niemand is zo zondig, dat hij geen sterkte, reinheid en gerechtigheid in Jezus zou vinden, Die voor allen stierf. – *Geloof waardoor ik leef, 8 mei*

Dinsdag 12 januari: Abraham

Abraham gehoorzaamde God. Hij ging niet te rade bij zijn gevoelens, maar met een edel geloof en vertrouwen in God bereide hij zich voor op de reis. Met een hart verscheurd door verdriet zag hij de trotse en liefhebbende moeder met grote genegenheid kijken naar de zoon der belofte. Maar hij leidde zijn geliefde zoon op weg. Abraham leed, maar toch stond hij niet in rebellie op tegen de wil van God. Plicht, vaste plicht, beheerste hem. Hij durfde niet zijn gevoelens te raadplegen, noch gaf hij zich een moment gewonnen

Ik zag dat het niet gemakkelijk is een christen te zijn. Het is gemakkelijk de christelijke naam te belijden, maar het is een grote en heilige daad om een christelijk leven te leven. Er is nog maar weinig tijd om uw eeuwige kroon te verzekeren, om een verslag van goede daden en vervulde plichten in de hemel opgetekend te hebben.—*Testimonies for the Church, vol. 1, p. 454*

De test van Abraham was een meest vergaande die een mens te verduren kan krijgen. Had hij gefaald, dan had hij nooit de titel vader der gelovigen ontvangen... De les was hem gegeven om door de eeuwen heen te schijnen, opdat we ervan mogen leren dat niets te kostbaar is om aan God te geven. Pas wanneer we elke gave zien als van God ontvangen, om gebruikt te worden in Zijn dienst, zullen we ons van de hemelse zegen verzekeren. Geef terug aan God van het bezit dat aan u is toevertrouwd en u zult meer toevertrouwd krijgen. Houd uw bezit voor uzelf en u zult geen beloning in dit leven ontvangen en zult uw beloning in het toekomstige leven verliezen

Er zijn velen die zich niet onvoorwaardelijk hebben overgegeven aan God. Ze hebben geen goed begrip van het oneindig offer dat God gedaan heeft voor deze verloren wereld. Als God tot hen zou spreken zoals Hij tot Abraham sprak, zouden zij niet voldoende bekend zijn met Zijn stem om te weten dat Hij het is die hen roept om een offer te brengen om in het diepste van hun binnenste te toetsen of hun vertrouwen oprecht is.

De vlek van de plaag van zelfzucht is net zo besmettelijk als melaatsheid. Zij die de hemelse hoven betreden moeten gereinigd zijn van elke smet van deze plaag

De Heer heeft een groot werk voor ons te doen en Hij nodigt ons uit om naar hem te kijken, om in Hem te vertrouwen en met Hem te wandelen, met Hem te spreken. Hij nodigt ons uit om alles wat we hebben en zijn onvoorwaardelijk aan Hem over te geven; dat wanneer Hij ons roept om een offer aan Hem te brengen we gereed zijn en gewillig om te gehoorzamen. Wij zullen de volheid van goddelijke genade alleen ervaren als we alles aan Christus geven. We zullen de betekenis van ware blijdschap alleen kennen als we het vuur op het offeraltaar brandende houden. God kan in de toekomst het meeste doen voor hen die vandaag het meest voor Hem doen ... elke dag, in verschillende omstandigheden, beproeft Hij ons. En in elke ware inspanning van het hart kiest Hij Zijn werkers uit, niet omdat zij volmaakt zijn, maar omdat zij gewillig zijn om onzelfzuchtig voor Hem te werken en Hij ziet dat door de verbinding met Hem zij volmaaktheid bereiken.—*Our High Calling, p. 191.*

Woensdag 13 januari: Jacob en Ezau

Jacob had verdriet omdat hij een fout had gemaakt in zijn leven. Hij was in het diepe gegooid. Alleen, moe, ontmoedigd, gemarteld door de herinnering aan zijn vroegere fouten en overweldigd met de verwachtingen voor de toekomst, legde hij

zijn hoofd te ruste op een steen. Als Jacobs geweten zuiver was geweest, zou zijn hart sterk in God zijn. Maar hij wist dat zijn huidige benardheid, angsten en beproevingen het gevolg waren van zijn zonden. Deze herinneringen maakten hem het leven moeilijk. Jacob had berouw, maar hij voelde zich niet gerust over de verkeerdheden die hij had gedaan. Door de verdrukking en lichamelijk en mentaal lijden kon hij alleen maar hopen om de weg naar de gunst van God terug te vinden.

Hij legde zichzelf verdrietig neer, met een bezwaard hart, zijn zonden belijdend en toch bang. Hij verwachtte dat in de morgen nieuwe beproevingen zouden komen als hij vermoeid zijn weg zou volgen.

Er was geen vriend om een woord van troost tot Jacob te spreken, niemand die tegen hem zei dat hij in oprecht berouw alles had gedaan wat hij kon doen. Maar Gods oog rustte op Zijn knecht. Hij stuurde Zijn engelen om aan hem een lichtgevende ladder te laten zien die vanaf de aarde tot de hoogste hemelen reikte en de engelen Gods daalden af en stegen op deze glorieuze ladder, die aan Jacob liet zien dat er een voortdurende verbinding is tussen de twee werelden. Toen Jacob wakker werd waren zijn moeilijkheden niet meteen verdwenen, maar hij had zulk een vertrouwen in God dat hij gerustgesteld was. In nederige dankbaarheid van hart aanbad hij zijn Verlosser en eerde hij zelfs zijn stenen kussen.— *This Day With God*, p. 323.

Jakob en Esau ontmoetten elkaar aan het sterfbed van hun vader. Vroeger had de oudste broer uitgezien naar dit moment als een gelegenheid om wraak te nemen, maar sindsdien waren zijn gevoelens sterk veranderd. En Jakob, die volkomen tevreden was met de geestelijke zegeningen van het eerstgeboorterecht, liet aan zijn oudere broeder de erfenis van de rijkdom van zijn vader - de enige erfenis die Esau zocht en op prijs stelde. Niet langer waren ze van elkaar vervreemd door afgunst en haat, maar toch scheidde ze van elkaar, en Esau vertrok naar het gebergte Seir. God, die rijk is in zegeningen, had Jakob werelds bezit geschonken, naast het hogere goed waarnaar hij gezocht had. De bezittingen van de beide broeders waren "te veel dan dat zij konden samenwonen, en het land hunner vreemdelingschap kon hen niet onderhouden vanwege hun kudden". Deze scheiding was overeenkomstig Gods plannen met Jakob. Daar de broers zoveel van elkaar verschilden in hun godsdienstige overtuiging, was het beter voor hen om gescheiden te leven....

Het was geen willekeur van Gods kant waardoor Esau werd buitengesloten van de zegen der zaligheid. De gaven van Zijn genade door Christus zijn bestemd voor allen. Alleen door eigen keus kan men verloren gaan. God heeft in Zijn Woord de voorwaarden bekendgemaakt aan de hand waarvan iedere ziel uitverkoren wordt tot eeuwig leven - gehoorzaamheid aan Zijn geboden, door geloof in Christus. God heeft gesteld dat het karakter in harmonie dient te zijn met Zijn wet, en iedereen die aan deze maatstaf beantwoordt, zal ingaan in het rijk der heerlijkheid. — *Patriarchen en Profeten, hfdst 19: De terugkeer naar Kanaan*

Donderdag 14 januari: Jozef en zijn broers

Alleen en zonder vrienden zag zijn lot in het vreemde land waarheen hij op weg was, er somber uit. Gedurende enige tijd gaf Jozef zich over aan een onbeheerst verdriet en een gevoel van ontzetting.

Maar in de voorzienigheid van God zou zelfs dit voorval voor hem een zegen zijn. Hij had in enkele uren geleerd wat hij anders in jaren niet geleerd zou hebben. Zijn vader had hem, ondanks zijn sterke en tedere liefde voor hem, onrecht aangedaan door zijn voortrekken en partijdigheid. Deze onverstandige voorkeur had zijn broers vertoornd en hen gebracht tot de wrede daad die hem van huis had gescheiden. De gevolgen waren ook merkbaar in zijn eigen karakter. Gebreken waren aangemoedigd die nu hersteld moesten worden. Hij was zelfvoldaan en veeleisend geworden. Gewoon aan de tedere zorg van zijn vader had hij het gevoel dat hij de moeilijkheden die voor hem lagen in het bittere, harde leven van een vreemdeling en slaaf, niet aan kon.

Toen richtten zijn gedachten zich op de God van zijn vader. In zijn jeugd had hij geleerd God lief te hebben en te vrezen. Dikwijls had hij in de tent van zijn vader Jakob geluisterd naar het verhaal van het visioen dat hij zag toen hij als balling en vluchteling zijn ouderlijk huis was ontvlucht. Hij had van de beloften des Heren aan Jakob gehoord, en ook hoe ze in vervulling waren gegaan - hoe in het tijdstip van nood Gods engelen gekomen waren om hem te onderrichten, te vertroosten en te beschermen. Hij had gehoord van Gods liefde door te zorgen voor een Verlosser voor de mens. Nu kwamen al deze kostelijke lessen hem levendig voor de geest. Jozef geloofde dat de God van zijn vaderen zijn God zou zijn. Toen en daar gaf hij zich volledig over aan de Here. Hij bad dat de bewaarder Israëls met hem zou zijn in het land van zijn ballingschap.

Zijn ziel was doordrongen van het verheven voornemen om zich waar te tonen jegens God - om onder alle omstandigheden te handelen zoals paste voor een onderdaan van de Koning des hemels. Hij zou zijn Heer dienen met een onverdeeld hart; hij zou de beproevingen van zijn lot moedig het hoofd bieden en elke taak getrouw vervullen. De ervaring van een enkele dag was het keerpunt in het leven van Jozef geworden. De vreselijke gebeurtenis had hem veranderd van een lievelingskind in een man, bedachtzaam, moedig en zelfverzekerd. –*Patriarchen en Profeten, hfdst 20: Jozef in Egypte*

Vrijdag 15 januari: Voor verder bestudering

Wens der eeuwen, hfdst 39: Geeft gij hen te eten

4. Conflict en crisis: de oordelen

Sabbatmiddag, 16 januari

De zonde van Eli was dat hij lichtelijk voorbij ging aan de ongerechtigheid van zijn zonen, die in de heilige kamers dienden. De verwaarlozing van de vader door zijn zonen niet te berispen en te beperken bracht een vreselijke ramp over Israël. De zonen van Eli werden gedood, Eli verloor zijn leven, de ark van God werd uit Israël genomen en dertigduizend mensen werden gedood. Dit alles was omdat de zonde te licht opgenomen werd en het werd geaccepteerd om onder hen te blijven. Wat een les is dit voor mannen die verantwoordelijke posities hebben in de kerk van God! Het roept hen op getrouw het onrecht te verwijderen dat de waarheid te schande maakt. In de dagen van Samuel dacht Israël dat de aanwezigheid van de ark met de geboden van God hen de overwinning over de Filistijnen geven, of ze zich nu wel of niet bekeerden van hun boze werken. Net zo, in de tijd van Jeremia, geloofden de

Joden dat de strikte naleving van de goddelijk aangewezen diensten van de tempel hen zou behoeden voor de rechtvaardige straf op hun kwade koers.

Hetzelfde gevaar bestaat vandaag onder de mensen die belijden de bewaarder van Gods wet te zijn. Ze zijn ook geneigd om zichzelf te vleien omdat de achting waarin zij de geboden houden hen uit de macht van de goddelijke gerechtigheid zal houden. Ze weigeren te worden afgekeurd voor het kwaad, en dragen Gods dienaren op om zich te ijverig in het spannen om zonde uit het kamp te zetten. Een zondehatende God roept degenen die belijden Zijn wet te houden om alle ongerechtigheid te verlaten. De verwaarlozing door zich niet te bekeren en Zijn woord niet te gehoorzamen zal vandaag de dag dezelfde ernstige gevolgen hebben voor Gods volk als de zelfde zonde van het vroegere Israëel. Er is een grens waarboven Hij zijn oordelen niet langer zal uitstellen. De verwoesting van Jeruzalem staat als een plechtige waarschuwing voor de ogen van het moderne Israëel, dat de correcties die met Zijn gekozen instrumenten gegeven worden, niet straffeloos kunnen worden genegeerd. — *Testimonies for the Church*, p. 166.

"Zoals het was in de dagen van Noah, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen." God zal een volk hebben wat ijverig is in het doen van goede werken, dat ferm staat te midden van de vervuilingen van dit gedegeneerde tijdperk. Er zal een mensenvolk zijn dat zich zo vasthoudt aan de goddelijke kracht dat zij bestand zijn tegen iedere verleiding. Kwaadaardige mededelingen in felgekleurde pamfletten zullen proberen hun zintuigen aan te spreken en hun gedachten te bederven; maar zij zullen zo eensgezind zijn met God en de engelen dat zij zullen zijn als degenen die niet zien en niet horen. Ze hebben een werk te doen dat niemand kan doen voor hen, welke is het vechten voor de goede strijd van het geloof, en aanspraak maken op het eeuwige leven. Zij zullen niet zelfverzekerd en zelfgenoegzaam zijn. Hun zwakte kennend, zullen zij hun onwetendheid aan Christus' wijsheid hechten, hun zwakte aan Zijn kracht. — *Testimonies for the Church*, p. 472

Zondag 17 januari: Debora

"Zij verlieten de Here, de God hunner vaders, die hen uit het land Egypte geleid had..." Richteren 2:12, "... en hen geleid had als een kudde door de woestijn". "Zij tergden Hem door hun hoogten, wekten Hem tot na-ijver door hun beelden." "Daarom gaf Hij de woning van Silo prijs, de tent die Hij onder de mensen had opgeslagen; Zijn sterkte gaf Hij over in gevangenschap... Zijn volk gaf Hij prijs aan het zwaard, en was verbolgen op Zijn erfdeel". Psalm 78:52,58,60-62.

Toch heeft Hij Zijn volk niet geheel en al verlaten. Altijd is er een overblijfsel trouw gebleven aan Jehova, en van tijd tot tijd verwekte God mannen, trouw en moedig, om de afgoderij weg te doen en de Israëlieten van hun vijanden te verlossen. Maar als de bevrijder gestorven was en het volk weer vrij was zijn weg te gaan, keerden ze geleidelijk terug tot hun afgoden. Zo werd de geschiedenis van afdwalen en straffen, van schuldbelijdenis en bevrijding, telkens weer herhaald. — *Patriarchen en Profeten*, p. 474; — *Patriarchs and Prophets*, p. 545.

Twintig jaren lang kreunden de Israëlieten onder het juk van de onderdrukker; toen wendden zij zich af van hun afgoderij en berouwvol en vernederd riepen zij tot de Heere om bevrijding. Zij riepen niet tevergeefs.

Er woonde in Israël een vrouw die illustre was om haar vroomheid, en de Heere koos haar om zijn volk te bevrijden. Haar naam was Debora. Ze stond bekend als een profetes, en in de afwezigheid van de gebruikelijke magistraten, gingen de mensen naar haar toe voor raad en rechtspraak.

De Here vertelde Debora Zijn doel om de vijanden van Israël te vernietigen, en beval haar om een man, genaamd Barak, te laten komen ... en de instructies die zij had ontvangen aan hem bekend te maken. Dienovereenkomstig liet zij Barak roepen, en gaf hem aanwijzingen om tienduizend mannen van de stammen van Naphtali en Zebulon te verzamelen, en oorlog tegen de legers van koning Jabin te voeren.

Barak kende de verslagen, ontmoedigde en ongewapende toestand van de Hebreëen, en de kracht en bekwaamheid van hun vijanden. Hoewel hij door de Here zelve was aangewezen als degene die Israël zou bevrijden, en de zekerheid had gekregen dat God met hem zou zijn en hun vijanden zou onderwerpen, was hij toch verlegen en zonder vertrouwen. Hij aanvaardde de boodschap van Debora als Gods woord, maar hij stelde weinig vertrouwen in Israël, en was bang dat ze geen gehoor zouden geven aan zijn oproep. Hij weigerde in te gaan op zulk een twijfelachtige onderneming tenzij Debora met hem zou gaan, en op deze wijze zijn pogingen zou ondersteunen door haar invloed en raad....

De Israëlieten. ... zagen vol vrees de enorme grote legers verspreid in de vlakte onder hen, toegerust met alle mogelijke strijdwerktuigen. ... Lange messen, als zeisen, waren bevestigd aan de wielassen, zodat de strijdwagens, als ze door de rijen van de vijand werden gedreven, hen zouden neermaaien als tarwe voor de sikkel.

De Israëlieten hadden zich in een sterke positie in de bergen gevestigd om een gunstige gelegenheid voor een aanval af te wachten. Aangemoedigd door Debora's verzekering dat de juiste dag was aangebroken voor een getekende overwinning, leidde Barak zijn leger naar beneden in de open vlakte, en voerde een moedige aanval op de vijand uit. De God van de veldslag vocht voor Israël en geen vaardigheid in de oorlogvoering, noch enige superioriteit van aantallen en apparatuur, konden hen weerstaan. De gastheren van Sisera waren onthutst. ... God alleen kon de vijand in verlegenheid brengen, en de overwinning kon alleen aan Hem toegeschreven worden. —*Signs of the Times*, June 16, 1881.

Maandag 18 januari: Gideon

De Here kiest voor Zijn werk niet altijd mensen met grote gaven, maar Hij kiest hen, die Hij het beste kan gebruiken,. Personen die een goed werk voor God zouden kunnen doen, kunnen een tijd lang op de achtergrond blijven, terwijl hun Meester hen schijnbaar niet opmerkt en hen niet gebruikt. Maar als ze getrouw hun werk doen op hun nederige positie, bereid voor Hem te werken en offers voor Hem te brengen, zal Hij op Zijn tijd hen meer en grotere verantwoordelijkheden toevertrouwen. Nederigheid gaat aan de eer vooraf. De Here kan het best diegenen gebruiken, die zich het meest bewust zijn van hun eigen onwaardigheid en ongeschiktheid. Hij zal hen leren geloofsmoed te beoefenen. Hij zal hen sterk maken door hun zwakheid te verenigen met Zijn kracht en hen verstandig maken door hun onkunde te verbinden met Zijn wijsheid – Ellen G. White, in *ZDA Bijbelcommentaar*, 7A, deel 2, p. 85/86 ;

Hij was verbaasd toen hij hoorde dat zijn leger te groot was. Maar de Here zag trots en ongeloof in de harten van Zijn volk. In geestdrift ontstoken door de oproep van Gideon waren ze gekomen; maar velen werden bevreesd toen ze het grote leger van Midjan zagen. Toch zouden zij, die nu bevreesd waren, bij de overwinning van Israël de eer hebben opgeëist in plaats van deze aan God te geven.

Gideon gehoorzaamde Gods bevel, en zag met bezwaard hart hoe tweeëntwintigduizend man, of meer dan twee derde van zijn strijdmacht, het leger verliet. Opnieuw kwam Gods woord tot hem: "Nog is er te veel krijgsvolk; doe het afdalen naar het water, dan zal Ik hen daar voor u schiften. Ieder van wie Ik u zeggen zal: Deze zal met u gaan, die zal met u gaan, maar ieder van wie Ik u zeggen zal: Deze zal niet met u gaan, die zal niet gaan." Het volk werd naar het water gebracht, waar ze meenden dat ze het leger zouden moeten aanvallen. Enkelen namen haastig wat water in de hand en slurpten dit op onder het gaan; maar bijna allen knielden neer en dronken op hun gemak uit de stroom. Degenen die het water in hun hand namen, telden slechts driehonderd van de tienduizend; toch werden zij gekozen, en alle anderen konden naar hun huizen terugkeren.

Vaak wordt het karakter door de eenvoudigste middelen getoetst. Zij die in tijden van gevaar alleen dachten aan hun eigen behoeften, konden niet vertrouwd worden in noodgevallen.

God heeft in Zijn werk geen plaats voor mensen die onverschillig en gemakzuchtig zijn. De mannen die Hij had gekozen, waren de weinigen die niet toestonden dat hun eigen behoeften hun plicht in de weg stonden. De driehonderd uitverkoren mannen waren niet alleen moedig en beheerst, maar ze waren ook gelovig. Ze hadden zich niet verontreinigd met afgoderij. God kon hen leiden, en door hen de verlossing van Israël tot stand brengen. Succes is niet van aantallen afhankelijk. God kan evengoed door weinigen als door velen verlossing schenken. Hij wordt meer geëerd door het karakter van degenen die Hem dienen dan door het grote aantal aanbidders. – *Patriarchen en Profeten*, p. 477-478; .—*Patriarchs and Prophets*, p. 549

Dinsdag 19 januari: Simson

Simson, die machtige held, stond onder de plechtige gelofte om heel zijn leven een Nazireeër te zijn, maar betoverd door de bekoorlijkheid van een slechte vrouw, verbrak hij alras die heilige gelofte. Satan werkte door zijn werktuigen om deze richter van Israël te vernietigen, zodat de geheimzinnige kracht die hij bezat, niet langer de vijanden van Gods volk zou intimideren. De invloed van deze brutale vrouw scheidde hem van God; haar kunsten bleken zijn ondergang te zijn. De liefde en dienst waarop God aanspraak maakt, gaf Simson aan deze vrouw. Dit was afgoderij. Hij verloor alle besef van de geheiligde aard van het werk van God, en offerde eer, geweten en alles wat waarde had, op aan lage hartstocht. - Ellen G. White, *in ZDA Bijbelcommentaar, 7A, deel 2*, p. 93.

Succes in dit leven, succes in het verkrijgen van het eeuwige leven, is in grote mate afhankelijk van een getrouw, nauwgezet volbrengen van de dagelijkse kleine dingen. In Gods werken zien we volmaaktheid zowel in grote als in kleine dingen. De hand Die de werelden in de ruimte heeft geplaatst, heeft met grote kundigheid de

leliën des velds gevormd. Zoals God volmaakt is in Zijn omgeving, moeten wij het zijn in de onze. De evenredige vorming van een sterk, aantrekkelijk karakter wordt gevormd door dagelijks volbrengen van de plicht. Trouw zowel in het kleine als in het grote moet ons leven kenmerken. Het leven wordt verrijkt door getrouwheid in kleine dingen, door kleine daden van vriendelijkheid, en als ons werk op aarde is voleindigd, zal blijken dat elk van deze trouw volbrachte kleine plichten een invloed ten goede heeft gehad - een invloed die nooit teniet gedaan kan worden. - *Patriarchen en Profeten*, p.498

Door Mozes had de Here zijn volk de gevolgen van ontrouw voor ogen gehouden. Door te weigeren zijn verbond te bewaren, zouden zij zich losmaken van het leven van God en zouden zij Zijn zegeningen missen. Bij tijden werd op deze waarschuwingen acht geslagen, en kreeg het Joodse volk rijke zegeningen, en door hen hadden ook de omliggende volken deel eraan. Maar het gebeurde vaker, dat ze God vergaten, en hun grote voorrechten als Zijn vertegenwoordigers uit het oog verloren. Ze beroofden Hem van de dienst waarop Hij recht had, en ze beroofden hun medemensen van godsdienstige leiding en een heilig voorbeeld. Ze wilden zelf genieten van de vruchten van de wijngaard waarover zij als rentmeesters waren geplaatst. Hun hebzucht en zelfzucht maakten, dat ze door de heidenen werden veracht. Op deze wijze kreeg de heidenwereld een onjuiste voorstelling van Gods karakter en van de wetten van Zijn koninkrijk. – *Profeten en Koningen*, p. 11-12.

Voor Gods kerk op aarde in deze tijd – de behoeders van zijn wijngaard – zijn vooral de boodschappen van advies en bemoediging van betekenis, gegeven door de profeten die Zijn eeuwig plan met de mensheid hadden bekendgemaakt. In de leer der profeten is Zijn liefde voor de verloren mensen en Zijn plan voor hun redding duidelijk geopenbaard. Het verhaal van Israëls roeping, van hun succes en hun falen, van hun herstel in Gods gunst, van hun verwerping van de Heer van de wijngaard, en de voltoering van het plan door een overblijfsel, aan wie de verbondsbeloften in vervulling gaan – dit is het thema van Gods boodschappers aan Zijn kerk in de eeuwen die voorbijgegaan zijn. En nu is Gods boodschap aan Zijn kerk – aan hen, die als trouwe landlieden voor de wijngaard zorgen – dezelfde als de boodschap die de profeet vroeger heeft verkondigd....

Laat Israël hopen op God. De Heer van de wijngaard brengt ook nu uit mensen van alle volken de kostbare vruchten binnen, waarop Hij lang heeft gewacht. Spoedig zal Hij tot de Zijnen komen; en in die blijde dag zal Zijn eeuwig plan met het huis van Israël eindelijk in vervulling gaan. "In de dagen die komen, zal Jakob wortel schieten, Israël zal bloeien en groeien en zij zullen het wereldoppervlak met vruchten vullen" Jesaja 27: 7 (HSV) *Profeten en Koningen*, p. 12-13.

Woensdag 20 januari: Ruth

Gods kinderen moesten al het terrein in bezit nemen dat God hun had aangewezen. De volken die de aanbidding en de dienst van de ware God hadden verworpen, moesten worden uitgeroeid. Het was echter Gods bedoeling dat de mensen door de openbaring van zijn karakter door middel van Israël tot Hem getrokken zouden worden. De uitnodiging van het evangelie moest aan heel de wereld worden gebracht. Door de lessen van de offerdienst moest Christus voor de volken worden verheven, en allen die op Hem zouden zien, zouden behouden

worden. Allen die zich evenals Rachab de Kanaänitische en Rut de Moabitische van hun afgodendienst zouden afwenden naar het aanbidden van de ware God, moesten zich verenigen met zijn uitverkoren volk. Naarmate het getal der Israëlieten zou toenemen, moesten zij hun grenzen verruimen, tot hun koninkrijk heel de wereld zou omvatten. God wilde alle volken onder zijn genadig bestuur brengen. Hij wilde dat de aarde met blijdschap en vrede vervuld zou worden. Hij had de mens geschapen om gelukkig te zijn en Hij wil het menselijk hart vullen met de vrede des hemels. Hij wil dat de gezinnen op aarde een zinnebeeld zullen zijn van het grote hemels gezin.- *Lessen uit het Leven van Alledag*, pag. 176.; .—*Christ's Object Lessons*, p. 290.

Aangaande de liefde van Christus jegens Zijn volk is er een prachtige illustratie gegeven in de wetten die aan Israël gegeven waren. Wanneer een Jood door armoede gedwongen was geweest afstand te doen van zijn vaderlijk erfdeel en zichzelf als slaaf te verkopen, was het de plicht van zijn naaste bloedverwant om hem en zijn erfdeel vrij te kopen. Zie Lev.25:25, 47-49 ; Ruth 2:20. Zo nam Hij, Die ons het nauwst "verwant is" (Ruth 2:20) is, de taak op Zich, ons en ons erfdeel, verloren door zonde, vrij te kopen. Om ons te verlossen, werd Hij onze bloedverwant. Nader dan vader, moeder, broer, zuster, vriend of beminde, is ons de Here onze Heiland. "Vrees niet", zegt Hij, "want Ik heb u verlost, Ik heb u bij uw naam geroepen, gij zijt Mijn". "Omdat gij kostbaar zijt in Mijn ogen en hooggeschat en Ik u liefheb, geef ik mensen voor u in de plaats en natiën in ruil voor uw leven." (Jes.43:1,4)

Christus heeft de hemelse wezens, die Zijn troon omringen, lief; maar wat zal de grote liefde verklaren, waarmee Hij ons heeft liefgehad ? Wij kunnen het niet begrijpen, maar door onze eigen ervaring kunnen we weten dat het waar is. En indien wij werkelijk met Hem verwant zijn, met welk een tederheid moeten wij dan zien op hen die de broeders en zusters van onze Here zijn! Moeten we niet snel inzien wat onze goddelijke verwantschap vereist? Moeten wij niet onze Vader en onze verwanten eren, daar we zijn aangenomen in het gezin van God?- *Wens der Eeuwen*, pag. 266; ?—*The Desire of Ages*, p. 327.

Donderdag 21 januari: Samuel

"De jonge Samuël nam toe in aanzien en in gunst, zowel bij de Here als bij de mensen." Hoewel Samuël zijn jongensjaren doorbracht in de tabernakel en bezig was in de dienst van God, was hij niet vrij van boze invloeden of zondige voorbeelden. De zonen van Eli vreesden God niet en hadden geen eerbied voor hun vader; maar Samuël zocht hun gezelschap niet en volgde hun boze wegen niet. Steeds streefde hij ernaar te worden wat God van hem verwachtte. Iedere jongere bezit dit voorrecht. God is blij als zelfs kleine kinderen Hem willen dienen. - *Patriarchen en Profeten*, pag. 497; —*Patriarchs and Prophets*, p. 573.

Maak in uw werk voor uw kinderen gebruik van de machtige kracht van God . Draag uw kinderen op aan de Heer in gebed . Werk ernstig en onvermoeibaar voor hen. God zal je gebeden horen en zal hun aandacht vestigen op Hemzelf. Dan, op de laatste grote dag , kunt u ze naar God brengen en zeggen: " Hier ben ik, en de kinderen die Gij mij gegeven hebt. "

Als Samuel de kroon van heerlijkheid zal ontvangen, zal hij er in ere mee zwaaien voor de troon en graag erkennen dat de gelovige lessen van zijn moeder, door de verdiensten van Christus, hem hebben gekroond met onsterfelijke roem. Het werk van verstandige ouders zal nooit worden gewaardeerd door de wereld, maar als het gerecht gezeten is en de boeken geopend worden, zal hun werk voor Gods aanschijn komen en zullen zij worden beloond voor de mensen en engelen. Men zal zien dat een kind dat opgevoed is op een getrouwe wijze, een licht in de wereld is . Het kostte tranen en angst en slapeloze nachten om het karakter van dit kind te vormen, maar het werk is wijselijk gedaan en de ouders krijgen van de Meester te horen: "Goed gedaan". - *The Adventist Home*, pp. 535, 536.

Zich afhankelijk van de mensen opstellen, is de grote zwakte van de kerk . Mensen hebben God onteerd door Zijn toereikendheid niet te waarderen, en de invloed van de mensen te begeren. Zo werd Israël zwak. De mensen wilden zoals de andere landen van de wereld zijn en zij vroegen om een koning. Zij wilden zich laten leiden door menselijke macht die ze konden zien, in plaats van door de goddelijke, onzichtbare macht die hen tot die tijd had geleid en begeleid, en hen de overwinning in de strijd had gegeven. Ze maakten hun eigen keuze, en het resultaat is te zien in de verwoesting van Jeruzalem en de verspreiding van de natie. We kunnen geen mens vertrouwen, hoe geleerd, hoe verheven hij ook mag zijn, tenzij hij zijn eerste vertrouwen in God vasthoudt tot het einde toe . — *Testimonies for the Church*, vol. 6, pp. 249, 250.

Vrijdag 22 januari: Voor verdere bestudering

Reflecting Christ, p. 319.

5. De strijd gaat verder

Sabbatmiddag, 23 Januari

We moeten onszelf bevrijden van de gewoonten en de slavernij van de samenleving, zodat, wanneer de principes van ons geloof op het spel staan, we niet zullen aarzelen om onze kleur te tonen, zelfs als we zonderling genoemd worden door zodanig te doen. Houd het geweten gevoelig, zodat u het zwakste gefluister van de stem kan horen, die spreekt zoals nooit iemand tevoren gesproken heeft. Laat een ieder die het juk van Christus draagt een vastberaden doel najagen om goed te doen, omdat het goed is. Houd het oog gericht op Jezus, onderzoek bij elke stap: "Is dit de weg van de Heer?" De Heer zal niemand verlaten die dit doet om zich aan het spel van Satans verzoeking te onttrekken. Wanneer verwarring ontstaat, wat zeker zal gebeuren, nader nauw tot God, en Hij zal tot u naderen. En dan, als de vijand als een vloed komt, zal de Geest van de Heer als een banier voor u staan. Besluit dat er een groot werk gedaan moet worden, en dat geen enkele menselijke invloed of oppositie u zal afleiden van het rechte pad van de plicht. Dan kunt u zeggen met Nehemia, "De hand van mijn God is goed voor mij" (zie Nehemia 2:18). — *This Day With God*, p. 284.

Het is een natuurlijke wet dat onze gedachten en gevoelens worden aangemoedigd en versterkt als we uiting geven aan ze. Terwijl woorden gedachten uitdrukken, is het ook waar dat de gedachten de woorden volgen. Als we meer

uitdrukking zouden geven aan ons geloof, ons meer verheugen in de zegeningen waar wij weet van hebben, - de grote genade en liefde van God, - dan zouden we meer vertrouwen en grotere vreugde moeten hebben. Geen mond kan uiten, geen eindige geest kan bedenken, wat de zegen is die voortvloeit uit het waarderen van de goedheid en liefde van God. Zelfs op aarde kunnen we vreugde hebben als een bron, nimmer falend, gevoed door de stromen die voortvloeien uit Gods troon. Laten we dan onze harten en monden onderwijzen om de lof te spreken tot God voor zijn weergaloze liefde. Laten we onze zielen onderwijzen om hoopvol te zijn en te blijven in het schijnend licht van het kruis van Golgotha. Nooit moeten we vergeten dat we kinderen zijn van de hemelse Koning, zonen en dochters van de HERE der heerscharen. Het is ons voorrecht om een kalme rust in God te behouden.— *The Ministry of Healing*, pp. 251 – 253.

De Here kan datgene, wat in onze ogen ontmoediging en nederlaag schijnt, gebruiken om te overwinnen. We verkeren in gevaar dat we God zullen vergeten, wanneer we alleen kijken naar die dingen die zichtbaar zijn, in plaats van met het oog des geloofs de onzichtbare dingen gade te slaan. Wanneer ongelukken of rampen komen, staan we klaar om God van achteloosheid of wreedheid te beschuldigen. Als Hij het juist oordeelt om onze bruikbaarheid op een of ander gebied te stoppen, klagen we, zonder er bij na te denken dat God ons bestwil voor ogen heeft. *Van Jeruzalem tot Rome*, pag.353; — *The Acts of the Apostles*, p. 481.

Zondag 24 januari: David, Goliath, en Bathseba

David had edele karaktertrekken geopenbaard en door Zijn morele deugd was hem de gunst van het volk verzekerd; maar toen hij beproefd werd, wankelde zijn geloof, en trad menselijke zwakheid aan het licht. In iedereen zag hij een verspieder en een verrader. In een dreigende omstandigheid had David in geloof op God gezien en daardoor de Filistijnse reus overwonnen. Hij geloofde in God en ging in Zijn Naam. Maar toen hij achtervolgd en nagejaagd werd, verloor hij door zijn verslagenheid en zorgen zijn hemelse Vader bijna uit het oog.

Toch moest deze ervaring dienen om David wijsheid bij te brengen; want hij leerde zijn zwakheid en zijn voortdurende afhankelijkheid van God inzien. Hoe kostbaar is de invloed van Gods Geest als Deze tot terneergedrukte of wanhopige zielen komt, en de kleingelovigen nieuwe moed schenkt, de zwakken sterkt, en moed en hulp biedt aan de beproefde dienstknechten des Heren! Hoe liefdevol is onze God, die de dwalenden zachtmoedig terechtwijst en geduld en bezorgdheid openbaart onder moeilijkheden, als we door verdriet overweldigd dreigen te worden!- *Patriarchen en Profeten*, pag. 571; — *Patriarchs and Prophets*, p. 657.

Satan is er voortdurend op uit het verstand van de christenen te verduisteren. Daarom mogen zij geen ogenblik vergeten dat „wij niet hebben te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten." (Efeziërs 6:12). De geïnspireerde waarschuwing weerklinkt door alle eeuwen tot in onze tijd: „Wordt nuchter en waakzaam. Uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden." (1 Petrus 5:8). „Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels." (Efeziërs 6:11).

Vanaf de dagen van Adam tot in onze tijd heeft onze aartsvijand zijn macht gebruikt om te onderdrukken en te verwoesten. Hij is zich nu aan het voorbereiden op zijn laatste strijd tegen de gemeente. Allen die Christus willen volgen, zullen in conflict komen met deze onverbiddelijke vijand. Hoe meer de christen het goddelijke voorbeeld nabootst, des te meer maakt hij zichzelf tot het doelwit van Satans aanvallen. Allen die voor God werken, de misleidingen van de Boze aan het licht proberen te brengen en de mensen tot Christus willen brengen, zullen het eens zijn met de uitspraak van Paulus over het dienen van de Here „met alle ootmoed onder tranen en beproevingen.”

Satan heeft Christus aangevallen met zijn felste en sluwste verleidingen, maar hij werd in elk onderdeel van de strijd verslagen. Die strijd werd voor ons gestreden. Door die overwinningen kunnen wij zegevieren. Christus zal kracht schenken aan allen die erom vragen. Niemand kan zonder zijn eigen toestemming door Satan worden overwonnen. De verleider kan onze wil niet aan banden leggen en hij kan de mens niet tot zonde dwingen. Hij kan de mens wel onder druk zetten en hem angst inboezemen, maar hij kan hem niet door de zonde verontreinigen. Het feit dat Christus heeft overwonnen, moet zijn volgelingen kracht geven om de strijd tegen Satan en de zonde moedig voort te zetten. .- *De Grote Strijd*, pag. 437; *The Great Controversy*, p. 510

Maandag 25 januari: Hun harten veranderen

God heeft altijd mannen aan wie Hij zijn boodschap heeft toevertrouwd. Zijn Geest werkt aan hun hart en dwingt hen om te spreken. Aangedreven door heilige ijver en vol vuur door de goddelijke impuls volvoeren zij hun plicht zonder verstandelijk te beredeneren wat de gevolgen zijn van het feit, dat ze tot mensen het woord spreken dat de Here hen heeft gegeven. Maar Gods dienstknecht is zich al spoedig bewust dat hij iets heeft geriskeerd. Hij ontdekt dat hijzelf en zijn boodschap het voorwerp van kritiek zijn geworden. Zijn gedrag, zijn leven, zijn bezittingen worden nagegaan en er wordt commentaar op geleverd. Zijn boodschap wordt uiteengerafeld en verworpen in de meest onvrije en ongeheiligde geest, naarmate mensen met hun beperkt oordeel dit nodig achten.- Ellen G. White commentaren, in *Bijbelcommentaar deel 1-7*, pag. 137; — Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 2, p. 1034.

De tijd is niet ver meer dat elke ziel op de proef zal worden gesteld. De viering van de valse sabbat zal ons opgedrongen worden. De strijd zal zijn tussen Gods geboden en de geboden van mensen. Zij die geleidelijk hebben toegegeven aan wereldse eisen, en aan wereldse gebruiken gelijkvormig zijn geworden, zullen zich dan buigen voor de machten die er zijn, om zich niet bloot te stellen aan spot, belediging, bedreiging met de gevangenis, en dood. In die tijd zal het kostbare goud gescheiden worden van de slakken. Ware godsvrucht zal duidelijk te onderscheiden zijn van vormendienst en schijn. Menige ster die we om haar helderheid hebben bewonderd, zal dan uitgaan in duisternis. Zij die de versierselen van het heiligdom hebben gedragen, maar niet met Christus' gerechtigheid zijn bekleed, zullen dan naakt gevonden worden.

Onder de bewoners der aarde, verspreid in alle landen, zijn mensen die de knie niet voor Baäl hebben gebogen. Evenals de sterren des hemels die alleen in het duister zichtbaar zijn, zullen deze getrouwen helder schijnen wanneer duisternis de

aarde zal bedekken en donkerheid de volken. In het heidens Afrika, in de katholieke landen van Europa en Zuid-Amerika, in China, in India, in de eilanden der zee, en in de donkere delen der aarde, heeft God een overblijfsel bewaard dat dan in het duister zal lichten, om aan een afvallige wereld de veranderende macht van gehoorzaamheid aan zijn wet te tonen. – *Profeten en Koningen*, pag. 119; — *Prophets and Kings*, p. 188.

Wanneer zonde het morele bewustzijn heeft afgestompt, kan de zondaar zijn karakterfouten niet meer onderscheiden, en ook dringt het afschuwelijke karakter van de zonde die hij begaan heeft niet meer tot hem door, en tenzij hij zich overgeeft aan de overtuigende kracht van de Heilige Geest, zal hij voor een deel blind blijven voor zijn zonden. Zijn belijdenissen zijn niet oprecht en van harte. Hij voegt aan iedere bekentenis van zijn schuld een excuus voor zijn gedrag toe, en zegt dat als de omstandigheden anders waren geweest, hij de zonde niet had begaan waarvoor hij berispt is. De voorbeelden in Gods woord van ware bekering en verootmoediging openbaren echter een geest van schuldbelijdenis, waarin geen excuus voor de zonde of een poging tot zelfrechtvaardiging voorkomt. – *Getuigenissen Voor de Gemeente*, vol. 5, pag. 520; *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 641.

Dinsdag 26 januari: Woorden van verzet

Hizkia werd niet zonder hoop gelaten. Jesaja stuurde hem het bericht : “Zo zegt de Here, de God van Israël: wat gij tot Mij gebeden hebt betreffende Sanherib, de koning van Assur, heb ik gehoord.

De God der Hebreëen had gezegevierd over de trotse Assyriër. De eer van Jehova werd gerechtvaardigd in de ogen der omliggende volken. In Jeruzalem waren de harten van het volk vervuld met heilige vreugde. Hun ernstige smeekbeden om redding gingen gepaard met het belijden van zonde en met vele tranen. In hun grote nood hadden ze volkomen vertrouwd op Gods macht om hen te redden, en Hij had hen niet beschaamd. Nu weergalmden de voorhoven van de tempel van plechtige lofzangen. *Profeten en Koningen*, pag. 220, 222; *Prophets and Kings*, pp. 359, 361.

Niet onder voorspoed, maar onder beproevingen wordt het christelijk karakter ontwikkeld. Als hij blootgesteld is aan spot en tegenstand, zal de volgeling van Christus meer op zijn hoede zijn en ernstiger bidden om hulp van de machtige Helper. Ernstige beproeving die door Gods genade wordt doorstaan, ontwikkelt volharding, waakzaamheid, kracht, en een diep en een blijvend vertrouwen in God. Het is de overwinning van het christelijk geloof die de gelovige in staat stelt om te lijden en sterk te zijn; zich te onderwerpen, en zo te overwinnen; steeds gedood te worden en toch te leven; het kruis te dragen, en zo de kroon der heerlijkheid te gewinnen. *Van Jeruzalem naar Rome*, pag. 344; — *The Acts of the Apostles*, p. 467.

God heeft niet gezegd: Vraag een enkele keer en gij zult ontvangen. Hij zegt dat wij moeten vragen. Houd onvermoeid vol met bidden. Het volhardend vragen brengt de smekeling in een ontvankelijker houding en geeft hem een groter verlangen de dingen waarom hij vraagt, te ontvangen. Tegen Marta zei Christus bij het graf van Lazarus: “Indien gij gelooft, zult gij de heerlijkheid Gods zien.” (Joh. 11:40) Velen hebben echter geen levend geloof. Daarom zien zij niet meer van Gods macht.

Hun zwakheid is het gevolg van hun ongelof. Zij hebben meer geloof in hun eigen werk dan in wat God voor hen doet. Zij zorgen voor zichzelf. Zij maken plannen en bedenken dingen maar bidden weinig en hebben weinig echt vertrouwen in God. Zij menen dat zij geloof hebben, maar dit is slechts de impuls van een ogenblik. Omdat zij hun eigen nood niet beseffen of niet Gods bereidwilligheid om te geven, inzien, volharden zij niet in het voorleggen van hun beden voor God. Onze gebeden moeten even ernstig en volhardend zijn als de smeekbede van de vriend die midden in de nacht om brood kwam vragen. Hoe ernstiger en volhardender wij vragen, des te hechter zal onze geestelijke eenheid met Christus zijn. Wij zullen steeds meer zegeningen ontvangen, omdat ons geloof groter is. Wij moeten bidden en geloven. Waak in de geboden. Waak, en werk samen met de God die antwoord geeft op het gebed. Houd voor ogen dat wij Gods medewerkers zijn. Spreek en handel in overeenstemming met uw gebeden. Het zal een oneindig verschil voor u maken of beproeving uw geloof als echt zal bewijzen dan wel dat uw gebeden alleen maar een vorm zijn.

Als verslagenheid komt of u aan moeilijkheden het hoofd moet bieden, zie dan niet naar mensen om hulp. Geef alles over aan God. Het gebruik om onze moeilijkheden aan anderen te vertellen maakt ons alleen maar zwak en helpt hen niet. Onze geestelijke zwakheden worden op hen gelegd, terwijl zij deze niet kunnen verlichten. Wij zoeken de kracht van dwalende, sterfelijke mensen, terwijl de kracht van de onfeilbare, oneindige God ons ter beschikking staat.

U hoeft niet naar het einde van de wereld te gaan om wijsheid, want God is nabij. Niet de bekwaamheden die u nu of later bezit, zullen u doen slagen, maar wat de Heer voor u kan doen. Wij moeten veel minder vertrouwen stellen in wat mensen kunnen doen en veel meer vertrouwen op wat God voor elke gelovige kan doen. Hij wil graag dat u in geloof naar Hem uitziert. Hij wil graag dat u grote dingen van Hem verwacht. Hij wil u graag inzicht geven in zowel tijdelijke als eeuwige dingen. Hij kan het verstand scherpen. Hij kan tact en bekwaamheid geven. Gebruik uw talenten, vraag God om wijsheid en deze zal u gegeven worden. *Lessen uit het Leven van Alledag, p. 84, 85; Christ's Object Lessons, pp. 145, 146*

Woensdag 27 januari: Doodsvonnis

Het besluit van de koning tegen de joden werd onder valse voorwendsels verkregen door een verkeerde voorstelling te geven van dat bijzondere volk. Satan zette Haman aan tot het beramen van het plan om hen, die de kennis van de ware God bewaarden, van de aarde weg te vagen. Maar zijn complot werd te niet gedaan door een kracht die boven de mensen staat. Machtige engelen hadden de opdracht gekregen het volk van God te beschermen, en het complot van hun tegenstanders keerde zich tegen henzelf. De protestantse wereld van vandaag ziet in het kleine gezelschap dat de Sabbat onderhoudt een Mordecai bij de poort. Hun karakter en gedrag, dat eerbied voor de wet van God laat zien, is een voortdurende aanklacht tegen hen die de vrees voor de Heer hebben verworpen, en zijn Sabbat vertrappen; de onwelkome indringer moet hoe dan ook uit de weg worden geruimd.

Hetzelfde meesterbrein dat in het verleden plannen smeedde tegen de gelovigen, is er nog steeds op uit om hen, die God vrezen en Zijn wet eerbiedigen, van de aarde weg te vagen. Satan zal de woede oproepen tegen de geringe minderheid die gewetensvol weigert de populaire gewoonten en tradities over te nemen. Mensen van aanzien en met invloed zullen zich bij de wettelozen en het uitschot voegen, om

zich sterk te maken tegen het volk van God. – *Getuigenissen Voor De Gemeente, volume 5*, p. 368, 369; .—*Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 450.

De beproevingen waardoor Gods volk werd getroffen in de dagen van Esther, waren geen kenmerken van die tijd alleen. De schrijver van De Openbaring, die over de eeuwen heen zag naar de eindtijd, heeft gezegd: “De draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben.” (Openb. 12: 17).

Sommigen die in deze dagen leven, zullen deze woorden in vervulling zien gaan. Dezelfde geest die in het verleden mensen ertoe heeft gebracht de ware gemeente te vervolgen, zal in de toekomst leiden tot een soortgelijke handelwijze jegens hen die hun trouw aan God handhaven. Reeds nu worden voorbereidingen getroffen voor deze laatste grote strijd. – *Profeten en Koningen*, p. 370; —*Prophets and Kings*, p. 605.

Als de mensen alles konden zien, zouden ze groepen machtige engelen waarnemen die als wachters zijn opgesteld rondom hen die “het woord van Christus’ lijdzaamheid” hebben bewaard. De engelen hebben vol medelijden hun wanhoop gezien en hun gebeden gehoord. Ze wachten op het bevel van hun Leider om hen uit hun gevaarlijke positie te bevrijden. Ze moeten echter nog even geduld hebben. Gods kinderen moeten de beker van Christus drinken en met Zijn doop gedoopt worden. .—*Maranatha*, p. 268

Donderdag 28 januari: Nehemia

Ons leven is van de Heer, en is belegd met een verantwoordelijkheid die wij niet volledig begrijpen. De draden van zelfzucht zijn geweven in de stof, en dit heeft God onteerd.

Nehemia, na het behalen van een grote invloed op de vorst in wiens hof hij leefde en over zijn volk in Jeruzalem, verklaarde, in plaats van lof toe te schrijven aan zijn eigen uitstekende karaktertrekken, zijn opmerkelijke bekwaamheid en energie, verklaarde de zaak gewoon zoals het was. Hij verklaarde dat zijn succes was te danken aan de goede hand van God, die op hem was. Hij koesterde de waarheid dat God zijn beveiliging was in elke positie van invloed. Voor elke karaktertrek die hij als gunst verkregen had, prees hij de werkende kracht van God. .—*That I May Know Him*, p. 88.

Maar spot en smaad, tegenstand en bedreigingen schenen Nehemia alleen slechts te bezielen met meer vastberadenheid, en hem te wekken tot groter waakzaamheid. Hij besepte de gevaren van deze strijd met hun vijanden, maar zijn moed was onwankelbaar. “Wij baden tot onze God”, zegt hij, “en vanwege hun houding zetten wij dag en nacht een wacht tegen hen uit”. (Neh. 4: 9) “Ik liet op de laagst gelegen gedeelten van het terrein achter de muur, het volk zich, naar hun geslachten geordend, opstellen met hun zwaarden, speren en bogen. Ik zag toe, en stond op en zeide tot de edelen, de leiders en het overige volk: Vreest toch niet voor hen; denkt aan de grote en geduchte Here en strijdt voor uw broeders, uw zonen en uw dochters, uw vrouwen en uw huizen. Toen nu onze vijanden gehoord hadden, dat wij op de hoogte gekomen waren en

dat God hun plan verijdeld had, konden wij allen terugkeren naar de muur. En sinds die dag deed de ene helft van mijn knechten het werk en de andere helft droeg de speren, de schilden, de bogen en de pantsers, terwijl de oversten achter het gehele huis Juda stonden, dat aan de muur bouwde. De lastdragers verrichtten hun arbeid zo, dat zij met de ene hand het werk deden en met de andere hand de werpspies vasthielden; de bouwers hadden ieder zijn zwaard aan de heup gegord, terwijl zij aan het bouwen waren". (Neh. 4: 13-18). *Profeten en Koningen*, p. 394; - *Prophets and Kings*, p. 643.

Er is behoefte aan Nehemia's in de hedendaagse kerk, - geen mannen die kunnen bidden en alleen prediken, maar mannen van wie gebed en preken zijn doordrongen met een ferme en enthousiaste doelgerichtheid. . . . Het succes van de inspanningen van Nehemia toont wat gebed, geloof, en wijze, energieke actie kan bereiken. . . . De geest gemanifesteerd door de leider wordt, grotendeels, gereflecteerd door het volk. Als de leiders, die belijden dat zij de plechtige, belangrijke waarheden die de wereld op dit moment testen, geloven, geen vurige ijver aan de dag leggen om een volk voor te bereiden om op de dag van God te staan, dan kunnen we een kerk verwachten die om onzorgvuldig, lui, en liefhebber van plezier is.

Nehemia was een hervormer, een groot man opgestaan op een belangrijk moment. Als hij in contact met het kwaad en elke vorm van oppositie kwam, werden frisse moed en ijver gewekt. Zijn energie en vastberadenheid inspireerden de inwoners van Jeruzalem; en kracht en moed nam de plaats in van zwakheid en ontmoediging. Zijn heilige doel, zijn hoge hoop, zijn vrolijke toewijding aan het werk, was aanstekelijk. De mensen werden gevangen door het enthousiasme van hun leider, en in zijn bol werd elke man een Nehemia, en maakte de hand en het hart van zijn buurman sterker.—*Conflict and Courage*, p. 264.

Vrijdag 29 januari: Voor verdere bestudering

Profeten en Koningen, p. 91; *Prophets and Kings*, p. 147.

6. Overwinning in de woestijn

Sabbatmiddag 30 januari

Ik werd gewezen op de Majesteit des hemels. Toen Hij die door engelen aanbeden werd, Hij die rijk was in eer, pracht en heerlijkheid naar de aarde kwam en Zichzelf vond in de omhulling van een mens, heeft Hij Zijn verfijnde natuur niet als een excuus gebruikt om Zichzelf afzijdig te houden van de ongelukkigen der aarde. In Zijn werk werd Hij gevonden tussen en verdrukten, de armen, bedroefden en die allerlei noden hadden. Christus was de belichaming van de verfijndheid en reinheid. Hij had een verheven leven en karakter en toch werd Hij in Zijn werk niet gevonden bij de mensen met hoge titels, niet tussen de geëerden van de deze wereld, maar met de verachten en behoeftigen. "Ik ben gekomen," zegt de goddelijke Leraar, "om dat wat verloren is te redden." Ja, de Majesteit des hemels werd altijd gevonden al werkende om hen te helpen die hulp nodig hadden. Mag het voorbeeld van Christus de klasse beschamen die zo aangetrokken worden door hun eigen arme ik, dat zij

denken dat het beneden hun verfijnde smaak en hoge roeping is om de hulpelozen te helpen.—*Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 467.

Christus kwam om verlossing binnen het bereik van allen te brengen. Op het kruis van Golgotha heeft Hij de oneindige prijs voor de verlossing van een verloren wereld betaald. Zijn zelfverloochening en zelfopoffering, Zijn onzelfzuchtige arbeid, Zijn vernedering, maar boven alles, het opofferen van Zijn leven getuigt van de diepte van Zijn liefde voor de gevallen mens. Het was om de verlorenen te zoeken en redden dat Hij naar de aarde kwam. Zijn missie was naar de zondaars, zondaars van elke gradatie, van elke tong en natie. Hij heeft de prijs voor allen betaald, om de losprijs voor hen te betalen en hen in eenheid en gemeenschap te brengen met Hemzelf. De grootste overtreder, grootste zondaar werden niet o er het hoofd gezien. Zijn arbeid was speciaal voor hen die de verlossing nodig hadden die Hij is komen brengen. Hoe groter de noodzaak voor hervorming, hoe dieper was Zijn belangstelling, hoe groter Zijn sympathie en hoe meer Hij ervoor werkte. Zijn grote hart van liefde was tot in het diepste geraakt voor degenen wiens situatie het meest hopeloos was en die Zijn veranderende genade het hardst nodig hadden.

In de gelijkenis van het verloren schaap wordt de wonderbare liefde van Christus voor de overtreders en dwalenden uitgebeeld . Hij koos er niet voor om te verblijven bij hen die Zijn verlossing hebben aangenomen, om al Zijn zegeningen over hen heen te gieten en hun dankbaarheid en liefde te ontvangen. De ware herder laat de kudde die Hem liefheeft achter en gaat in de woestijn, verduurt moeite en gevaar en dood, om het schaap dat van de kudden was afgedwaald en zou sterven te zoeken en te redden en terug te brengen naar de kooi. Wanneer na ijverig zoeken het verlorene is gevonden, laat de herder het niet achter om hem in zwakte te volgen, Hij drijft het niet voor zich uit, maar O wat een wonderlijke liefde, hoewel hij moe is en in pijn en honger, neemt hij het schaap op zijn schouders en draagt het terug naar de kooi. Dan roept hij zijn burenen om blij met hem te zijn over het verlorenen dat teruggevonden is.—*Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 603.

Zondag 31 januari: Emmanuel, die redt

Door Zijn leven en Zijn dood volbracht Christus zelfs meer dan een herstel van het verderf dat door de zonde was bewerkstelligd. Het was Satans opzet om een eeuwige scheiding tussen God en de mens tot stand te brengen; maar in Christus worden we nauwer met God verbonden dan wanneer we ooit zouden zijn gevallen. Door onze natuur aan te nemen, heeft de Heiland. Zich met het mensdom verbonden door een band die nooit zal worden verbroken. Tot in alle eeuwigheid is Hij met ons verbonden. "Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft". (Joh.3:16) Hij gaf Hem niet alleen om onze zonden te dragen en als onze offerande te sterven ; Hij gaf Hem aan een gevallen geslacht. Ten einde ons te verzekeren van Zijn onveranderlijke vredeaad, gaf God Zijn eniggeboren Zoon om lid te worden van het menselijk gezin en voor altijd Zijn menselijke natuur te behouden. Dit is de belofte, dat God Zijn Woord gestand zal doen. "Een kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op Zijn schouder." In de persoon van Zijn Zoon heeft God de menselijke natuur aangenomen en heeft deze tot in de hoogste hemelen gedragen. ... In Christus zijn het aardse en het hemelse gezin met elkaar verbonden. De verheerlijkte Christus is onze Broeder. De hemel is in

de mensheid gehuld, de mensheid ligt besloten in de boezem van de Oneindige Liefde. – *Wens der eeuwen, hfdst 1: God met ons*

Wie is Christus? Hij is de eniggeboren Zoon van de levende God. Hij is voor de Vader als een woord dat een gedachte uitdrukt – als een gedachte die hoorbaar is gemaakt. Christus is het woord van God. Christus zei tegen Filippus: “Wie Mij heeft gezien, heeft de vader gezien.” Zijn woorden waren de echo van Gods woorden. Christus was de gelijkenis van God, de afspiegeling van Zijn heerlijkheid, de uitdrukking van Zijn persoon.

Als een persoon, heeft God Zichzelf geopenbaard in Zijn Zoon. Jezus, de weerschijn van de heerlijkheid van de Vader, en “de afdruk van Zijn wezen” (Hebreeën 1:3), werd op aarde gevonden in de vorm van een mens. Als een persoonlijke Heiland kwam Hij naar de wereld. Als een persoonlijke Heiland is Hij opgestegen naar de hemel. Als een persoonlijke heiland bemiddelt Hij bij het hemels gerechtshof. Voor de troon van God ten behoeve van zondaars “een gelijkend op een mensenzoon.” Openbaring 1:13.—*Sons and Daughters of God*, p. 21.

Wat is de heerlijkheid van de hemel? Waaruit zal het geluk van de verlostenaars bestaan? Christus is alles in alles. Zij zullen in onuitsprekelijke verwondering zien op het Lam van God. Zij zullen hun liederen van dankbare lofprijzing en aanbidding van Hem die zij liefhebben en hier aanbidden, zingen. Zij hebben dat lied op aarde geleerd en zijn hier begonnen het te zingen. Zij hebben geleerd hun vertrouwen te stellen in Jezus terwijl ze aan karakters voor de hemel bouwden. Hun harten waren hier afgesteld op Zijn wil. Hun vreugde in Christus zal naar de mate van hun liefde en vertrouwen zijn die zij hier hebben geleerd in Hem te stellen.

God moet altijd in onze gedachten zijn. We moeten met hem in gesprek zijn terwijl we wandelen op de weg en terwijl onze handen bezig zijn met werken. In alle de doelen en verlangens van het leven moeten we ons afvragen: Wat wil de Heer dat ik doe? Hoe zal ik Hem behagen die Zijn leven als losprijs voor mij gegeven heeft? Zo mogen we met God wandelen, zoals Enoch van ouds deed. En wij mogen net als hij het getuigenis van God ontvangen dat hij God welbehagelijk was.—*Our High Calling*, p. 61.

Maandag 1 februari: Jezus' doop

Johannes de Doper werd door God onderwezen tijdens zijn woestijnleven. Hij bestudeerde de openbaringen van God in de natuur. Onder de leiding van de goddelijke Geest bestudeerde hij de rollen van de profeten. Bij dag en nacht was Christus zijn studie en overdenking, totdat geest, hart en ziel met het heerlijke visioen vervuld waren.

Hij zag op de Koning in Zijn schoonheid en het eigen ik werd uit het oog verloren. Hij aanschouwde de Majesteit van heiligheid en hij wist dat hij ongeschikt en onwaardig was. Het was Gods boodschap die hij verkondigen moest. Het was in Gods kracht en Zijn gerechtigheid dat hij stand moest houden. Hij was gereed om als hemelse boodschapper voorwaarts te gaan, onbeschroomd voor het menselijk wezen, omdat hij op het goddelijk Wezen geblikt had. Hij kon onbevreesd in de tegenwoordigheid van aardse monarchen staan, omdat hij sidderend voor de Koning der koningen gebogen had. – *Daad bij het woord, hfdst: De ervaring van Johannes de Doper*

De stem van Johannes schalde als een trompet. Zijn opdracht was: "Maak het volk haar overtredingen bekend" (Jesaja 58:1). Hij heeft geen menselijke hoge opleiding genoten. God en de natuur waren zijn leermeesters. Maar iemand was nodig, die moedig genoeg was om net als de profeten van weleer zijn stem te verheffen om de weg van Christus voor te bereiden en de gedegenereerde natie op te roepen tot bekering.—*Selected Messages*, bk 2, p. 148.

Maar Gods volk zal het bedrog inzien. De leer van deze valse Christus is in strijd met de Bijbel. Hij spreekt zijn zegen uit over de aanbidders van het beest en zijn beeld. Dat zijn nu precies die mensen over wie Gods gramschap ongemengd zal worden uitgestort volgens de Bijbel....

Alleen zij die de Bijbel grondig hebben bestudeerd en de waarheid liefhebben zullen ontkomen aan deze machtige verleiding, die de wereld betovert. Aan de hand van de uitspraken van de Bijbel zullen zij de bedrieger ontmaskeren. Ze zullen zware beproevingen moeten doorstaan. De beproeving zal aantonen wie de ware christenen zijn. Is ons geloof in Gods Woord al zo onwankelbaar dat we niet zullen toegeven aan hetgeen we met onze zintuigen waarnemen? Zullen we ons in deze crisis houden aan de Bijbel en de Bijbel alléén? Satan zal, als hij dat enigszins kan, ervoor zorgen dat we ons niet voorbereiden om in die tijd stand te houden. Hij zal alles zo leiden dat we overal op onze weg hindernissen tegenkomen. Hij zal ons vastketenen aan onze aardse bezittingen. Hij zal ons zware lasten opleggen, zodat we volledig in beslag worden genomen door de zorgen van dit leven waardoor de dag der beproeving ons als een dief overvalt. —*De Grote Strijd, hfdst 39: De tijd er benauwdheid*

Dinsdag 2 februari: Stenen in brood

Satan komt bij de mens zoals hij kwam bij Christus, met zijn overweldigende verleiding van toegeven aan de eetlust. Hij weet heel goed dat zijn macht de mens op dit punt kan overwinnen. Hij overwon Adam en Eva in Eden op het gebed van eetlust en zij verloren hun heerlijk tehuis. Wat een opgestapelde misère en misdaad hebben onze wereld gevuld als gevolg van de val van Adam. Hele steden zijn van de aardbodem weggevaagd als gevolg van de verlagende misdaden en opstandige ongerechtigheid die hebben geleid tot hun niet meer bestaan in het universum. Toegeeflijkheid aan de eetlust was de basis van hun zonden. Door de eetlust controleert Satan de gedachten en het wezen. Duizenden die zouden kunnen leven, zijn voortijdig gestorven als fysieke, mentale en morele wrakken. Zij hadden goede krachten, maar zij hebben het allemaal opgeofferd aan de toegeeflijkheid aan de eetlust.—*Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 561.

De Heilige Geest is altijd met de toegewijde arbeider Gods, waar deze zich ook bevindt. De woorden, tot de discipelen gesproken, gelden ook voor ons. De Trooster is voor ons zowel als voor hen. De Geest voorziet ons van de kracht die de vooruitstrevende worstelende ziel zal schragen in elke moeilijke omstandigheid, te midden van de haat der wereld en in het helder en duidelijk besef van eigen tekortkomingen en fouten. In verdriet en beproeving, indien het vooruitzicht donker schijnt en de toekomst verward en als wij ons eenzaam en hulpeloos voelen — zijn dit de tijden waarop de Heilige Geest, in antwoord op het gelovig gebed, het hart troost.

Wanneer iemand onder buitengewone omstandigheden in een geestdriftige gemoedstoestand geraakt, is dit nog geen afdoend bewijs dat hij een christen is. Heiligheid is geen opgetogenheid: het is een algehele overgave aan de wil van God. Het is leven naar ieder woord dat van de mond Gods uitgaat. Het is het doen van de wil van onze hemelse Vader. Het is op God vertrouwen in beproeving, in de duisternis zowel als in het licht. Het is wandelen door geloof en niet door aanschouwen. Het is een zich op God verlaten met een onvoorwaardelijk vertrouwen, en een blijven in Zijn liefde. – *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 5: De gave van de Heilige Geest*

Satan had ter discussie gesteld of Jezus de Zoon van God was. In de korte afwijzing had hij het bewijs gekregen dat hij niet kon weerspreken. De goddelijkheid straalde door de lijdende menselijkheid heen. Satan had geen kracht om aan dat bevel ongehoorzaam te zijn. Ineenkrimpend van vernedering en woede was hij gedwongen zich terug te trekken uit de tegenwoordigheid van de Verlosser der wereld. Christus' overwinning was even volledig als de nederlaag van Adam was geweest.

Zo kunnen ook wij weerstand bieden aan de verzoeking, en Satan dwingen van ons heen te gaan. Jezus behaalde de overwinning door onderwerping aan en geloof in God, en door de mond van de apostel zegt Hij ons : "Onderwerpt u dus aan God, maar biedt weerstand aan de duivel en hij zal van u vlieden. Nadert tot God en Hij zal tot u naderen". (Jac.4:7,8)

We kunnen onszelf niet redden uit de macht van de verleider ; hij heeft het mensdom overwonnen, en wanneer we trachten staande te blijven in eigen kracht, zullen we ten prooi vallen aan zijn bedrog; maar "de naam des Heren is een sterke toren; de rechtvaardige ijlt daarheen en is onaantastbaar". (Spr.18:10) Satan heeft en vlucht voor de zwakste ziel die zijn toe vlucht neemt tot die machtige naam. – *Wens der Eeuwen, hfdst 13: De overwinning*

Woensdag 3 februari: Nog een verleiding

De verleider meende dat hij gebruik zou kunnen maken van de menselijke natuur van Christus en dat hij Hem tot aanmatiging zou kunnen aanzetten. Maar hoewel Satan kan aandringen, kan hij niemand dwingen tot zondigen. Hij zei tot Jezus: "Werp Uzelf dan naar beneden", (Matth.4:6) daar hij wist dat hij Hem er niet zou kunnen afwerpen; want dan zou God tussenbeide komen om Hem te verlossen. Indien Christus niet zou toegeven aan de verzoeking, zou Hij niet overwonnen kunnen worden. Alle macht op aarde en in de hel konden Hem niet dwingen om in de geringste mate af te wijken van de wil Zijns Vaders. De verleider kan ons nooit dwingen om kwaad te doen. Hij kan geen macht uitoefenen over iemands geest tenzij die persoon zichzelf onder zijn macht heeft gesteld. De wil moet toegeven, het geloof moet Christus loslaten, voordat Satan macht over ons kan uitoefenen. Maar ieder zondig verlangen dat wij koesteren, geeft hem houvast. Ieder punt waarin wij falen te voldoen aan de goddelijke maatstaf, is een open deur waardoor Satan kan binnenkomen om ons te verleiden en te vernietigen. En iedere mislukking of nederlaag van ons geeft hem de gelegenheid om Christus te smaden. – *Wens der Eeuwen, hfdst 13: De overwinning*

De zonde van aanmatiging ligt vlak naast de deugd van volmaakt geloof en vertrouwen in God. Satan vleide zichzelf dat hij voordeel kon behalen uit de

menselijkheid van Christus door bij Hem erop aan te dringen de grens van vertrouwen naar aanmatiging te overschrijden. Op dit punt lijdten vele zielen schipbreuk. Satan heeft geprobeerd Christus te misleiden door vleierij. Hij gaf toe dat Christus in de meest moeilijke omstandigheden in de woestijn gelijk had in Zijn geloof en vertrouwen dat God Zijn Vader is. Daarna drong hij er bij Christus op aan om nog een bewijs te leveren van Zijn volledige afhankelijkheid van God, nog een bewijs van Zijn geloof dat Hij de Zoon van God was, door Zichzelf van de tempel af te gooien. Hij vertelde Christus dat als Hij echt de Zoon van God was Hij niets te vrezen had, want engelen stonden paraat om Hem op te vangen. Satan gaf blijk van het feit dat hij de Schrift kende en er ook gebruik van maakte.

De Verlosser van de wereld maakte geen compromis met Zijn integriteit en liet zien dat Hij een volmaakt vertrouwen had in de belofte van bescherming van de Vader. Hij zou het vertrouwen en de liefde van Zijn Vader niet nodeloos beproeven, hoewel Hij in de handen van de vijand was en in een situatie van extreme moeilijkheid en gevaar. Hij zou niet op suggestie van Satan God verzoeken door aanmatigend experimenteren met Zijn voorzienigheid. Satan heeft de Schrift aangehaald en dat leek toepasselijk voor de situatie, hopende dat zijn opzet zou slagen door het op dit speciale moment op de Heiland toe te passen.

Christus wist dat God Hem inderdaad zou opvangen als Hij had geëist dat Hij Zichzelf van de tempel naar beneden zou gooien. Maar om dit te doen zonder dat het Hem geboden was en te experimenteren met Zijn Vaders bescherming en liefde, omdat Hij door Satan uitgedaagd was dat te doen, zou Hij juist geen kracht van geloof laten zien. Satan was zich wel bewust van dat als Christus overwonnen kon worden, zonder dat de Vader dat van Hem had geëist, Zich van de tempel af te gooien om Zijn bewering te bewijzen dat Hij de bescherming van de Vader genoot, dat Hij door die daad de zwakte van Zijn menselijke natuur zou hebben onderstreept.—*Selected Messages*, bk 1, p. 282.

Donderdag 4 februari: Duivelsaanbidding

Satan plaatst Jezus op een hoge berg en laat alle koninkrijken der wereld in al hun heerlijkheid als een panorama aan Zijn ogen voorbijgaan. Het zonlicht valt op de van tempels voorziene steden, op marmere paleizen, vruchtbare akkers en met vruchten beladen wijngaarden. De sporen van het kwaad zijn verborgen. De ogen van Jezus, die de laatste tijd door niets anders begroet zijn dan door somberheid en eenzaamheid, zien nu uit op een toneel van onovertroffen lieflijkheid en voorspoed. Daarop wordt de stem van de verleider gehoord: "U zal ik al deze macht geven en hun heerlijkheid, want zij is mij overgegeven, en ik geef haar wie ik wil. Indien Gij mij dan aanbidt, zal zij geheel van U zijn". (Luc.4:6,7) ...

Toen de verleider aan Christus het koningschap en de heerlijkheid der wereld aanbood, deed hij het voorstel dat Christus het ware koningschap over de wereld zou overgeven, en zou heersen in onderwerping aan Satan. Dit was, dezelfde heerschappij als die waarop de hoop van de Joden gevestigd was. Zij verlangden het koninkrijk dezer wereld. Indien Christus erin toegestemd zou hebben hun een dergelijk koninkrijk te geven, zouden ze vol blijdschap Hem ontvangen hebben. Maar de vloek der zonde, met al zijn ellende, rustte daarop. Christus verklaarde aan de verleider: "Ga weg van Mij, Satan, want er is geschreven : Gij zult de Here uw God aanbidden en Hem alleen dienen". (Luc.4:8 St. Vertaling) –*Wens der Eeuwen*, hfdst 13: *De overwinning*

Het Woord van God zal de geest voorzien van de wapenen die goddelijke kracht bezitten om de vijand te verslaan. Gelukkig is de mens, die in geval van verzoeking, een ziel heeft die rijk is aan kennis van de Schrift, en die een toevlucht vindt onder Gods beloften. De Psalmist zegt: "Ik berg Uw Woord in mijn hart, opdat ik tegen U niet zondige."

Dit Woord moet altijd in onze harten bewaard blijven en op onze lippen zijn. "Er staat geschreven" moet ons anker zijn. Degenen, voor wie Gods Woord hun raadsman is, zijn zich bewust van de zwakheid van het menselijk hart en van de macht van de genade van God om elke ongeheiligde opwelling te bedwingen. Hun harten zijn steeds vol gebed, en zij staan onder bescherming van heilige engelen. Wanneer de vijand komt gelijk een vloed, heft de Geest van God voor hen het vaandel op, tegen hem. Er is vrede in het hart, want de kostbare, machtige invloed van de waarheid heerst daar.

Het Woord van God is een kanaal tot gemeenschap met de levende God. Degene die zich voedt met het Woord zal vrucht dragen in alle goede werken. Hij zal rijke mijngroeven ontdekken, waarin waarheden verborgen liggen, die hij moet opdelven als een schat. Als hij door verzoeken omringd wordt, zal de Heilige Geest hem de juiste woorden ingeven, om de verzoeking te weerstaan, op het ogenblik zelf, dat dit het meest nodig is, en zo kan hij deze woorden doeltreffend aanwenden.

Wij moeten beter bekend worden met onze Bijbel. Wij zouden de deur naar vele verzoeken kunnen afsluiten, als wij gedeelten van de Bijbel uit het hoofd zouden leren. Laten wij satans verzoeken tegemoet treden met een: "Er staat geschreven." Wij zullen conflictsituaties tegenkomen die ons geloof en onze moed zullen toetsen, maar die zullen ons sterker maken als wij overwinnen door de genade die Christus wil geven. Maar wij moeten geloven; wij moeten zonder te twifelen Zijn beloften aangrijpen. –*Het geloof waardoor ik leef, 2 januari*

Vrijdag 5 februari: Voor verdere bestudering

This Day With God, p. 114.

7. De onderwijzing van Jezus en de Grote Strijd

Sabbatmiddag, 6 februari

In plaats van de mensen er toe te brengen menselijke theorieën aangaande God, Zijn woord of Zijn werken te bestuderen, leerde Hij hun Hem te aanschouwen, zoals Hij Zich geopenbaard in Zijn werken, in Zijn Woord en door Zijn voorzieningen. Hij bracht hun gedachten in contact met de gedachten van de Oneindige.

De mensen "stonden versteld van Zijn leer, want Zijn woord was met gezag." Luk. 4:32. Nooit had iemand gesproken met zo'n kracht om tot denken aan te zetten, om naar het hogere te streven, om elk vermogen van lichaam, geest en ziel tot leven te wekken.

De leer van Christus, evenals Zijn sympathieën, omvatte de hele wereld. Er kan geen levensomstandigheid, geen crisis in de menselijke ervaring zijn, waarnaar niet bij voorbaat in Zijn leer wordt verwezen en waarvoor de beginselen van die leer, geen les bevatten. Daar Hij de Vorst der leraars is, zal ervaren worden dat Zijn woorden een gids zijn voor zijn medewerkers tot aan het einde des tijds. – *Karaktervorming p. 79.*

Christus wijze van onderwijzing was prachtig en aantrekkelijk, en het werd altijd gekenmerkt door eenvoud. Hij ontvouwde de geheimen van het hemelse koninkrijk door gebruik te maken van figuren en symbolen waarmee zijn toehoorders bekend waren; en het gewone volk hoorde Hem graag, omdat ze zijn woorden konden begrijpen. Er werden geen hoog dravende woorden gebruikt om te begrijpen wat het betekende, ze behoefden geen woordenboek te consulteren.

Jezus illustreerde de heerlijkheid van het koninkrijk van God door het gebruik van de ervaringen en de voorkomende dingen van de aarde. Met compassie liefde en tederheid onderwees Hij allen die naar Hem luisterden; want genade stroomde van zijn lippen zodat Hij op de meest attractieve manier de schatten van de waarheid kon vertellen. – *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p,240.

Christus zou de mensen kennis hebben kunnen geven die alle vroegere ontdekkingen overtroffen zouden hebben en iedere andere ontdekking op de achtergrond zou hebben gezet. Hij zou verborgenheid na verborgenheid ontsloten kunnen hebben, en Hij zou rondom deze wonderbare openbaringen de actieve, ernstige gedachten van opvolgende geslachten hebben concentreren tot het einde der tijden. Maar Hij wilde geen moment verliezen om de wetenschap tot redding te onderwijzen. Zijn tijd, Zijn mogelijkheden en Zijn leven werden gewaardeerd en gebruikt, enkel als middel om redding van de zielen van mensen tot stand te brengen. Hij was gekomen om te zoeken en zalig te maken wat verloren was en Hij wilde niet van Zijn doel afwijken. Hij liet zich door niets daarvan afbrengen.

Christus deelde alleen die kennis mee die nuttig was. Zijn aanwijzingen aan het volk waren afgestemd op hun eigen toestand in het praktische leven. – *De weg tot gezondheid*, p.382.

Zondag, 7 februari: Vele soorten rust

Mensen ontwerpen voor hun eigen nek een juk dat licht en prettig te dragen schijnt, maar het bewijst extra bitter te zijn. Christus ziet dit, en Hij zegt, "Neem Mijn juk op je. Het Juk dat je op je eigen nek wilde plaatsen, denkend dat het juist geschikt is, is helemaal niet geschikt. Neem Mijn juk op je, en leer van Mij de les die voor u belangrijk is om te leren."

Het is niet uw werk om de lasten te verzamelen voor uzelf... We denken vaak dat we een moeilijke tijd hebben in het dragen van onze last, en dat is te vaak het geval, omdat God geen enkele voorziening getroffen heeft om deze lasten te dragen; maar als we Zijn juk en Zijn lasten dragen, kunnen we getuigen dat het juk van Christus gemakkelijk en zijn lasten licht zijn, omdat Hij daar maatregelen voor heeft getroffen.

Nochtans zal dat juk ons niet een eenvoudig leven, vrijheid en zelfzuchtig genot geven. Het leven van Christus was één van zelfopoffering en zelfvernedering bij iedere voetstap; en met voortdurend, Christelijke tederheid en liefde, zullen Zijn getrouwe volgelingen wandelen in de voetstappen van de Meester; en als hij stijgt in dit leven, zal hij meer en meer bezielde worden met de geest en het leven van Christus.- *Our High Calling*, p.100

Bij mooi weer kunnen de ouders met hun kinderen gaan wandelen door velden en bossen. Vertel hun te midden van de schone natuur de reden van de instelling van de Sabbat. Geef hun een beeld van Gods grote scheppingswerk. Vertel hun dat toen de aarde uit Zijn hand kwam, deze heilig en schoon was. Elke bloem, elke

heester, elke boom beantwoorde aan de bedoeling van zijn Schepper. Alles waarop het oog rustte, was liefelijk en vervulde de geest met de gedachten over Gods liefde. Elk geluid was muziek in harmonie met de stem van God. Maak hen duidelijk dat het de zonde was die Gods volmaakte werk bezoedelde;

dat doornen en distels, droefheid, pijn en dood het resultaat zijn van ongehoorzaamheid tegenover God. Laat hen ook zien hoe de aarde bezoedeld door de vloek der zonde nog steeds Gods goedheid openbaart. De groene weiden, de hoge bomen, de blijde zonneschijn, de wolken, de dauw, de plechtige stilte van de nacht, de heerlijkheid van de sterrenhemel en de maan in al haar schoonheid dat alles getuigt van de Schepper. Geen regendruppel valt, geen lichtstraal wordt geworpen op onze ondankbare wereld, of dit getuigt van de lankmoedigheid en de liefde van God....

Laat bij het ondergaan van de zon de stem des gebeds en het loflied het einde van de geheiligde uren kenmerken en vraag Gods tegenwoordigheid bij de zorgen van de nieuwe werkweek.

Zo kunnen ouders, zoals het ook behoort, de Sabbat tot de heiligste dag van de week maken. Zij kunnen hun kinderen zó opvoeden dat ze die zien als een verlustiging, als de dag der dagen, heilig de Here Die te eren is. – *Schatkamer deel 3*, pp.21,22.

Maandag, 8 februari: Planten en oogsten

Het zaad van het **evangelie** valt vaak onder dorens en giftig onkruid. Als er geen zedelijke verandering is in het menselijke hart, als oude gewoonten en gebruiken en het vroeger leven in de zonde niet worden nagelaten, als Satans eigenschappen niet uit het hart worden gebannen, zal de tarweoogst verstikken.

Genade heeft alleen levensvatbaarheid in het hart dat gedurig voorbereid wordt voor het kostbare zaad der waarheid. De dorens van de zonde groeien in iedere soort grond en hoeven niet verzorgd te worden, maar de genade moet met zorg gekoesterd worden. Het onkruid en de dorens kunnen altijd opkomen. Het werk van reiniging moet daarom aanhoudend voorwaarts gaan, Als het hart niet onder Gods leiding staat en de Heilige Geest niet onophoudelijk werkt om het karakter te veredelen en te verfijnen zullen oude gewoonten zich in het leven openbaren. De mensen kunnen wel zeggen dat zij het evangelie geloven, maar als zij niet geheiligd worden door het evangelie heeft hun belijdenis geen zin. Als zij niet de overwinning behalen over de zonde, zal de zonde hen overwinnen. De dorens die wel afgesneden, maar niet uitgerooid zijn, blijven groeien tot de ziel daardoor overwoekerd is. – *Lessen Leven van Alledag*, pp. 25,26.

In de gelijkenis van de zaaier zegt Christus dat de verschillende resultaten van het zaaien afhankelijk zijn van de grond. Steeds zijn de zaaier en het zaad dezelfde. Zo leert Hij dat wanneer Gods Woord zijn doel niet bereikt in ons hart en leven, de oorzaak bij onszelf gezocht moet worden.. Maar de gevolgen zijn niet buiten ons bereik. Het is waar dat we onszelf niet kunnen veranderen, maar wij hebben de macht om te kiezen en het is onze zaak te bepalen wat wij willen worden. De toehoorders langs de weg – van de steenachtige grond en van de dorens – hoeven niet zo te blijven. Gods Geest probeert steeds weer de ban van verdwazing te doorbreken, die de mensen ertoe brengt op te gaan in wereldse dingen, en streeft ernaar een verlangen te wekken naar de onvergankelijke schat. Als de mensen

weerstand bieden aan de Geest, schenken ze niet meer zoveel aandacht aan Gods Woord en veronachtzamen dit. Zelf zijn ze aansprakelijk voor de hardheid van hun harten, die onmogelijk maakt dat het goede zaad wortel schiet en voor de ontwikkeling van het kwaad dat de groei tegenhoudt.

De tuin van het hart moet bewerkt worden. De grond moet worden losgewerkt door een diepgaand berouw over de zonde. Vergiftige, Satanische planten moeten worden uitgeroeid. De grond die bedekt was met dorens kan alleen door noeste arbeid worden teruggewonnen. Zo kunnen de verkeerde neigingen van het natuurlijke hart alleen overwonnen worden door zich ernstig in te spannen in de naam en de kracht van Jezus. De Heer zegt ons door Zijn profeet: "Ontgint u nieuw land en zaait niet tussen de doornen," Jer.4:3. "Zaait in gerechtigheid; oogst in liefde," Hos.10:12. God wil dit werk voor ons doen en Hij vraagt ons om met Hem samen te werken. – *Lessen Leven Alledag*, pp.29,30

Dinsdag, 9 februari: Bouwen op de rots

God heeft ons verstandelijke en morele kracht gegeven, maar voor een groot deel is ieder de ontwerper van zijn eigen karakter. Bijna iedere dag krijgt de structuur een aanvulling. Het woord van God waarschuwt ons om toe te zien hoe we bouwen, te zien dat ons gebouw gefundeerd is op de eeuwige rots. De tijd komt dat ons werk geopenbaard zal worden hoe het in werkelijkheid is. Nu is het de tijd om al onze krachten die God ons gegeven heeft te ontwikkelen om ons karakter te vormen voor bruikbaarheid hier en voor een hoger leven later. Geloof in Christus als onze persoonlijke verlosser geeft sterkte en vastheid aan het karakter. Zij die oprecht geloof in Christus hebben zullen eenvoudig denken, zich herinnerend dat Gods oog op hen is dat de rechter van alle mensen nu de morele waarde weegt, dat hemelse wezens opletten om te zien wat voor soort karakter ontwikkeld is.– *Cousels to Parents, Teachers, and Students*, pp.222,223.

Voor hen die geloven is Christus de vaste grondslag. Zij zijn het die op de Rots vallen en gebroken worden. Hier worden onderwerping aan Christus en geloof in Hem bedoeld. Vallen op de rotsen gebroken worden betekend onze eigengerechtigheid op te geven en tot Christus te komen met de nederigheid van een kind, vol berouw over onze zonden en geloof in zijn vergevende liefde. Evenzo bouwen wij door geloof en gehoorzaamheid op Christus als onze grondslag.

Op deze levende steen kunnen zowel joden als heidenen bouwen. Het is de enige grondslag waarop ieder met zekerheid kan bouwen. Hij is groot genoeg voor iedereen en sterk genoeg om het gewicht en de last van heel de wereld te kunnen dragen. Door verbondenheid met Christus, de levende steen, kunnen allen die op deze grondslag bouwen, levende stenen worden. Velen zijn door eigen inspanning gehouwen, gepolijst en verfraaid, maar zij worden pas levende stenen als ze met Christus verbonden zijn. Zonder deze band kan niemand zalig worden. Zonder het leven van Christus in ons kunnen wij geen weerstand bieden aan de storm der verzoeking. Onze eeuwige veiligheid is afhankelijk van ons bouwen op het vaste fundament. Tallozen bouwen in onze wereld op fundamenten die niet beproefd zijn. Als de regen komt, de storm opsteekt en de vloed opkomt, zal dat huis vallen, omdat het niet gebouwd is op de eeuwige Rots, op de uiterste hoeksteen Jezus Christus. – *Wens der Eeuwen*, pp. 493,494.

Als de gedachten van Christus, Zijn werk en karakter, worden gekoesterd, zal het u leiden om diep af te dalen in de schacht van de waarheid, en u zult in staat zijn in het bezit te komen van de kostbare juwelen van de waarheid. Door een begrip van het karakter van Christus, door communicatie met God, zal de zonde weerzinwekkend worden voor u. Als u de hemelse dingen overpeinst, en met God wandelt, zoals Henoch deed, zult u iedere last opzei leggen, evenals de zonde die ons zo licht omringt, en we zullen de loopbaan lopen die voor ons licht.... Ons gebouw moet op de Rots Christus Jezus gefundeerd zijn anders zal het geen stand houden in de beproeving. – *Lift Him Up*, p.237

Woensdag, 10 februari: Oordeel niet

Vaak worden de waarheid en de feiten met de dwalenden openlijk besproken, om ze hun fouten te laten zien en voelen, opdat ze die verbeteren. Maar dit moet altijd geschieden met een gevoelvolle tederheid, niet met ruwheid of gestrengheid, rekening houdende met eigen zwakheid, want een ieder kan in de verleiding komen. Wanneer degene die de fout gemaakt heeft, die ziet en erkent, dan, in plaats van hem te grieven en te proberen het hem nog harder te laten voelen, moet men hem troosten. In de Bergrede zei Christus: "Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt. Want met welk oordeel gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden; en met welke maat gij meet, zal u weder gemeten worden." Math. 7:1,2. Onze Heiland wijst een haastig oordeel af. "Wat ziet gij de splinter, die in het oog uws broeders is.....En zie, er is een balk in uw eigen oog?" vers,3,4. Vaak gebeurt het, dat, wanneer iemand zo vlug is in het ontdekken van fouten en zwakheden hij grotere fouten gemaakt heeft, maar daarvoor blind is.

Allen die navolgers van Christus zijn, moeten precies zo met iemand handelen, als wij zouden wensen dat de Here in onze fouten en zwakheden met ons zou handelen, want we zijn allen dwalende, en hebben Zijn medelijden en vergiffenis nodig. Jezus stemde er in toe de menselijke natuur aan te nemen, opdat Hij kon weten hoe Hij medelijden moest betonen en hoe Hij bij Zijn Vader moest pleiten voor zondige, dwalende, sterfelijke wezens. Hij was bereid 's mensen Voorspraak te worden, en Hij vernederde Zichzelf om bekend te worden met de verzoeken, waaraan de mens bloot stond, opdat Hij diegenen kon helpen, die in de verzoeking vielen, en een medelevende, trouwe hogepriester kon zijn. *Schatkamer*, deel 1, pp, 309,310.

Men moet kwaadspreken jegens anderen of oordelen over de drijfveren of daden van anderen niet licht achten. "Wie van zijn broeder kwaad spreekt of hem oordeelt, spreekt kwaad van de wet en oordeelt haar; en indien gij de wet oordeelt, zijt gij geen dader, doch een rechter der wet" Jac. 4:11. Er is slechts één Rechter – Hij, "die ook hetgeen in de duisternis verborgen is, aan het licht zal brengen en de raadslagen des harten openbaar maken." 1 Kor. 4:5. Een ieder die het waagt zijn medemens te oordelen en te veroordelen matigt zich het recht van de Schepper aan.

Nadrukkelijk leert de Bijbel ons dat we ons moeten wachten om niet lichtvaardig hen te beschuldigen die God heeft geroepen als zijn gezanten. – *Patriarchen en Profeten*, p.349.

Houd de volmaaktheid van Christus karakter altijd voor ogen. Wat ook het menselijke oordeel in uw zaak mag zijn, bedenk dat God geen menselijke vertegenwoordiger aangesteld heeft om zijn medemens te oordelen. Stel uw

vertrouwen altijd op God, en u zult Hem in staat vinden om u vast te houden door Zijn Almachtige kracht. Hij zal een altijd – aanwezige, geheel – toereikende verdediging zijn tegen de twist van tongen die Satan inspireert om te verwarren en te verzwakken en te ontmoedigen....

De Vriend van zondaars weet hoe te helpen en te versterken en hen te zegenen die gezondigd hebben en tot de Heer teruggekeerd zijn. Zij die God zoeken met heel hun hart vinden in Hem een aanwezige hulp in tijden van nood. Hij zal de dwalende helen, in plaats van hen aan te klagen en te onderdrukken. Hij zal de boetvaardige gebeden horen, en zal hem die berouw heeft vergeven, hem goed doende, in overeenstemming tot de grote rijkdom van Zijn genade. – *The Upward Look*, p.348.

Donderdag, 11 februari: "Ik ben met u al de dagen"

"Immanuël, God met ons." Dit betekend alles voor ons. Wat legt dit een breed fundament voor ons geloof!

Wat een groot uitzicht op de onsterfelijkheid plaatst het voor de gelovige ziel! God met ons in Christus Jezus om ons te begeleiden bij iedere voetstap op de reis naar de hemel! De Heilige Geest met ons als een Trooster, een Gids in onze verwarring, om onze zorgen te verzachten, een schild in onze verzoeken! "O diepte van rijkdom, van wijsheid en van kennis Gods!" – *Sons and Daughters of God*, p.295.

We hebben persoonlijk deze les te leren van speciaal vertrouwen in onze Redder. We moeten onze hemelse Vader vertrouwen, zoals een kind op zijn aardse ouders vertrouwd, en geloven Hij in alles het goede voor ons werkt, en dat iedere strijdende schreeuw en iedere poging tegen de vijand van onze zielen in de oren komt van de God Sebaoth, en dat Hij ons te allen tijde de hulp zal zenden die we nodig hebben. Hij zal ons bij iedere verzoeking helpen als wij Hem in het geloof aanroepen. Dit is de les die we moeten leren.

Ik kan mijn Redder vertrouwen; Hij red mij vandaag en terwijl ik worstel om de verzoeken van de vijand te overwinnen geeft Hij mij de genade om hem te bedwingen. – *In Heavenly Places*, p 118.

Christus vertelde Zijn discipelen niet dat hun werk gemakkelijk zou zijn. Hij wees hen op al de boze machten die hen zouden tegenstaan. Zij zouden moeten strijden "tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten." Ef. 6:12. Maar zij zouden in die strijd niet alleen gelaten worden. Hij gaf hun de verzekering dat Hij met hen zou zijn; en dat, zo zij in het geloof zouden uitgaan, zij onder het schild van de Almachtige voorwaarts zouden trekken. Hij drong er bij hen op aan moedig en sterk te zijn; want Eén, machtiger dan engelen zou in hun gelederen staan – de Aanvoerder van de hemelse legerscharen. Hij voorzag in alles wat zij voor de voortzetting van hun werk nodig hadden en nam zelf de verantwoording van het welslagen daarvan op Zich. Zolang zij gehoorzaamden aan Zijn woord en met Hem bleven samenwerken, konden zij niet falen. Ga tot alle naties, beval Hij hun. Ga naar de uithoeken der aarde en wees ervan verzekerd dat Ik ook daar bij u zal zijn. Werk in geloof en vertrouwen, want Ik zal u nooit verlaten. Ik zal altijd met u zijn, u helpende uw taak te volbrengen, u leidende, vertroostende, heiligende en

ondersteunende. Ik zal u er in doen slagen die woorden te spreken die de aandacht van de mensen op de hemel zullen richten. – *Jeruzalem tot Rome*, p 21.

Vrijdag, 12 februari: Voor verdere bestudering

Lift Him Up, p. 238

8. Vrienden in het Leger

Sabbatmiddag, 13 februari

Christenen moeten zich voorbereiden op het feit, dat spoedig een overweldigende gebeurtenis over de wereld zal losbarsten, en deze voorbereiding moeten ze maken door ijverig het Woord van God te bestuderen, en te trachten hun leven in overeenstemming te brengen met zijn voorschriften. De geweldige beslissingen voor de eeuwigheid eisen van ons meer dan een denkbeeldige godsdienst, een godsdienst die bestaat uit woorden en vormendienst, terwijl de waarheid er buiten wordt gehouden. God vraagt naar een opleving en een hervorming. Alleen de woorden van de Bijbel zouden van de kansel gehoord mogen worden. De Bijbel is echter machteloos gemaakt en het gevolg is te zien in een achteruitgang van het geestelijk leven. – *Profeten en Koningen*, pp.383,384.

Wanneer we toestaan om zaken van minder belang onze volle belangstelling te schenken, zelfs tot het ons onttrekken van Christus, ons afkerend van Hem om een ander gezelschap te accepteren, dan zetten we onze voeten op het pad dat ons weg leidt van God en van de hemel. Christus moet het centrale voorwerp van onze aandacht zijn, dan zullen we leven in Hem, dan zullen we Zijn geest hebben. – *Our High Calling*, p. 61.

De Heilige Geest was beloofd om met hen te zijn die worstelen voor de overwinning, in een demonstratie van macht, is de menselijke vertegenwoordiger begiftigd met bovennatuurlijke kracht, en onderwijst hij de onwetende in de geheimen van het koninkrijk van God.

Dat de Heilige Geest een grote helper is, is een wondervolle belofte. Of wat zou het ons tot nut zijn dat de enig geboren Zoon van God zichzelf vernederd heeft, verdurende de verzoeken van de sluwe vijand, en worstelend met hem gedurende Zijn gehele leven op aarde, en stierf de Rechtvaardige voor de onrechtvaardige zodat de mensheid niet omkomen zou, als de Geest niet was gegeven als een voortdurend, werkende, herscheppende vertegenwoordiger om doeltreffend te zijn in ons geval bewerkt door de Redder van de wereld? – *Selected Messages*, 3, p.137

“In de wereld zult gij verdrukking hebben,” zegt Christus; maar in Mij hebt gij vrede. De beproevingen, waaraan Christenen in smart, tegenstand en smaad zijn onderworpen, zijn door God gestelde middelen om het kaf van het koren te scheiden. Onze hovaardij, zelfzucht, boze driften, en hang naar wereldse vermaken, moeten alle overwonnen worden; daarom doet God leed en kommer over ons komen, om ons te toetsen en te beproeven en ons te laten zien dat al het kwaad in ons karakter aanwezig is. We moeten overwinnen door Zijn kracht en genade, opdat we de Goddelijke natuur deelachtig worden nadat we ontvloden zijn het verderf, dat

in de wereld is door de begeerte. "Want onze lichte verdrukking," zegt Paulus, "die zeer haast voorbij gaat, werkt ons een gans zeer uitnemende gewicht der heerlijkheid; dewijl wij niet aanmerken de dingen, die men ziet, maar de dingen, die men niet ziet; want de dingen, die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen, die men niet ziet, zijn eeuwig." 2 Kor. 4:17,18. Droefenis, verzoeking, kruisen, tegenstand en al onze andere beproevingen, zijn Gods werklieden om ons te veredelen, te heiligen, en bereid te maken voor de hemelse schuur. – *Schatkamer*, deel 1, p.321.

Zondag 14 februari: De roeping van Petrus

Toen bij de wonderbare visvangst de goddelijke kracht van de Heiland werd geopenbaard, viel Petrus aan de voeten van de Heiland, terwijl hij uitriep: "Ga uit van mij, want ik ben een zondig mens, Here," Luc. 5:8; zo bevonden zich onder de menigte die op de berg bijeen gekomen waren, zielen die in de tegenwoordigheid van Zijn reinheid gevoelden, dat zij waren "ellendig en jammerlijk en arm en blind en naakt." Opb. 3:17. en zij verlangden naar de "zaligmakende genade van God." Tit. 2:11. In deze zielen deden de woorden waarmee Christus Zijn toespraak begon, hoop ontstaan; zij zagen dat hun leven onder de zegen van God stond.

Jezus had de beker des zegens aangeboden aan hen die zeiden: "Ik ben rijk en heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek," Opb.3:17, en zij hadden zich honend afgewend van de heerlijke gave. Hij die gevoeld dat hij gezond is, die denkt dat hij redelijk goed is, en die tevreden is over zijn toestand, wil geen deel hebben aan de gerechtigheid van Christus. Trots gevoelt geen behoefte, en sluit zo het hart voor Christus en voor de oneindige zegeningen die Hij door Zijn komst bracht. Er is geen ruimte voor Jezus in het hart van zulk een mens, zij die rijk en eerzaam zijn in hun eigen ogen, vragen en ontvangen de zegen Gods niet in het geloof. Zij gevoelen zich voldaan, daarom gaan zij ledig heen. Zij die weten dat zij zich onmogelijk zelf kunnen redden, of uit zichzelf een rechtvaardige daad kunnen doen, zijn degenen die de hulp waarderen die Christus kan schenken. Het zijn de armen van geest die Hij zalig spreekt. *Gedachten Berg der Zaligsprekingen*, pp.11,12.

Hij, die tot de vissers van Galilea zei: "Laat Uw netten neer voor een vangst," die toen zij gehoorzaamden, hun netten gevuld zagen tot die bijna scheurden, wenst dat Zijn volk in deze gebeurtenis ziet, wat Hij ook vandaag nog voor hen wil doen. De God, die in de woestijn de kinderen Israëls het manna uit de hemel gaf, leeft en heerst. Hij wil Zijn volk leiden en vaardigheid en begrip geven in het werk, waarvoor Hij hen geroepen heeft. Hij zal wijsheid geven aan degenen die er naar streven hun plicht gewetensvol en verstandig te doen. Hij, die de wereld bezit, is rijk aan hulpbronnen en zal iedereen zegenen die tracht anderen tot zegen te zijn.

We moeten in het geloof hemelwaarts zien. Wij mogen ons niet laten ontmoedigen door schijnbare tegenslagen; noch ons terneer laten slaan door uitstel.

Wij moeten opgewekt, hoopvol en dankbaar werken, in het geloof dat de wereld in haar schoot rijke schatten bergt voor de trouwe werker, om die te verzamelen, voorraden die rijker zijn dan Goud of zilver. De bergen en heuvels veranderen; de aarde veroudert als een kleed; maar de zegen van God, die voor Zijn volk een tafel in de wildernis dekt, zal nooit ophouden. – *De Weg tot Gezondheid*, pp. 165,166.

Onze eerste les, is om de wil van God te leren, ook al komen we in moeilijke omstandigheden, en dan, kennende Zijn wil, om onvoorwaardelijk te gehoorzamen.

Wat was het resultaat van Simon's gehoorzaamheid? "En toen ze dit gedaan hadden, haalden zij een grote menigte vissen binnen, en hun netten dreigden te scheuren. En zij wenkten hun makkers in het andere schip, dat zij hun zouden komen helpen. En dezen kwamen en zij vulden beide schepen, tot zinkens toe." Luk. 5:6,7.– *The Upward Look*, p. 288.

Maandag, 15 februari: "Met Hem"

Voor de opleiding van zijn discipelen trok Jezus Zich liever terug uit de drukte van de stad naar de stilte van de velden en de heuvels, omdat deze meer in overeenstemming waren met de lessen van zelfverloochening die Hij hun wilde leren. Tijdens zijn werk verzamelde Hij graag de mensen om Zich heen in de open lucht, op een grasrijke helling of aan de oever van het meer. Hier kon Hij, omringt door het werk van zijn eigen schepping, de gedachten van zijn toehoorders richten op de dingen van de natuur. In de groei en de ontwikkeling van de natuur werden de beginselen van zijn koninkrijk geopenbaard. Als de mensen zouden opzien naar Gods bergen en de wonderen van zijn handen zouden gadeslaan, konden ze belangrijke lessen van de goddelijke waarheid leren. De leer van Christus zou telkens weer door de natuur tot hen spreken. Dat is het geval met allen die naar buiten gaan, terwijl Christus in hen leeft. Zij zullen zich omgeven weten door een goddelijke invloed. De natuur brengt de gelijkenissen van onze Heer weer onder de aandacht en herhaalt zijn raadgevingen. Door omgang met God in de natuur worden de gedachte verheven en vindt het hart rust. – *Wens der Eeuwen*, pp. 234,235.

In de opleiding van Zijn discipelen volgde de Heiland het opvoedingssysteem dat in de beginne was ingesteld. De eerste twaalf uitverkorenen, met enkele anderen, die slechts af en toe met hen verbonden waren om hen te dienen, vormden het gezin van Jezus. zij waren met Hem in huis, aan tafel, in de binnenkamer, in het veld. Zij vergezelden Hem op Zijn tochten, deelden in Zijn lasten en moeilijkheden en namen zo veel zij konden deel aan Zijn werk.

Soms onderwees Hij hun als ze gezamenlijk op de berghelling zaten, soms aan de oever van het meer of vanaf een vissersboot, soms wanneer ze onderweg waren. Wanneer Hij sprak tot de menigte zaten de discipelen in de voorste rij. Zij zochten een plaats zo dicht mogelijk bij Hem, opdat niets van Zijn onderricht hun zou ontgaan. Zij waren oplettende toehoorders, begerig om de waarheden te verstaan die zij in alle landen en voor alle tijden moesten brengen. – *Karaktervorming*, p.82.

God neemt de mensen zoals ze zijn, met alle menselijke trekken in hun karakter en leidt hen op voor Zijn dienst, als ze zich laten gezeggen en zich door Hem leren. Ze worden niet gekozen omdat ze volmaakt zijn, maar ondanks hun onvolmaaktheid, opdat ze door de kennis en het toepassen van de waarheid door de genade van Christus naar Zijn beeld veranderd worden. – *Wens Der Eeuwen*, pp. 237, 238.

Jezus wil Zijn kinderen leren dat zij elke kans moeten aangrijpen om die kennis te verkrijgen die hen wijs maakt tot zaligheid. Het werk van Christus heeft plichtsgetrouwe, ijverige werkers nodig. Er is een groot arbeidsveld voor de Martha's met hun ijver voor godsdienstig werk. Maar zij moeten eerst met Maria aan Jezus' voeten neerzitten. IJver, stiptheid en energie moeten geheiligd worden door Christus'

genade. Dan zal het leven een onoverwinnelijke macht ten goede worden. – *Wens Der Eeuwen*, p.435.

Dinsdag, 16 februari: Jezus heerst over de natuur

Zij waren zo in beslag genomen door hun inspanningen om zich te redden dat zij hadden vergeten dat Jezus aan boord was. Toen zij zagen dat al hun werk vergeefs was en zij de dood voor ogen hadden, dachten ze aan Hem, op wiens bevel zij het meer waren overgestoken. Jezus was hun enige hoop. Hulpeloos en wanhopig riepen ze: "Meester, Meester!" Maar het diepe duister verborg Hem voor hun ogen. Hun stemmen gingen onder in het geweld van de storm en ze kregen geen antwoord. Twijfel en angst overviel hen. Had Jezus hen in de steek gelaten? Kon Hij, die ziekte en duivelen, zelfs de dood had verdreven, zijn discipelen nu niet helpen? Dacht Hij niet aan hen in hun nood?....

Nooit heeft iemand die kreet geuit zonder dat er acht op werd geslagen. Terwijl de discipelen naar hun riemen grijpen om een laatste poging te wagen, staat Jezus op. Hij staat midden tussen de discipelen terwijl de storm woed, de golven over hen heen slaan en de bliksem zijn gelaat verlicht. Hij heft zijn hand op die zo vaak gebruikt is om goed te doen en

zegt tot de woedende golven: "Zwijg, wees stil!"

De storm gaat liggen. De golven komen tot rust. De wolken verdwijnen en de sterren worden zichtbaar. De boot vaart over een kalm watervlak. Dan wendt Jezus Zich tot zijn discipelen en vraagt verdrietig: "Waarom zijt gij zo bevreesd? Hoe hebt gij geen geloof?" Mark.4:40 – *Wens der Eeuwen*, pp. 272,273.

Dank God we zijn niet alleen gelaten. Dit is onze veiligheid. Satan kan nooit iemand met eeuwig onheil treffen die Christus voorbereid heeft voor verzoeking door Zijn voorafgaande voorspraak, want in Christus is genade voorzien voor iedere ziel, en er is een weg ter ontkoming gemaakt, zodat niet één onder de macht van de vijand hoeft te vallen.

Satan heeft menige sterke verzoeking in voorbereiding waarmee hij het volk van God zal aanvallen. Hij is afgebeeld rondgaande als een brullende leeuw, zoekende naar een onbeschutte ziel die hij met succes kan verleiden door zijn subtiliteit, en uiteindelijk vernietigen. Zonder Christus zijn we geen enkele voetstap veilig. Maar wat een bemoediging en rijkdom ligt er voor ons in de woorden, "Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet zou bezwijken!" Luk 22:32. Satan zift het kaf niet, hij wenst het koren in zijn hand te hebben. Daarom laat ons moed vatten, en altijd biddende zijn. – *That I May Know Him*, p.286.

Woensdag, 17 februari: Wie is de Grootste?

Er mogen duidelijke fouten in het karakter van een mens zijn, maar als hij een trouwe discipel van Jezus wordt, maakt de kracht van de goddelijke genade hem tot een nieuw schepsel. Christus' liefde verandert, heiligt hem. Maar als iemand beweerd een christen te zijn, en zijn godsdienst maakt hem niet een betere man, een betere vrouw, in al de relaties van het leven – levend als Christus vertegenwoordiger in aanleg en karakter – zij zijn niet van Hem. – *The Sanctified Life*, p.55.

Zelfs de discipelen, die uiterlijk gezien alles hadden verlaten ter wille van Jezus, hadden in hun hart niet nagelaten voor zichzelf grote dingen te wensen. Deze geestesgesteldheid was oorzaak van de twistvraag wie de voornaamste zou zijn. Dit

kwam tussen hen en Christus en maakte dat zij zo weinig begrepen van zijn werk van zelfopoffering, dat zij zo traag waren in het verstaan van de verborgenheid der godzaligheid. Zoals gist bederf en rotting zal veroorzaken als het zijn gang kan gaan, werkt de zelfzuchtige geest, als deze wordt gekoesterd, verontreiniging en ondergang in de hand.

Hoe algemeen verbreid is deze listige, bedrieglijke zonde onder de volgelingen van onze Heer in deze tijd, net als vroeger het geval was! Hoe vaak wordt ons dienen van Christus, onze omgang met elkaar geschonden door een verborgen verlangen naar zelfverheffing! Liefde voor zichzelf, het verlangen naar een gemakkelijker leefwijze dan God heeft bepaald leidt tot het aannemen van menselijke meningen en overleveringen in plaats van Gods geboden. – *Wens der Eeuwen*, pp. 338,339.

Christus vestigde een koninkrijk dat op heel andere beginselen was gegrond. Hij riep de mensen niet om te heersen maar om te dienen. De sterke moest de zwakheden van de zwakken dragen. Macht, positie, talenten en opvoeding verplichtten de bezitter ervan juist zijn medemens te dienen. Tot zelfs de nederigste van Christus' discipelen wordt gezegd: "Het geschiedt alles om uwentwil." 2 Kor.4:15.

"De Zoon des mensen is niet gekomen om zich te laten dienen, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen." Temidden van zijn discipelen was Christus in alle opzichten een dienaar, een lastdrager. Hij deelde in hun armoede, Hij verloochende Zich ter wille van hen, Hij ging hen voor om moeilijke plaatsen te effenen en binnenkort zou Hij zijn werk op aarde afsluiten door zijn leven af te leggen. Het beginsel waardoor Christus Zich liet leiden moet ook het leidend beginsel zijn van de gemeente, die zijn lichaam is. Het plan en de basis van redding is liefde. In Christus koninkrijk zijn de grootsten zij, die het voorbeeld, dat Hij heeft gegeven, navolgen en zich gedragen als herders in de kudde. – *Wens der Eeuwen*, p. 453.

In Zijn lessen en instructies aan de discipelen, leerde Hij hen dat zijn koninkrijk niet een werelds koninkrijk is, waar allen streven naar de hoogste positie; maar Hij gaf hun lessen in nederigheid en zelfopoffering voor de bestwil van anderen. Zijn nederigheid bestond niet uit een lage beoordeling van Zijn karakter en kwalificaties, maar in Zijn aanpassing aan de gevallen mensheid, met het doel om hen met Hem op te heffen tot een hoger leven. Maar hoe weinigen zien een aantrekkelijkheid in de nederigheid van Christus! Wereldlingen streven constant zichzelf te verhogen boven de ander; maar Jezus, de Zoon van God, vernederde zichzelf om de mens te verhogen. De trouwe discipel van Christus zal Zijn voorbeeld volgen. – *Fundamentals of Christian Education*, p. 142.

Donderdag, 18 februari: Goddelijke ontmoeting met het Woord

De Bijbel is van zijn macht beroofd en de gevolgen zijn zichtbaar in de achteruitgang van het geestelijk leven. In de preken die van veel kansels worden gehoord is geen goddelijke manifestatie die het geweten wakker schud en leven brengt aan de ziel. De toehoorders kunnen niet zeggen: "Was ons hart niet brandende in ons terwijl Hij onderweg tot ons sprak en ons de Schriften opende?" Luk.24:32. Velen roepen uit naar de levende God en verlangen naar zijn

tegenwoordigheid. Wijsgerige theorieën of literatuur kunnen het hart niet bevredigen, hoe prachtig ze ook mogen zijn. De beweringen en bedenkingen van mensen hebben geen waarde. Laat Gods Woord tot de mensen spreken. Laten zij die alleen maar overleveringen en menselijke meningen en eisen hebben gehoord, luisteren naar de stem van Hem, wiens Woord de mens kan vernieuwen tot eeuwig leven. – *Lessen Leven van Alledag*, p.19.

Wij moeten over Christus spreken tot hen die Hem niet kennen. We moeten doen zoals Christus deed. Waar Hij ook was, in de synagoge, aan de kant van de weg, in een schip dat een eindje van de kant lag, bij de maaltijd van de Farizeeën of bij de tollenaars aan tafel, Hij sprak met mensen over het hogere leven. Dingen in de natuur en dagelijkse gebeurtenissen verbond Hij met woorden van waarheid. Hij trok het hart van zijn toehoorders naar zich toe; want Hij genas hun zieken, troostte wie bedroefd waren, en Hij nam hun kinderen in Zijn armen en zegende hen. Als Hij dan Zijn lippen opende om te spreken, dan was hun aandacht aan Hem gekluisterd, en elk woord was wel voor iemand een levensgeur tot leven

Zo moet het ook bij ons zijn. Waar we ook zijn, we moeten uitzien naar gelegenheden om met anderen over de Heiland te spreken. Als we het voorbeeld van Christus volgen in het goed doen, dan zullen harten voor ons net zo open gaan als voor Hem. Niet abrupt, maar met een tact die uit goddelijke liefde is geboren, kunnen we hen vertellen over Hem die "uitblinkend boven tienduizend" is en "alles aan Hem is bekoorlijk." Hoogl.5:10,16.

Dit is onze hoogste taak, waarin we ons talent tot spreken kunnen gebruiken. – *Christus Weerspiegelen*, p, 238.

Na zijn opstanding verscheen Jezus aan zijn discipelen op de weg naar Emmaüs. "En Hij begon bij Mozes en bij al de profeten en legde hun uit, wat in al de Schriften op Hem betrekking had." Luk.24:27. Dit gesprek greep de discipelen erg aan. Hun geloof werd erdoor gesterkt. Zij waren "wedergeboren tot een levende hoop," zelfs voordat Jezus zich aan hen had geopenbaard. Christus wilde hun meer inzicht geven en hun geloof vestigen op "het vaste woord der profetie." Hij wilde dat de waarheid goed tot hen doordrong, niet alleen omdat deze waarheid door zijn persoonlijk getuigenis werd bevestigd, maar ook vanwege de onbetwistbare bewijzen van de symbolen en beelden van de schaduwdienst en van de profetieën van het Oude Testament. De volgelingen van Christus moesten een geloof hebben waar ze rekenschap van konden afleggen. Dit was niet alleen in hun eigen belang, maar ook in het belang van de wereld die Christus door hun

getuigenis moest leren kennen. Jezus wees zijn discipelen als eerste stap bij het overdragen van deze kennis op "Mozes en al de profeten." Deze uitspraak van de opgestane Heiland toont aan welk belang Hij aan het Oude testament hechtte. – *De Grote Strijd*, pp. 326,327

Vrijdag, 19 februari: Voor verdere bestudering

Van Jeruzalem tot Rome, pp. 256,266.

9. De Grote Strijd en de eerste gemeente

Sabbatmiddag, 20 februari

Op de volgende dag werden de apostelen voor de raad gebracht. Dezelfde mannen, die met zoveel vuur geroepen hadden om het bloed van de Rechtvaardige, waren daar. Zij hadden Petrus zijn Heer horen verloochenen zichzelf vervloekende en zwerende, toen men hem beschuldigde ook een van zijn discipelen te zijn; en zij hoopten hem bang te kunnen maken. Maar Petrus was bekeerd, en hij zag nu de gelegenheid schoon om de smet van die haastige lafhartige verloochening uit te wissen, en de naam te verhogen, die hij onteerd had. Met heilige vrijmoedigheid, en in de kracht des Geestes, verklaarde hij onbevreesd voor hen: "Door de naam van Jezus Christus, de Nazarener, die gij gekruisigd hebt, welke God van de doden heeft opgewekt, door Hem, zeg ik, staat deze hier voor u gezond. Deze is de steen, die van u, de bouwlieden, veracht is, welke tot een hoofd des hoeks is geworden. En de zaligheid is in geen ander; want er is ook onder de hemel geen andere naam, die onder de mensen gegeven is, door welke wij moeten zalig worden."

De mensen waren verbaasd over de vrijmoedigheid van Petrus en Johannes, en zij kenden hen, dat zij met Jezus geweest waren; want hun edel, onverschrokken gedrag was gelijk aan dat van Jezus, toen Hij voor Zijn vijanden stond. Jezus bestrafte Petrus met een enkele blik van mededogen en smart, toen hij Hem verloochend had; en nu hij met vrijmoedigheid zijn Heer beleed, was Petrus Hem welgevallig en werd hij gezegend. Als een teken van de goedkeuring van Jezus werd hij vervuld met de Heilige Geest. – *Eerste Geschriften*, pp. 228,229.

Na zich aan een beleid van verzet tegen Christus te hebben verbonden, werd iedere tegenstrijdige handeling voor de priesters een nieuwe aansporing op de eens ingeslagen weg voort te gaan. Hun halsstarrigheid werd meer en meer welbewust. Het was niet dat zij niet konden toegeven; ze konden wel, maar ze wilden niet. Zij werden niet alleen van de verlossing uitgesloten omdat zij schuldig waren en de dood verdienden, of omdat zij de Zoon van God hadden gedood, maar omdat zij God tegenstand boden. Ze verwierpen bij voortdurend het licht, en brachten de overtuiging van de Heilige Geest in zich tot zwijgen. De invloed die de kinderen der ongehoorzaamheid beheerst, werkte in hen en bracht hen ertoe de mannen door wie God werkte, smadelijk te bejegenen. De boosaardigheid van hun verzet werd nog bij iedere volgende daad van opstand tegen God en tegen de boodschap die Hij Zijn dienstknechten ter verkondiging had opgedragen, verscherpt. In hun weigering tot berouw, hervatten de joodse leiders iedere dag opnieuw hun tegenstand en bereiden zij zichzelf er op voor te oogsten wat ze hadden gezaaid.

Gods toorn richt zich niet alleen tegen de onboetvaardige zondaren vanwege de zonden die zij hebben bedreven, maar omdat, wanneer zij geroepen worden om zich te bekeren, zij verkiezen in hun verzet te volharden en steeds weer de oude zonden bedrijven zonder zich te storen aan het licht dat hun is geschonken. Indien de joodse leiders zich aan de overtuigende kracht van de Heilige Geest hadden onderworpen zouden ze vergiffenis hebben ontvangen, maar zij waren vast besloten niet toe te geven. Op gelijke wijze, door voortdurende tegenstand, plaatst de zondaar zich daar waar de Heilige Geest hem niet meer kan beïnvloeden. – *Van Jeruzalem tot Rome*, p. 45.

Zondag, 21 februari: Het begin van een Nieuw Begin

Zij die toestaan dat vooroordeel een barrière in het gemoed opwerpt tegen het ontvangen van de waarheid kunnen de goddelijke verlichting niet ontvangen. Zelfs wanneer de aandacht op de Schrift wordt gevestigd, vragen velen zich niet af, is het waarlijk - in harmonie met Gods Woord? Maar, door wie wordt het verdedigd?

Tenzij het door het ene kanaal komt dat hen aanstaat, anders accepteren ze het niet. Ze zijn zo volkomen overtuigd van hun eigen ideeën dat ze niet de Schrift onderzoeken voor een bewijs met de wens om te leren,

maar weigeren belangstellend te zijn, meer vanwege hun vooroordeel.

De Heer werkt dikwijls waar wij Hem het minst verwachten. Hij verrast ons door Zijn macht te openbaren door instrumenten van Zijn eigen keus, terwijl Hij de mens passeert naar wie wij hebben opgezien denkend dat het licht door hen zou komen. God wenst dat wij de waarheid zullen ontvangen door onze eigen verworven verdienste - omdat het de waarheid is. De Bijbel moet niet uitgelegd worden geschikt voor de ideeën van de mensen, hoelang we deze ideeën ook voor waar gehouden hebben. We moet niet de mening van commentatoren accepteren als de stem van God; zij zijn even sterfelijk als wijzelf. God heeft redelijke krachten aan ons zowel als aan hen gegeven. We moeten de Bijbel tot zijn eigen uitlegger maken. - *Testimonies to Ministers and Gospelworkers*, p.105,106.

Na de hemelvaart van Christus, vergaderden de discipelen samen in één plaats met nederige smekingen tot God. En na tien dagen van het doorzoeken van harten en zelfonderzoek, was de weg voorbereid voor de Heilige Geest om binnen te gaan in de zuivere toegewijde ziele tempel. Ieder hart was gevuld met de Geest, zoals God wenste te tonen aan zijn volk dat het Zijn voorrecht was hen te zegenen met de voorkeur van de hemelse zegeningen....

Bedenk dat het was nadat de discipelen tot een perfecte eenheid gekomen waren, toen ze niet langer streefden naar de hoogste plaats, dat de Geest uitgestort werd. Ze waren één van zin. Alle verschillen waren weg gedaan. En het getuigenis dat ze gaven na de Geest is het zelfde. Let op het woord: "En de menigte van hen, was één van hart en één van ziel." De Geest van Hem die stierf zodat zondaars mogen leven, bezielde de gehele vergadering van de gelovigen.

De discipelen vroegen niet een zegen voor zichzelf. Ze waren belast met de zorg voor zielen. Het evangelie moest gepredikt worden tot de einden der aarde, en ze maakten aanspraak op de schenking van de kracht die Christus had beloofd. Het was op dat moment dat de Heilige Geest uitgestort werd, en duizenden werden bekeerd op die dag.

Als we een volkomen, oprechte toewijding tot de dienst van God hebben, zal God dit feit erkennen door het uitstorten van Zijn Geest zonder maat; maar dat zal niet gebeuren terwijl het grootste gedeelte van de kerk geen medewerkers zijn met God. - *Evangelism*, pp.698,699.

Maandag, 22 februari: Pinksteren

Alleen in verbondenheid met Christus konden de discipelen op de begeleidende kracht van de Heilige Geest en de medewerking van de engelen des hemels hopen. Met de hulp van deze hemelse machten zouden zij de wereld een aaneengesloten front kunnen tonen, en zouden zij in de strijd die zij zonder ophouden tegen de machten der duisternis moesten voeren, overwinnen. Indien ze zouden voortgaan

eendrachtig te werken, zouden hemelse boden voor hen uitgaan om hun de weg te banen; harten zouden voor Christus worden gewonnen. Zolang zij eensgezind bleven, zou de gemeente voortgaan "schoon als de blanke maan stralend als de gloeiende zon, en geducht als krijgsscharen?" Hoogl.6:10. Niets zou haar vooruitgang kunnen tegenhouden. De gemeente zou van overwinning tot overwinning optrekken, en haar goddelijke roeping om de wereld het evangelie te verkondigen, heerlijk vervullen. – *Van Jeruzalem tot Rome*, p.65.

Op die gedenkwaardige gelegenheid, waren grote aantallen die vroeger gespot hadden met het idee dat zulk een nederig persoon als Jezus de Zoon van God zou zijn, nu volkomen overtuigd van de waarheid en erkenden Hem als hun Redder. Drie duizend zielen werden toegevoegd aan de kerk. De apostelen spraken door de kracht van de Heilige Geest; en hun woorden konden niet misverstaan worden, want ze gingen gepaard met machtige wonderen, door hun gewerkt door de uitstorting van de Heilige Geest. De discipelen zelf waren verbaasd over de resultaten van deze opkomst, en de snelle en overvloedige oogst van zielen. Het hele volk was vervuld met verbazing. Zij die niet hun vooroordeel en dweperij opgaven hadden zo veel ontzag dat ze geen poging door stem of geweld durfden te gebruiken om dit machtige werk tegen te staan, en voor dit moment, was hun oppositie gestaakt.

Alleen de argumenten van de apostels, hoewel duidelijk en overtuigend, zouden niet het vooroordeel van de joden wat ze tegenstonden ondanks een dergelijk groot bewijs, weggenomen hebben. Maar de Heilige Geest zond met goddelijke macht deze argumenten naar hun harten. Dit zijn scherpe pijlen van de Almachtige, veroordelend hun van de vreselijke schuld door het verwerpen en kruisigen van de Heer der Ere. " Toen zij dit hoorden, werden ze diep in hun hart getroffen, en zij zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat moeten wij doen, mannen broeders? En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Hand. 2:37,38. – *The Story of Redemption*, p. 245.

Het is door het geloof in de Zoon van God dat er een verandering plaats vindt in het karakter, en het kind van toorn wordt het kind van God. Hij gaat over van de dood naar het leven; hij wordt geestelijk en wenst geestelijke dingen. De wijsheid van God verlicht zijn verstand, en hij ziet wonderlijke dingen in Zijn wet. Als een mens veranderd is door de waarheid, begint het werk van verandering van karakter. Hij heeft een groeiende mate van begrip. Doordat hij een mens wordt die gehoorzaam is aan God heeft hij de geest van Christus, en de wil van God wordt zijn wil. – *Selected Messages*, bk. 1, p. 338.

Dinsdag, 23 februari: Staande tegenover de Sadduceeën

Na de opstanding van Christus hadden de priesters wijd en zijd de leugen verspreid dat Zijn lichaam door de discipelen was gestolen, in de tijd dat de Romeinse wacht sliep. Het is niet te verwonderen dat zij ontstemd waren toen zij Petrus en Johannes de opstanding hoorden prediken van Degene die zij hadden vermoord. Vooral de Sadduceeën waren zeer opgewonden. Zij gevoelden dat hun meest geliefde leerstelling op het spel stond. – *Van Jeruzalem Tot Rome*, p. 44.

De discipelen predikten met grote kracht een gekruisigde en verrezen Heiland. Tekenen en wonderen werden door hen gewrocht in de naam van Jezus; de zieken werden genezen; en een man die van zijn geboorte aan kreupel geweest was, werd tot volkomen gezondheid hersteld, en ging met Petrus en Johannes in de tempel wandelende en springende en lovende God, ten aanschouwe van al het volk. De tijding verspreidde zich, en de mensen begonnen zich om de discipelen te verdringen. Velen liepen samen, ten zeerste verbaasd zijnde over genezing die plaats had gehad.

Toen Jezus stierf, meenden de priesters dat er geen wondertekenen meer in hun midden gebeuren zouden; dat de opwinding zou bedaren, en het volk weer terug zou keren tot de overleveringen der mensen. Maar ziet!

nu deden de discipelen wonderen in hun midden, en werd het volk met verbaasdheid vervuld. Jezus was gekruisigd en zij verwonderden zich er over, dat zijn volgelingen deze macht verkregen hadden. Toen Hij nog leefde, dachten zij dat Hij hun de macht gaf; maar toen Hij stierf, verwachtten zij dat de wonderen tot een einde zouden komen. Petrus begreep hun twijfel, en sprak tot hen: "Gij Israëlitische mannen! wat verwondert gij u over dit? God... heeft Zijn Kind Jezus verheerlijkt...maar gij hebt de Heilige en Rechtvaardige verloochend, en hebt begeert, dat u een moordenaar geschonken zou worden; en de vorst des levens hebt gij gedood, welke God opgewekt heeft uit de doden, waarvan wij getuigen zijn. En het geloof, dat door Hem is, heeft deze man gezondheid gegeven, in u aller tegenwoordigheid."

De hogepriesters en de ouderlingen konden deze woorden niet verdragen, en op hun bevel werden Petrus en Johannes gegrepen en in de gevangenis geworpen. Maar duizenden waren bekeerd, en er toe gebracht om te geloven in de opstanding en de hemelvaart van Christus. door het horen van slechts één enkele aanspraak van de discipelen. De priesters en ouderlingen waren verontrust. Zij hadden Jezus gedood, opdat de harten der mensen tot hen gekeerd mochten worden; maar de zaak was nu nog erger dan tevoren. Zij werden openlijk beschuldigd, door de discipelen, de moordenaars van de Zoon van God te zijn, en zij konden niet berekenen, hoe ver deze zaak zich zou uitbreiden, of wat het volk van hen zou denken. Zij zouden Petrus en Johannes graag ter dood gebracht hebben, maar durfden dit niet te doen uit vrees voor het volk. – *Eerste Geschriften*, pp.227,228.

We moeten voor de zaak van Christus beproevingen doorstaan. We zij niet betrokken in schijn gevechten. We hebben te maken met de krachtigste tegenstanders; "Want wij hebben niet te worstelen tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten." Ef. 6:12. Wij vinden onze sterkte precies waar de eerste discipelen haar sterkte vonden: "Deze allen bleven eendrachtig volharden in het gebed," " En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en spraken het woord Gods met vrijmoedigheid. En de menigte van hen, die tot het geloof gekomen waren was één van hart en één van ziel." Hand. 1:14; 4:31,32. – *Testimonies for the Church*, vol.6, p. 140.

Woensdag, 24 februari: De steniging van Stefanus

Stefanus, een man door God gelieft, die werkte om zielen voor Christus te winnen, verloor zijn leven omdat hij een zegevierend getuigenis gaf van de

gekruisigde en opgestane Redder De haat die de vijanden der waarheid hadden getoond voor de Zoon van God, openbaarde ze in hun haat voor Zijn volgelingen. Ze konden het niet verdragen om te horen van de Ene die zij hadden gekruisigd, en dat Stefanus zo'n sterk getuigenis zou geven vervulde hun met woede.....

Het licht dat ze zagen op het gezicht van Stefanus, de man van autoriteit was een bewijs van God. Maar ze verachten het bewijs. O, dat ze het ter harte zouden nemen! O, dat ze berouw zouden tonen! Maar dat wilden ze niet.

Toen Stefanus geroepen werd om te lijden voor de zaak van Christus, twijfelde hij niet. Hij las de haat op de wrede gezichten van zijn vervolgers, en hij aarzelde niet om hen een laatste boodschap te geven die hij te dragen had voor de mens. – *My Live Today*, p.67.

Het is één van Satans methodes de mensen hun godsdienstige vormen te laten behouden als de ware godsvrucht ontbreekt. na hun verwerping van het evangelie bleven de joden ijverig doorgaan met hun oude rituele handelingen. zij hielden hun nationale exclusiviteit hardnekkig in stand, terwijl ze wel moesten toegeven dat God niet langer in hun midden was. De profetie van Daniël wees zo duidelijk op de tijd van de komst van de Messias en voorspogde zo onmiskenbaar zijn dood dat zij het onderzoek van de profetie tegenwerkten. Ten slotte spraken de rabbijnen een vloek uit over ieder die de tijd wilde berekenen. Het volk van Israël heeft in de eeuwen die daarop volgden in blindheid en onboetvaardigheid geleefd, het stond onverschillig tegenover de edelmoedige aanbiedingen der verlossing, het wilde niets weten van de zegeningen van het evangelie: dit is een ernstige en vreselijke waarschuwing tegen het gevaar dat men loopt als men het licht uit de hemel verwerpt.

Dezelfde oorzaken hebben altijd dezelfde gevolgen. Wie zijn plichtsgevoel opzettelijk onderdrukt omdat het niet in overeenstemming is met zijn neigingen, zal op den duur geen onderscheid meer kunnen maken tussen waarheid en dwaling. Het verstand wordt verduisterd, het geweten wordt afgestompt, het hart wordt verhard en de ziel van God vervreemd. Waar de boodschap van goddelijke waarheid wordt verworpen of veracht, wordt de kerk in duisternis gehuld, verkillen geloof en liefde, en sluipen vervreemding en tweedracht binnen. De leden van de gemeente wijden hun belangstelling en krachten aan het najagen van wereldse zaken en de zondaren worden verhard in hun onboetvaardigheid. – *De Grote Strijd*, pp. 353,354.

Donderdag 25 februari: Veranderende houding

Dit visioen hield voor Petrus zowel een berisping als een onderwijzing in. Het openbaarde hem Gods bedoeling, - dat door de dood van Christus de heidenen medeerfgenamen met de joden aan de heilsgoederen zouden worden gemaakt. Tot nu toe had geen van de discipelen het evangelie aan de heidenen gepredikt. De scheidsmuur, die door de dood van Christus was neergehaald bestond naar hun mening nog altijd, en hun werk had zich tot de joden beperkt, omdat zij de heidenen beschouwden als uitgesloten van de zegeningen van het evangelie. Nu zocht de Here Petrus de wereldomvattende uitbreiding van het goddelijk plan te doen begripen.

Vele heidenen hadden met belangstelling naar de prediking van Petrus en de andere apostelen geluisterd, en vele Griekse joden waren gelovigen in Christus geworden, maar de bekering van Cornelius was onder de heidenen de eerste van belang.

De gemeente van Christus stond aan het begin van een volkomen nieuwe arbeidsperiode. De deur die veel joodse bekeerlingen voor de heidenen hadden toegesloten, moest nu worden geopend. En de heidenen die het evangelie aannamen, moesten gelijkgerechtigden met de joden worden beschouwd zonder genoodzaakt te worden zich aan de besnijdenis te houden.

Hoe zorgzaam ging de Here te werk om het vooroordeel tegen de heidenen, dat zich door de joodse opvoeding zo diep had geworteld in Petrus' geest, te overwinnen. Door het visioen van het laken en zijn inhoud zocht God de apostel van zijn vooroordeel te bevrijden en hem van de belangrijke waarheid te overtuigen dat er in de hemel geen aanzien des persoons is, dat joden en Grieken voor God gelijk zijn en, dat de heidenen door Christus mogen delen in de zegeningen en voorrechten van het evangelie. – *Van Jeruzalem tot Rome*, pp.103,104.

Niemand heeft gezegd dat wij perfectie zullen vinden in de onderzoeken van de mens; maar dit is wat ik weet, dat onze kerken stervende zijn door gebrek aan onderwijs over het onderwerp van gerechtigheid door geloof in Christus, en aan aanverwante waarheden.

Door wie het licht ook gezonden is, we moeten onze harten openen om het te ontvangen met de zachtheid van Christus. Maar menigeen doet dit niet. Wanneer een betwistbaar punt aanwezig is, storten ze zich in de ene kwestie na de andere, zonder een punt toe te laten als het wel toegestaan is. O, mogen we handelen als mensen die licht willen! Moge God ons dag bij dag Zijn Heilige Geest geven, en laat het licht van Zijn gelaat op ons schijnen, zodat we leerlingen in de school van Christus mogen zijn.

Als een leer gepresenteerd wordt die onze geest niet raakt, zullen we naar het woord van God gaan, de Heer in gebed zoeken, en geen plaats geven aan de vijand om argwanend en vooroordelend te zijn. We moeten de geest nooit toestaan om overtuigd te worden van de aanklacht, die de priesteres en rechters hebben tegen de Redder van de wereld. Zij klagen dat Hij het volk verontrust, en zij wensen dat Hij hen alleen laat; want Hij veroorzaakt verwarring en verschillen. De Heer zendt licht tot ons om te beproeven van wat voor soort geest we zijn. We hoeven ons zelf niet te verleiden. - *Gospel Workers*, p. 301.

Vrijdag, 26 februari: voor verdere bestudering

Van Jeruzalem tot Rome, pp. 146-148

10. Paulus en de opstand

Sabbatmiddag, 27 februari

Liefde, hoffelijkheid en zelfopoffering—deze zijn nooit tevergeefs. Wanneer Gods uitverkorenen veranderd worden van sterfelijkheid tot onsterfelijkheid, zullen hun woorden en daden van goedheid geopenbaard worden, en ze zullen bewaard worden voor de eeuwigheid. Geen enkele daad van onbaatzuchtige dienst, het zij klein of simpel, is ooit tevergeefs. Door de verdiensten van Christus' toegerekende gerechtigheid, blijft de geur van dergelijke woorden en daden voor altijd bewaard. — *The Review and Herald*, 10 maart, 1904

Zij die Zijn genade verwerpen, oogsten wat zij hebben gezaaid. God is de fontein des levens, en wanneer iemand verkiest de zonde te dienen, scheidt hij zich af van God en snijdt zich zodoende af van het leven. Hij is "vervreemd van het leven Gods." (Ef.4:18) Christus zegt: "Allen die Mij haten, hebben de dood lief." (Spr.8:36) God geeft hun een tijdlang het leven, zodat zij hun karakter kunnen ontwikkelen en hun beginselen openbaren. Wanneer dit volbracht is, ontvangen zij de gevolgen van hun eigen keuze. Door een leven van opstandigheid plaatsen Satan en al degenen die zich met hem verbinden, zichzelf zó in disharmonie met God, dat alleen reeds Zijn tegenwoordigheid voor hen een verterend vuur is. De heerlijkheid van Hem Die liefde is, zal hen vernietigen.

Aan het begin van de grote strijd begrepen de engelen dit niet. Indien Satan en zijn leger toen waren overgelaten om de volledige resultaten van hun zonde te oogsten, dan zouden zij vernietigd zijn; maar het zou niet duidelijk geweest zijn voor de hemelse wezens, dat dit het onvermijdelijke gevolg van de zonde was. In hun hart zou twijfel aan Gods goedheid zijn achtergebleven als een verderfelijke zaad, dat zijn dodelijke vruchten van zonde en leed zou hebben voortgebracht.

Dit zal echter niet het geval zijn wanneer de grote strijd zal zijn beëindigd. Dan, wanneer het verlossingsplan is voltooid, is het karakter van God aan alle geschapen wezens geopenbaard. Zij hebben gezien, dat de voorschriften van Zijn wet volmaakt en onveranderlijk zijn. Dan heeft de zonde haar karakter geopenbaard, Satan zijn aard. Dan zal de verdelging van de zonde Gods liefde van alle blaam zuiveren en Zijn eer bevestigen voor een heelal van schepselen die zich verheugen om Zijn wil te doen, en in wier hart Zijn wet staat geschreven. — *De Wens der Eeuwen*, p. 537,538

Jezus begon Zijn werk met het verbreken van Satans macht over het lijden. Hij herstelde de zieken naar gezondheid, gaf zicht aan de blinden, en genas de verlamden, dat ze van vreugde gingen springen en God verheerlijken. Hij heeft de gezondheid van degenen die slecht ter been waren en gebonden door Satans wrede macht van vele jaren, hersteld. Met vriendelijke woorden troostte Hij zwakken, degenen die beefden, en de ellendelingen. De zwakken en lijdende wie Satan in zijn macht hield ter overwinning. Jezus rukte ze weg uit zijn greep, en gaf hen een gezond lichaam en grote vreugde en geluk. Hij bracht de doden tot leven, en zij verheerlijkten God voor de machtige openbaring van Zijn macht. Hij heeft krachtig volgebracht voor iedereen die in Hem geloofden. — *Early Writings*, p. 159

Zondag 28 februari: Adam en Jezus

We hebben redenen voor onophoudelijke dankbaarheid aan God dat Christus, door Zijn volmaakte gehoorzaamheid, de hemel terugwon, die Adam door ongehoorzaamheid verloren heeft. Adam heeft gezondigd, en de kinderen van Adam delen zijn schuld en de gevolgen daarvan; maar Jezus droeg de schuld van Adam. En alle kinderen van Adam die naar Christus, de tweede Adam zullen vluchten, kunnen aan de straf voor de overtreding ontsnappen. Jezus, heeft de hemel herwonnen voor de mens door de test te doorstaan waar Adam gefaald heeft; omdat Hij de wet perfect gehoorzaamde. En allen die een juiste opvatting van het plan van de verlossing hebben, zullen zien dat ze niet behouden kunnen worden terwijl zij in overtreding zijn van Gods Heilige voorschriften. Zij moeten ophouden de wet te overtreden en de beloften van God aangrijpen die voor ons beschikbaar zijn gemaakt door de verdiensten van Christus.—Faith and Works, p. 88

De grote bedrieger was de enige die Adam het eeuwige leven beloofde als hij ongehoorzaam was. De uitspraak van de slang in de hof van Eden - "Gij zult geenszins sterven" - was de eerste preek die ooit over de onsterfelijkheid van de ziel werd gehouden. Toch worden deze woorden, die slechts steunen op het gezag van Satan, van de kansels van christelijke kerken verkondigd en worden ze door de meeste mensen even gretig aanvaard, zoals het eerste mensenpaar dat deed. Gods uitspraak "De ziel die zondigt, die zal sterven" (Ezechiël 18:20), wordt als volgt uitgelegd: "De ziel die zondigt, zal niet sterven, maar eeuwig leven". Wij kunnen er ons slechts over verwonderen dat de mensen zo lichtgelovig zijn wanneer het Satans woorden zijn en zo ongelovig staan tegenover Gods woorden. —*De Grote Strijd*. p. 340

Niet omdat wij Christus het eerst hebben liefgehad, had Hij ons lief; maar "toen wij nog zondaars waren" stierf Hij voor ons. Hij behandelt ons niet zoals wij verdienen. Ofschoon onze zonden veroordeling vragen, veroordeelt Hij ons niet. Jaar na jaar heeft Hij onze zwakheden en onwetendheid verdragen, met onze ondankbaarheid en weerspanningheid. Niettegenstaande onze afdwalingen en onze hardheid van hart, ons verzuim voor Zijn heilig Woord, is Zijn hand nog steeds naar ons uitgestrekt.

Genade is een eigenschap van God die Hij tegenover mensen, die het niet verdienen, aanwendt. Wij zochten er niet naar, maar de genade werd uitgezonden om ons te zoeken. God verheugt er Zich in, Zijn genade op ons uit te storten, niet omdat we die waardig zijn, maar omdat we die uiterst onwaardig zijn. Onze enige aanspraak op Zijn genade is onze grote nood.

De Here God houdt door Jezus Christus Zijn hand de gehele dag uitgestrekt naar de zondige, gevallen mens. Hij ontvangt iedereen. Hij verwelkomt allen. Het is Zijn heerlijkheid de grootste zondaars te vergeven. Hij wil de prooi van de machtige wegnemen, Hij wil de gevangene vrij maken, Hij wil het brandhout uit het vuur rukken. Hij wil de gouden keten van Zijn genade neerlaten in de diepste diepten van menselijke ellende en de lage, door zonde besmette ziel oprichten.

Ieder mens is het voorwerp van liefdevolle belangstelling voor Hem, die Zijn leven gaf om de mens tot God terug te brengen. Schuldige en hulpeloze zielen, die alle kans lopen om door de kunstgrepen en valstrikken van Satan te worden

vernietigd, worden verzorgd zoals de schaapherder de schapen van zijn kudde verzorgt.—*De Weg tot Gezondheid* p. 84

Maandag 29 februari: Het kerk – “het gebouw”

Een vorm van godsvrucht zal niemand redden. Iedereen moet een diepe en levende ervaring hebben. Dit alleen zal hen in de tijd van benauwdheid redden. Vervolgens zal hun werk worden beproefd voor wat voor soort het is; en als het goud, zilver en edelstenen is, zullen zij worden verborgen als in de verborgen vertrekken van de Heer. Maar als hun werk hout, hooi, en stoppels is, kan niets hen beschermen tegen de felheid van Jehova's toorn. — *Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 125.

God te kennen, is in de Bijbelse betekenis van het woord, een met Hem te zijn in hart en geest, een ervaringskennis van Hem hebben, eerbiedige omgang te hebben met Hem als de Verlosser. Alleen door oprechte gehoorzaamheid kan deze omgang worden verkregen. Wanneer deze omgang ontbreekt, is het hart in geen enkele zin een tempel van God, maar wordt het beheerd door de vijand, die zijn eigen doeleinden door de menselijke persoonlijkheid werkt. Zulk een mens, ongeacht zijn beroep of bewering, is niet een tempel van de Heilige Geest. — *The Upward Look*, p. 295

Het is essentieel dat iedereen zal moeten weten welke sfeer rondom hun eigen ziel hangt, of ze in partnerschap is met de vijand van gerechtigheid en onbewust zijn werk doet, of dat zij verbonden is met Christus, Zijn werk doet, en probeert om zielen meer standvastig in de waarheid te bevestigen.

Satan zou graag willen dat iemand en iedereen zijn bondgenoot wordt om het vertrouwen van broeder tot broeder af te zwakken, en tweedracht te zaaien tussen degenen die belijden de waarheid te geloven. Satan kan zijn doelen met het meeste succes uitvoeren door beleden vrienden van Christus die niet wandelen en werken in de wegen van Christus. Degenen die in geest en hart zich afkeren van de speciale werk van de Heer voor deze tijd, die niet met Hem samenwerken tot bevestiging van zielen in het geloof door hen te leiden naar het in acht nemen van Zijn woorden van waarschuwing, doen het werk van de vijand van Christus. — *Selected Messages*, bk 2, p.70

Wij zijn Gods maaksel. De waarde van het menselijke instrument is volledig afhankelijk van de polijsting die hij ontvangt. Wanneer de ruwe stenen worden opgesteld voor het gebouw, moeten zij worden in de werkwinkel worden gebracht, en gehakt en vierkant worden gemaakt. Vaak is het proces scherp wanneer de steen tegen het wiel wordt gedrukt, maar de ruwe grofheid wordt verwijderd, en de glans begint te voroschijn te komen. De Heer besteedt Zijn tijd niet aan waardeloos materiaal; maar Zijn juwelen worden gepolijst om geschikt te zijn voor een paleis. Iedere ziel dient zich niet alleen te onderwerpen aan dit werk van de goddelijke hand, maar moet elke spirituele pees en spier belasten, opdat het karakter meer zuiver wordt, dat de woorden nuttiger, de daden op een manier die God zal kunnen goedkeuren. —Ellen G. White Comments, in *The SDA Commentary*, vol. 3,p. 1154

Dinsdag 1 maart: De gemeente als lichaam

Aan elke mens is zijn werk gegeven. Niemand kan deel uitmaken van Christus' lichaam en toch inactief zijn. ... Het werk van Gods volk kan en zal gevarieerd zijn, maar één Geest beroert dit alles. Al het werk verricht voor de Meester is verbonden met het grote geheel. De werknemers moeten samenwerken in concert, elk gecontroleerd door goddelijke macht en onverdeelde inspanning om mensen om hen heen tot Christus te trekken. Allen moeten bewegen als een goed aangepaste machine, elk deel afhankelijk van de andere deel, maar toch onderscheiden in actie. En elk een moet de aan hem toegewezen plaats innemen en het werk aan hem opgedragen doen. God roept de leden van Zijn kerk op om de Heilige Geest te ontvangen, om samen te komen in eenheid en broederlijke sympathie, om hun belangen te verenigen in liefde. — *My Life Today*, p. 276

Het is de opdracht van de Heer dat Zijn dienstknechten verschillende gaven hebben. Het is door Zijn aanwijzing dat mensen van verschillende gedachten in de gemeente zijn gebracht, om arbeiders samen met Hem te zijn. We komen veel verschillende gedachten tegen, en verschillende gaven zijn nodig. Gods dienaren moeten in perfecte harmonie werken. Ik dank de Heer dat we niet allemaal precies hetzelfde zijn, ofschoon we allemaal dezelfde geest moeten hebben - de geest die in Christus woonde. De apostel Johannes was niet hetzelfde als de apostel Petrus. Elk moest zijn eigenaardigheden onderwerpen en zijn temperament verzachten, dat ze elkaar door middel van geloof in en heiliging van de waarheid kunnen helpen. — *This Day With God*, p. 262.

Wanneer de Heilige Geest op de menselijke geest beweegt zullen alle kleine klachten en beschuldigingen tussen mens en zijn medemens worden opgeborgen. De heldere stralen van de Zon der Gerechtigheid zal schijnen in de kamers van het verstand en hart. In onze aanbidding van God zal er geen onderscheid zijn tussen rijk en arm, wit en zwart. Alle vooroordelen zullen weggesmolten worden. Wanneer wij God benaderen zal het als één broederschap zijn. Wij zijn pelgrims en vreemden, op weg naar een beter land, zelfs een hemelse. Daar zal alle trots, alle beschuldigingen, alle zelfbedrog, voor altijd een einde hebben. Elk masker zal opzij gelegd worden, en we zullen "Hem zien zoals Hij is" — *In Heavenly Places*, p. 288

Wij moeten zaaien langs alle wateren, onze zielen in de liefde van God houden, werken terwijl het dag is, en met gebruikmaking van de middelen die de Heer ons heeft gegeven om onze plicht te doen wat ook de volgende plicht mag zijn. Wat onze handen te doen vinden, moeten wij met plezier doen; welk offer er ook van ons gevraagd wordt, moet met plezier gedaan worden. Terwijl wij langs alle wateren zaaien, zullen we ons realiseren dat "wie mildelijk zaait, ook zal mildelijk oogsten." (2 Kor. 9:6)

Er is een groot werk dat gedaan moet worden. De wereld zal niet bekeerd worden door de gave van tongen, of door de werking van wonderen, maar door prediking van de gekruisigde Christus. De Heilige Geest moet worden toegestaan om te werken. God heeft hulpmiddelen geplaatst in onze handen, en we moeten elk één van hen gebruiken om Zijn wil en manier te doen. Als gelovigen zijn wij bevoorrecht om deel te hebben aan het doorsturen van de waarheid voor deze tijd. — *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, pp. 423,424.

Woensdag 2 maart: De wapenrusting van God

Gods dienaren moeten elk stuk van de Christelijke wapenrusting aantrekken. We worstelen niet met gewoon menselijke vijanden. God roept iedere Christen tot de oorlogvoering en te strijden onder Zijn leiding, dat hij voor succes afhankelijk is van de genade en hulp uit de Hemel.

Wij moeten vooruitgaan in de kracht van de Almachtige. We moeten nooit zwichten voor Satans aanvallen. Waarom zullen wij niet, als Christelijke krijgers, tegen overheden en machten, en de heersers van de duisternis van deze wereld staan? God doet een beroep op ons om voort te gaan met de gaven die ons werden toevertrouwd. Satan zal verleidingen voor ons zetten. Hij zal proberen om ons te overwinnen door krijgslust. Maar in de kracht van God moeten wij voor principes standvastig als een rots staan.

In deze oorlog is er geen rust. Satans agenten pauzeren nooit in hun werk van vernietiging. Degenen die in dienst van Christus zijn moeten elke buitenpost bewaken. Ons doel is om zielen van de ondergang te redden. Dit is een werk van oneindige grootheid, en de mens kan niet hopen op het verkrijgen van succes, tenzij hij zich met de goddelijke Werknemer verenigt. ...

Elke dag, gekleed met de hele wapenrusting, zal [de ware Christen] uitgaan in de strijd. Met gebed en waakzaamheid en doorzettingsvermogen zal hij arbeiden, vastberaden dat het einde van zijn levenswerk hem niet onvoorbereid zal vinden, dat hij niet alles wat hij kon heeft gedaan voor de behoudenis van zielen die vergaan. – *Testimonies for the Church*, vol. 9 pp. 219,220

Satan waakt gretig om Christenen niet op hun hoede te vinden. O dat de volgelingen van Christus zich zullen herinneren dat eeuwige waakzaamheid de prijs van het eeuwige leven is. Velen hebben een sluimerend geloof. Tenzij ze versterkt zijn, nieuw leven ingeblazen worden, versneld in actie komen, zullen hun zielen verloren gaan.

Zelf moet sterven, en Christus moet op een troon zitten in het hart als alles en in alles. De gedachten moeten op Hem gericht blijven. Dan zal het leven een eer zijn tot Zijn naam. De ziel ontvangt macht van boven om Satans ruime bedenkingen te weerstaan.

Zijn de Zevende-dags Adventisten de waarschuwing die gegeven wordt in het zesde hoofdstuk van Efeziërs vergeten? We zijn betrokken bij een oorlog tegen het leger van de duisternis. Tenzij we onze Leider van dichtbij volgen, zal Satan de overwinning over ons krijgen. — *The Upward Look*, p. 200

Dat moment zal snel komen, en we zullen de sterke arm van Jehova moeten blijven vasthouden; want al deze grote tekenen en machtige wonderen van de duivel zijn ontworpen om Gods volk te misleiden en hen omver te werpen. Onze geest moet gericht op God blijven, en we moeten niet bang zijn voor de vrees van de goddelozen, dat is, vrezen wat ze vrezen, en eerbiedigen wat ze eerbieden, maar wees dapper en moedig voor de waarheid.

Als onze ogen geopend kunnen worden, zouden we vormen van kwade engelen om ons heen zien, die proberen een nieuwe manier te verzinnen om ons te ergeren en te vernietigen. En we zouden ook engelen van God zien die ons beschermen tegen hun macht; want Gods toeziende oog is altijd over Israël voor goed, en Hij zal Zijn volk beschermen en redden, als ze hun vertrouwen in Hem plaatsen. Wanneer

de vijand als een overstroming komt, zal de Geest van de Heer een standaard tegen hem opheffen.

De engel zei, "Niet vergeten, gij zijt op betoverde grond." Ik zag dat we moeten waken en de hele wapenrusting hebben en het schild van het geloof nemen, en dan kunnen wij staan, en de vurige pijlen van de goddelozen kunnen geen schade aan ons toebrengen. — *Early Writings*, p. 60

Donderdag 3 maart: De laatste vijand

Glorieus is de triomf die de gelovigen te wachten staat. De apostel, de mogelijkheden beseffend voor de gelovigen uit Korinthe, zocht naar iets om hen te verheffen van het egoïstische en de sensuele, en hun leven verheerlijken met de hoop van onsterfelijkheid. In ernst vermaande hij ze om trouw te zijn aan hun hoge roeping in Christus. "Mijn geliefde broeders," smeekte hij, "weest standvastig, onwankelbaar, te allen tijde overvloedig in het werk des Heren, wetende, dat uw arbeid niet vergeefs is in de Here." (1 Kor. 15:58)

Dus heeft de apostel getracht, in de meest gedetermineerde en indrukwekkende wijze, om de valse en gevaarlijke ideeën en praktijken die in de kerk van Korinthe heerst, te corrigeren. Hij sprak duidelijk, maar in liefde voor hun ziel. Licht van de troon van God scheen op hen, tijdens zijn waarschuwingen en terechtwijzingen om de verborgen zonden die hun leven verontreinigde, te onthullen. Hoe zou het worden ontvangen? — *The Acts of the Apostles*, p. 321

De populaire theologen beweren dat de doden in de hemel zijn. Ze zouden de eeuwige zaligheid zijn ingegaan en God met een onsterfelijke tong loven; maar Hezekiah kon geen dergelijke glorieuze vooruitzicht zien in de dood. Zijn woorden gaan akkoord met die van de Psalmdichter: "Want in de dood is Uwer geen gedachtenis; wie zou U loven in het dodenrijk?" "Niet de doden zullen de HERE loven, niemand van wie in de stilte zijn neergedaald" (Psalm 6:6; 115:17).

Petrus heeft op Pinksteren verklaard dat de aartsvader David "én gestorven én begraven is, en zijn graf is bij ons tot op deze dag". "Want David is niet opgevaren naar de hemelen" (Handelingen 2:29,34).

Het feit dat David tot de opstanding in het graf blijft, bewijst dat de rechtvaardigen na de dood niet naar de hemel gaan. David zal alleen door zijn opstanding, die mogelijk is omdat Christus ook uit de doden is opgestaan, eens aan de rechterhand van God kunnen zitten.

Paulus zegt in dit verband: "Immers, indien er geen doden opgewekt worden, dan is Christus ook niet opgewekt; en indien Christus niet is opgewekt, dan is uw geloof zonder vrucht, dan zijt gij nog in uw zonden. Dan zijn ook zij, die in Christus ontslapen zijn, verloren" (1 Korintiërs 15:16,18). Als voor vier duizend jaren de rechtvaardigen rechtstreeks naar de hemel zijn gegaan bij hun dood, hoe kan Paulus hebben gezegd dat als er geen opstanding is, "zij ook die zijn geraakt in slaap in Christus zijn omgekomen"? Er zou geen opstanding nodig zijn.

De martelaar Tyndale, verwijzend naar de staat van de doden, verklaarde: "ik beken openlijk, dat ik niet overtuigd ben dat zij reeds in de volle glorie dat Christus in is, of de uitverkoren engelen van God zijn. Evenmin is het enig artikel van mijn geloof; want als het zo was, zie ik maar dan dat de prediking van de opstanding van het vlees iets tevergeefs was." --William Tyndale, Voorwoord van Nieuwe Testament

(ed. 1534). Herdrukt in Britse Hervormers, Tindal, Frith, Barnes, pagina 349. — *De Grote Strijd*, p. 345

Vrijdag 4 maart: Voor verdere bestudering

Acts of the Apostles, p. 307

11. Petrus en de grote strijd

Sabbatmiddag 5 maart

De kerk is Gods aangewezen agentschap voor de zaligheid van de mensen. Het werd georganiseerd voor dienstbaarheid, en haar missie is om het evangelie aan de wereld te brengen. Vanaf het begin was het Gods plan, dat door Zijn kerk Zijn volheid en Zijn toereikende zal worden weerspiegeld naar de wereld. De leden van de kerk, die Hij uit de duisternis tot Zijn wonderbare licht heeft opgeroepen, moeten Zijn heerlijkheid doorgeven. De kerk is de opslagplaats van de rijkdom van de genade van Christus; en door de gemeente zal uiteindelijk zelfs tot "de overheden en machten in de Hemelse gewesten," de ultieme en volledige weergave van de liefde van God worden geopenbaard. (Efeziërs 3:10). — *The Acts of the Apostles*, p. 9

Hij wiens geest naar zijn begrip is verlicht door de opening van Gods woord zal bewust worden van zijn verantwoordelijkheid naar God en naar de wereld toe, en hij zal voelen dat zijn talenten ontwikkeld moeten worden op een manier die het beste resultaat zal opleveren; want hij moet "de grote daden verkondigen" van Hem die hen "uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht." (1 Petrus 2:9). Tijdens het groeien in genade en in kennis van de Heer Jezus Christus, zal hij van eigen onvolmaaktheden bewust zijn, hij voelt zijn echte onwetendheid, en hij zal voortdurend zijn bevoegdheid van geest willen behouden, dat hij wellicht een intelligent christen kan worden. Studenten die doordrenkt zijn met de Geest van Christus zullen kennis met al hun mogelijkheden begrijpen. Zonder deze ervaring, is onderwijzing ontkleed van zijn ware helderheid en heerlijkheid.

De opening van Gods woord is de toepassing van goddelijke waarheid voor het hart, zuiveren en verfijning van de ziel door het agentschap van de Heilige Geest. De menselijke mogelijkheden, zonder enig voorbehoud gewijd aan God onder de leiding van de goddelijke Geest, ontwikkelen gestaag en harmonieus. Toewijding en godvrucht vestigt zo'n hechte relatie tussen Jezus en zijn discipelen dat de christen zoals Hij wordt. Door de kracht van God, wordt zijn zwakke, besluiteloze karakter veranderd in een van kracht en vastberadenheid. Hij wordt een persoon van gezonde principes, duidelijke percepties, betrouwbaar, goed uitgebalanceerd.

Door een verbinding met God, de bron van licht en begrip, worden zijn opvattingen, onbevooroordeeld door zijn eigen meningen, breder, en zijn onderscheidingsvermogen meer doordringend en scherpziend. De kennis van God, het begrip van Zijn geopenbaarde wil voor zover de menselijke geest het kan begrijpen, zal wanneer ontvangen wordt in het karakter, de mens efficiënt maken. — *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 37.

De apostel maande de gelovigen aan om de Schriften te bestuderen, door middel van een goed begrip waardoor zij een zeker werk voor de eeuwigheid zouden

kunnen maken. Petrus realiseerde zich dat in de ervaring van iedere ziel die uiteindelijk zegevierend is, er scènes van verwarring en beproeving zouden zijn; maar hij wist ook dat een begrip van de Schriften degene die verleid wordt de kans geeft om herinnerd te worden aan de beloften die het hart zullen troosten en geloof versterken in de Almachtige. - *The Acts of the Apostles*, p. 521.

Zondag 6 maart: Van duisternis naar licht

Om in het licht te wandelen, betekent te besluiten om de gedachte te oefenen, om wilskracht te oefenen, om in een oprechte streven Christus te vertegenwoordigen in heerlijkheid van het karakter. Het betekent om alle somberheid weg te zetten. U moet niet tevreden zijn met te zeggen, "Ik ben een kind van God." Aanschouwt u Jezus, en door Hem te aanschouwen verandert u naar Zijn gelijkenis? Om in het licht te wandelen, betekent vordering en vooruitgang in de spirituele vaardigheid maken. - *Sons and Daughters of God*, p. 200

Hoe kunnen we de perfectie bereiken die onze Heer en Heiland Jezus Christus-- onze Grote Leraar ons voorhoudt? Kunnen we voldoen aan Zijn eisen en een zo verheven standaard bereiken? We kunnen het, anders zou Christus ons niet hebben bevolen om dit te doen. Hij is onze gerechtigheid. Hij is in Zijn mensheid ons voorgegaan en heeft voor ons perfectie van karakter volbracht. We moeten het geloof hebben in Hem die door liefde werkt en de ziel zuivert. Perfectie van karakter is gebaseerd op wat Christus voor ons is. Indien we constant afhankelijk zijn van de verdiensten van onze Heiland, en in Zijn voetsporen wandelen, zullen wij net als Hij, zuiver en onbezoedeld zijn.

Onze Heiland eist geen onmogelijkheden van geen enkele ziel. Hij verwacht niets van Zijn discipelen wat Hij niet bereid is om hen te geven om door genade en kracht te doen. Hij roept hen niet om perfect te zijn als Hij niet op Zijn bevel elke perfectie van genade kan schenken aan degene wie Hij een zo hoge en heilige voorrecht zou verlenen. Hij heeft ons verzekerd dat Hij meer bereid is om de Heilige Geest te geven aan hen die Hem vragen, dan ouders goede geschenken aan hun kinderen geven.

Onze taak is te streven om in onze atmosfeer de perfectie te bereiken, die Christus in Zijn leven op aarde bereikt heeft in elke fase van karakter. Hij is ons voorbeeld. In alles moeten wij streven om in karakter God te eren. Als wij iedere dag tekort te schieten in de goddelijke eisen, brengen we de zaligheid van onze ziel in gevaar. We moeten het voorrecht begrijpen en waarderen waarmee Christus in ons investeert en blijk geven van onze vastberadenheid de hoogste standaard te bereiken. We zijn volledig afhankelijk van de macht die Hij ons heeft beloofd.- *That I May Know Him*.p. 130

Welk geloof overwint de wereld? Dát geloof, dat Christus tot jouw persoonlijke Heiland maakt – het is het geloof, dat erkent dat je zelf hulpeloos bent, helemaal niet in staat om jezelf te verlossen, en daarom zich, als enige hoop, vastklampt aan de Helper die machtig is om te verlossen. Het is geloof, dat niet ontmoedigd raakt, dat de stem van Christus hoort zeggen: "Houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen" (Joh. 16: 33), Mijn goddelijke kracht is voor jou. Het is het geloof, dat Hem hoort zeggen: "En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld." (Matth. 28: 20) — *Christus Weerspiegelen*, p. 7

Maandag 7 maart: Groepsdruk

De apostel wilde de gelovigen leren hoe belangrijk het is om de gedachten te weerhouden van het dwalen naar verboden thema's of de energie te verspillen aan futiele onderwerpen. Degenen die niet ten prooi willen vallen van Satans trucjes, moeten de wegen van hun ziel goed bewaken; zij moeten het lezen, zien of horen van alles dat onzuivere gedachten zal voorstellen vermijden. De geest moet niet worden overgelaten om willekeurig stil te staan bij elk onderwerp die de vijand van zielen kan suggereren. Het hart moet getrouw worden bewaakt, of het kwaad zal zonder het te willen binnen ontwaken, en de ziel zal in duisternis dwalen. "Omgordt dus de lendenen van uw verstand," schreef Petrus, "wees nuchter, en vestigt uw volkomen op de genade, die u gebracht wordt door de openbaring van Jezus Christus." (1 Petrus 1:13) — *The Acts of the Apostles*, p. 518

Hoe hecht en teder moet de band zijn die ons samenbindt! Hoe voorzichtig moeten wij zijn om onze woorden en daden in harmonie met de Heilige waarheden die God ons heeft toegezegd te hebben!....

Laat uw gesprek van dien aard zijn dat u geen spijt zult hebben ... Als een woord gevallen is dat schadelijk is voor het karakter van een vriend of een broeder, moedigt nooit dit kwaad spreken aan; want het is het werk van de vijand. Herinner de spreker dat Gods woord dit soort gesprek verbiedt.... . De Verlosser heeft ons verteld hoe we Hem kunnen openbaren aan de wereld. Als we Zijn geest koesteren als we Zijn liefde jegens anderen laten zien, als we een andermans belangen bewaken, als we vriendelijk, geduldig, zachtmoedig zijn, zullen de vruchten die we dragen getuigen aan de wereld dat we Gods kinderen zijn. ... Om elkaar op te bouwen in de meest heilige geloof is een gezegend werk; om af te breken is een werk vol bitterheid en verdriet. — *Our High Calling*, p. 181.

De lelie op het meer slaat zijn wortels diep onder de oppervlakte van vuilnis en slijm, en door zijn poreuze stam trekt het het nodige wat zal helpen in zijn ontwikkeling, en brengt zijn vlekkeloze bloesem aan het licht naar rust in zuiverheid op de boezem van het meer. Het weigert alles wat zijn vlekkeloze schoonheid zou bezoedelen en besmetten.

We kunnen lering trekken uit de lelie, en hoewel omgeven met invloeden die de neiging hebben het moraal te verderven en destructie over de ziel te brengen, kunnen we weigeren te worden beschadigd, en onszelf plaatsen waar kwade gemeenschap ons hart niet zal beschadigen ... Laat de jeugd omgaan met degenen die God vrezen en liefhebben; omdat ze nobele, standvastige karakters worden, vertegenwoordigd door de lelie die haar zuivere bloesem op de boezem van het meer opent. Ze moeten weigeren te worden gevormd door de invloeden die hen zou demoraliseren, en verzamelen voor zichzelf alleen wat de ontwikkeling van een zuivere en nobel karakter zal helpen. Ze proberen gelijkvormig te zijn aan de goddelijke model. — *Messages to Young People People*, p. 423.

Dinsdag 8 maart: Het zekere woord van de profetie

Geen mens, die aanspraak maakt op heiligheid, is werkelijk heilig. Zij, die in de hemelse boeken als heilig te boek staan, zijn zich hiervan niet bewust en zij zijn de laatsten om op te scheppen over hun eigen goedheid. Het is geen doorslaand bewijs dat een mens een christen is, omdat hij een geestelijke zielsverrukking toont onder

buitengewone omstandigheden. Heiligheid is geen verrukking; het is de volledige overgave van de wil aan God. Het is leven door ieder woord dat uit Gods mond komt. Het is dat men de wil doet van de hemelse Vader; het is dat men in elke beproeving op God vertrouwt in duisternis zowel als in het licht; het is dat wij wandelen door geloof en niet door wat wij zien. Het is, dat men steunt op God met een onwankelbaar vertrouwen, en dat men blijft in Zijn liefde. —*Het Geloof Waardoor Ik Leef*, p. 134

Deze wereld is Gods werkplaats, en elke steen die kan worden gebruikt in de Hemelse Tempel moet worden gehakt en gepolijst, totdat het een beproefde en kostbare steen is, geschikt voor op de plaats in het gebouw van de Heer. Maar als wij weigeren opgeleid en gedisciplineerd te worden, zullen wij als stenen die niet gehakt en gepolijst zijn worden, en uiteindelijk opzij worden gegelegd als nutteloos.

Het kan zijn dat veel werk moet worden gedaan in uw karakterontwikkeling, dat u een ruwe steen bent die moet worden geslepen en gepolijst voordat het een plaats in Gods Tempel kan vullen. U moet niet verrast zijn als God met hamer en beitel de scherpe hoeken van uw persoonlijkheid wegsnijdt totdat u bereid bent de plaats te vullen die Hij voor u heeft beschikt. Geen mens kan dit werk uitvoeren. Alleen door God kan het worden gedaan. En wees er zeker van dat Hij niet één nutteloze slag zal slaan. Elke slag van Hem is geslagen in liefde, voor uw eeuwig geluk. Hij kent uw ongerechtigheden, en werkt om te herstellen, niet om te vernietigen. —*Child Guidance*, p.168.

Zoals de tak zijn voeding krijgt van de moederstam, en hierdoor veel vruchten geeft, zo is de ware gelovige verenigd met Christus, en openbaart in zijn leven de vruchten van de Geest. De tak wordt één met de wijnstok. Een storm kan het niet wegblazen. Vorst kan de essentiële eigenschappen niet vernietigen. Niets kan het scheiden van de wijnstok. Het is een levende tak, en het draagt de vrucht van de wijnstok. Zo ook met de gelovige. Door goede woorden en goede daden openbaart hij het karakter van Christus. Zoals de tak de voeding van de wijnstok aanvaardt, zo zal iedereen die echt bekeerd is, spirituele vitaliteit uit Christus putten. — *The Upward Look*, p. 182

Woensdag 9 maart: Spotters

Bij de verheerlijking van de "vaster woord van profetie" als een veilige gids in tijden van gevaar, waarschuwt de apostel plechtig de kerk tegen de fakkel van valse profetie, die zou worden opgeheven door "valse leraars," die heimelijk "verderfelijke ketterijen" in zouden brengen en "zelfs de Heer verloochenen." (2Petrus 1:19;2:1) Deze valse leraren, die zich voordoen in de kerk en door velen van hun broeders in het geloof verondersteld waarachtig te zijn, vergeleek de apostel met "bronnen zonder water, nevelen, door een windvlaag voortgejaagd, voor wie de donkerste duisternis voor eeuwig is weggelegd." (2Petrus 2:17)

Kijkend door de eeuwen heen tot het einde van de tijd, werd Petrus geïnspireerd om een lijst van omstandigheden te noemen die in de wereld zou zijn net vóór de wederkomst van Christus. "dat er in de laatste dagen spotters met spotternij zullen komen," schreef hij, "die naar hun eigen begeerten wandelen, en zeggen: 'Waar blijft de belofte van zijn komst? Want sedert de vaders ontslapen zijn, blijft alles zoals het van het begin der schepping af is geweest.'" (2 Petrus 3:3). Maar "terwijl zij

zeggen: het is (alles) vrede en rust, overkomt hun een plotseling verderf." (1 Thessalonicenzen). Echter, niet allen zouden worden verstrikt door de truc van de vijand. Als het einde van alle aardse dingen dichterbij zal komen, zouden er gelovigen zijn die de tekenen van de tijd kunnen onderscheiden. Terwijl een groot aantal belijdende gelovigen hun geloof door hun werken zou verloochenen, zou er een overblijfsel zijn die tot het einde zal volharden.

Petrus hield in zijn hart de hoop van Christus' wederkomst levend, en hij verzekerde de kerk van de zekere vervulling van de Verlossers belofte, "en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen," (Johannes 14:3). Voor de beproefden en getrouwen lijkt de komst lang vertraagd, maar de apostel verzekerde hen: "De Here talmt niet met de belofte, al zijn er, die aan talmen denken, maar Hij is lankmoedig jegens u, daar Hij niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen" (2 Petrus 3:9). — *The Acts of the Apostles*, p. 535,536.

Wij zijn Adventisten. We zijn op zoek naar de verschijning van onze Heer en Heiland Jezus Christus, en wij houden ervan om eraan te denken. We weten in wie we hebben geloofd, en zijn niet bang om ons te verplichten onze ziel voor Hem te bewaren tot die dag. Wij zijn helemaal niet vernederd door te belijden dat we Adventisten zijn.

Wij geloven in de Sabbat van het vierde gebod, omdat het duidelijk is geschreven en het de basis van onze religieuze geloof is. Laat niemand van ons zich daarvoor schamen. ... Wij accepteren niet het gezag van menselijke concilies, maar gaan ver terug, zelfs naar de hemelse concilies. "Voor eeuwig, o Here, houdt Uw woord stand in de hemelen." (Psalmen 119:89). We nemen een "Zo zegt de Here" aan. Hier staan we. Een lering dat niet de woorden "Zo zegt de Here" heeft kan door de hele wereld worden aangenomen, maar dat maakt het nog niet de waarheid... Als we de weg naar de hemel willen weten, moeten wij de Bijbel bestuderen, niet theorieën of veronderstellingen van mensen. We zijn helemaal niet beschaamd over ons geloof, Zevende-dags Adventisten, want het is de beste specificatie die wij kunnen hebben. We wachten op de tweede komst van onze Heer en Verlosser Jezus Christus. Men kan de spot bedrijven met ons geloof of het belachelijk maken, maar dit moet ons niet uitdagend of verrassend. Al deze dingen veranderen waarheid niet in dwaling, en ook niet dwaling in waarheid. We staan standvastig en onwrikbaar op de platform van het Woord van God. — *That I May Know Him*, p. 357.

Donderdag 10 maart: Verhaasten van de dag

Een tijdje nog, en we zullen de Koning zien in Zijn schoonheid. Een tijdje nog, en Hij zal alle tranen van onze ogen vegen. ... Vervolgens zal door ontelbare stemmen worden gezongen het lied: "Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn" (Openbaring 21:3).

"Daarom, geliefden, beijvert u in deze verwachting, onbevlekt en onberispelijk te blijken voor Hem in vrede" (2 Petrus 3:14), — *God's Amazing Grace*, p. 358

Laat niemand het beperkte, kleinzielig standpunt huldigen dat een van de werken van de mens in de minste mogelijke manier zal helpen de schuld van zijn overtredingen kwijt te schelden. Dit is een dodelijk bedrog. Als u het zou begrijpen, moet u ophouden te pingelen over uw kleine rare ideeën en met bescheiden harten

de verzoening onderzoeken. Deze kwestie wordt zo slecht begrepen dat duizenden die beweren kinderen van God te zijn, kinderen van de boze zijn, omdat zij zich van hun eigen werken afhankelijk maken. God heeft altijd goede werken geeist, de wet eist het, maar omdat de mens de kant van de zonde koos, waar zijn goede werken waardeloos zijn, kon alleen de gerechtigheid van Jezus helpen. Christus is in staat om tot het uiterste te behouden, omdat Hij altijd geleefd heeft om voorbede voor ons te doen.

Alles wat de mens eventueel kan doen voor zijn eigen zaligheid is de uitnodiging accepteren, "en wie wil, neme het water des levens om niet." —Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, vol.6, p.1071

De eerste les die geleerd moet worden... is de les van afhankelijkheid van God... Zoals een bloem van het veld de wortel in de bodem heeft; zoals het licht, dauw, regen en zon moet ontvangen, moeten we van God ontvangen wat leven aan de ziel geeft.

De christen is verzekerd van de aanwezigheid van God. Deze Rots van geloof is de levende tegenwoordigheid van God. De zwaksten kunnen er afhankelijk van zijn. Degenen die denken de sterksten te zijn kunnen de zwaksten worden, tenzij ze afhankelijk zijn van Christus als hun efficiëntie, hun waardigheid. Dit is de Rots op wie wij succesvol mogen bouwen. God is nabij in het verzoenend offer van Christus, in Zijn bemiddeling, Zijn liefdevolle, tedere gevestigde macht over de kerk. Gezeten op de eeuwige troon, waakt Hij over hen met intense belangstelling. Zolang de leden van de kerk door geloof sap en voeding van Jezus Christus putten, en niet van menselijke adviezen en plannen en methoden; als door overtuiging van de nabijheid van God in Christus, ze hun volledig vertrouwen in Hem stellen, zullen ze een vitale verbinding hebben met Christus zoals de tak verbinding heeft met de ouderstam. De kerk is gevestigd niet op theorieën van mensen, op uitgesponnen plannen en vormen. Het hangt af van Christus, hun gerechtigheid. Het is gebouwd op geloof in Christus, "en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen" (Mattheüs 16:18) ...

De kracht van iedere ziel is in God en niet in de mens. Rust en vertrouwen moeten de kracht worden van allen die hun hart aan God geven. Christus heeft geen toevallige interesse in ons maar een belang, sterker dan een moeder voor haar kind. ... Hij waakt over u, bevend kind van God. Hij zal u verzekeren onder Zijn bescherming. — *Sons and Daughters of God*, p. 77

Vrijdag 11 maart: Voor verdere bestudering

Fundamentals of Christian Education, p. 129

12. De strijdlustige gemeente

Sabbatmiddag 12 maart

De Heiland zegt: "Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij." (Openb.3:20). Hij wordt niet afgestoten door spot of afgekeerd door dreigementen, maar probeert zonder ophouden het verlorene te

zoeken, terwijl Hij zegt: "Hoe kan Ik u opgeven?" (Hosea 11:8). Hoewel zijn liefde door het koppige hart wordt afgewezen, keert Hij terug om met meer kracht te smeken: "Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop." De winnende kracht van zijn liefde dwingt mensen om tot Hem te komen. Zij zeggen tot Christus: "Uw nederbuigende goedheid maakte mij groot." (Psalm 18:36). — *Lessen van Alledag, hfdt 18 - Gaat uit in wegen en paden*

Laten de christenen hun onenigheden wegdoen en zichzelf aan God geven voor het redden van de verlorenen. Laat hen in het geloof om een zegen vragen, en ze zal komen. De uitstorting van de Geest in de dagen van de apostelen was de "vroegere regen" (Joël 2:23), en het resultaat was heerlijk. Maar de "late regen" (Joël 2:23) zal nog overvloediger zijn.

Allen die ziel, lichaam en geest aan God wijden, zullen voortdurend nieuwe lichamelijke en geestelijke kracht ontvangen. De onuitputtelijke voorraden des hemels staan tot hun beschikking. Christus geeft hun de adem van Zijn Geest, het leven van Zijn eigen leven. De Heilige Geest stelt de grootste kracht in het werk in hart en verstand. De genade van God vergroot en vermenigvuldigt de vermogens, en iedere volmaaktheid van de goddelijke natuur komt hen bij het redden van zielen te hulp. Door het samenwerken met Christus zijn zij volmaakt in Hem, en in hun menselijke zwakheid worden zij in staat gesteld om de werken van de Almachtige te verrichten.

De Heiland verlangt Zijn genade te openbaren aan en Zijn karakter te drukken op de gehele wereld. Ze is Zijn bezit, dat Hij heeft gekocht, en Hij verlangt de mensen vrij, rein en heilig te maken. Hoewel Satan dit werk poogt te verhinderen, kunnen er toch door het bloed dat voor de wereld werd vergoten, overwinningen worden behaald die eer aan God en het Lam zullen brengen. Christus zal niet voldaan zijn, voordat de overwinning volkomen is, en "Hij zal om Zijn moeitevol lijden het zien tot verzadiging toe." (Jes.53:11)

Al de volken der aarde zullen het evangelie van Zijn genade horen. Niet allen zullen Zijn genade aannemen, maar "een zaad zal Hem dienen; het zal voor de Here gehouden worden voor een nakomelingschap." (Psalm 22:31 Engelse vertaling) "Het koningschap, de macht en de grootheid der koninkrijken onder de ganse hemel zal gegeven worden aan het volk van de heiligen des Allerhoogsten" (Dan.7:27), en "de aarde zal vol zijn van kennis des Heren, zoals de wateren de bodem der zee bedekken." (Jes.11:9)

"En men zal van waar de zon ondergaat, de naam des Heren vrezen en van waar zij opgaat, Zijn heerlijkheid." (Jes.59:19). — *Jezus, de wens der eeuwen, hfdst 86: Gaat heen, onderwijst alle volkeren*

Zondag 13 maart: De gemeente te Efeze

Christus is in het midden van de gouden kandelaren, wandelt van kerk naar kerk, van gemeente naar gemeente, van hart naar hart. Hij die Israël bewaart, sluimert noch slaapt. Als de kandelaren waren overgelaten aan de zorg van mensen, hoe vaak zouden ze flikkeren en uitgaan! Maar God heeft Zijn kerk niet in de handen van mensen gegeven. Christus, de Ene die Zijn leven voor de wereld gegeven heeft, opdat allen die in Hem geloven niet verloren gaan, maar eeuwig leven hebben, is de Wachter van het huis. Hij is de trouwe en waarachtige Poortwachter van de tempelhoven van de Heer ...

Hij kijkt met intense belangstelling om te zien of Zijn volk zich in zo een geestelijke toestand bevindt dat zij op weg zijn naar Zijn koninkrijk. Hij is aanwezig in elke vergadering van de kerk. Hij weet wiens harten Hij kan vullen met heilige olie, opdat zij het mogen uitdelen aan anderen. Zij die het werk van Christus getrouw vooruitbrengen, vertegenwoordigen in woord en daad het karakter van God, vervullen Gods doel voor hen en Christus heeft een welbehagen in hen.

“Ik weet uw werken en inspanning en uw volharding” (Openb.2:2) Christus kent de geschiedenis en de ervaring van iedereen die Hem heeft aanvaard. Tot Zijn volk zegt Hij: “Zie, Ik heb u in mijn handpalmen gegrift” (Jes. 49:16). Met grote zorg koestert Hij elke daad van liefde en verdraagzaamheid die zij doen ... Christus houdt de sterren in Zijn rechterhand en het is Zijn doel om Zijn licht door hen te laten schijnen naar de wereld. Op deze manier verlangt Hij ernaar Zijn volk voor te bereiden voor een hoger dienstbetoon in de gemeente hierboven ... Laten we in ons leven laten zien wat goddelijke genade voor de mensheid kan doen. —*Review and Herald, May 26, 1903.*

Maar na een tijd begon de ijver van de gelovigen te tanen, en hun liefde tot God en tot elkaar verkoelde. De gemeente werd koud. Sommigen vergaten de wonderbare wijze waarop ze de waarheid hadden leren kennen. De ene leider na de andere viel op zijn post. Sommige van de jongere arbeiders die de last van deze pioniers hadden moeten verlichten, en op deze wijze voorbereid zouden zijn om de leiding over te nemen, kregen een afkeer van de steeds weer herhaalde waarheden. In hun verlangen naar iets nieuws en verrassends trachtten ze andere leerstellingen in te voeren die voor velen aangenamer klonken, doch niet in overeenstemming waren met de grondbeginselen van het evangelie. In hun zelfvertrouwen en geestelijke blindheid merkten ze niet, dat deze drogredenen velen ertoe zouden brengen het verleden in twijfel te trekken en zo aanleiding zouden vormen tot verwarring en ongelooft.

Toen deze valse leerstellingen naar voren kwamen, ontstonden er verschillen en werden de ogen van velen afgewend van Jezus als de Leidsman en Voleinder van hun geloof. Het bespreken van onbelangrijke leerpunten, en de overdenking van aangename verdichtsels van de mens zelf, namen de tijd in die besteed had moeten worden in de verkondiging van het evangelie. De menigten die overtuigd en bekeerd hadden kunnen worden door een getrouwe voorstelling van de waarheid, bleven ongewaarschuwd. Vroomheid verdween geleidelijk, en het scheen dat satan het overwicht zou krijgen over hen die beweerden volgelingen van Christus te zijn...

Maar onzichtbaar was de hand des Heren werkzaam. In de voorzienigheid van God werd Johannes daar geplaatst waar Christus hem een wonderbare openbaring van Zichzelf en van de goddelijke waarheden tot verlichting van de gemeenten kon geven. —*Van Jeruzalem tot Rome, hfdst De openbaring*

Maandag 14 maart: Smyrna en Pergamum

Sommigen die in het verleden door de Heer zijn geëerd, zijn verstrikt geraakt in de misleidingen van de vijand. Zij zijn gewaarschuwd voor de gevaren, maar omdat ze weigerden te luisteren naar de waarschuwingen die naar hen werden gezonden, zijn zij meer en meer misleid, totdat zij uiteindelijk tegen God gingen strijden en tegen Zijn werkers.

Zij die staan op de rots van eeuwige waarheid zullen soms zulk een weerstand tegenkomen dat slechts erg besliste acties nodig zijn. Op zulke tijden moet iedereen zorgvuldig gewogen worden, opdat u niet juist de zielen beschadigt die u wil redden. Houd uw tong in bedwang. Onthoud dat God u geen werk heeft gegeven om uw broeders te oordelen

Vergaar zoveel als mogelijk uit het woord van God troost en bemoediging en presenteer dit aan de zielen die worstelen met de verwarringen en moeiten. Maar breng noot een ontspoorde beschuldiging tegen hen die misleid zijn ...

Ann allen die in hem geloven, geeft Christus kracht om zonen van God te worden. Zij die zo benoemd worden als leden van de koninklijke familie zullen leven voor Hem die de verzoener van hun zonden is. Zij die volgen om de waarheid te kennen, hebben hun voeten op vaste grond geplant. Noch vloed noch storm kunnen hun wegvagen van hun vaste grond. —*Letter 289, Sept. 13, 1905, to "My Brethren in the Ministry"*

Ongelovigen en duivels kunnen het werk van God niet verhinderen, noch beletten dat Hij onder zijn volk is, als zij tenminste met overgave en berouw hun zonden belijden, met de zonde breken en in geloof Gods beloften aanvaarden. Elke verzoeking en elke openlijke of verborgen negatieve invloed kan met succes worden overwonnen „niet door kracht noch geweld, maar door mijn Geest! zegt de HERE der heerscharen." (Zacharia 4:6). — *De Grote Strijd, hfdst 32 Satans valstrikken*

De heer zal een groot werk doen op aarde. Satan maakt een besliste poging om verdeeldheid te brengen en het volk te verdelen. Hij brengt bijzaken in die de gedachten vasthouden en afleiden van de belangrijke onderwerpen.

Velen houden de waarheid vast met slechts hun vingertoppen. Zij hebben een groot licht en vele voorrechten. Net als Kapernaum zijn zij in dit aspect tot de hemel verhoogd. In de tijd van beproeving en moeien die in aantocht is, zullen zij afvallig worden tenzij zij hun trots en zelfvertrouwen opzij zetten en tenzij zij een volledige verandering van karakter hebben. —*Selected Messages, bk 3, p. 415.*

Dinsdag 15 maart: Tyatira en Sardes

Jezus kwam in de wereld om zondaars te redden, niet in hun zonden, maar van hun zonden en om hen te heiligen in de waarheid. Om Hem voor ons een volmaakte Heiland te laten zijn, moeten we een eenheid met Hem worden door een persoonlijke daad van geloof. Christus heeft ons uitverkoren, we hebben Hem uitverkoren en door deze keuze worden we met Hem verenigd en leven we voortaan niet voor onszelf, maar voor Hem die voor ons gestorven is. Maar deze eenheid kan alleen worden bewaard door voortdurende waakzaamheid, opdat we niet in verleiding vallen en een andere keuze maken, want we zijn altijd vrij om een andere meester te kiezen als we dat wensen. Eenheid met Christus betekent een vaste voorkeur voor hem in elke daad en in elke gedachte. —*That I May Know Him, p. 361.*

Laat niemand de gedachten koesteren dat een mens weinig of niets in te brengen heeft in het werk van overwinning, want God doet niets voor een mens zonder diens samenwerking. Zeg ook niet nadat u alles hebt gedaan wat u van uw

kant kunt doen, Jezus zal u verder helpen. Christus heeft gezegd: "Zonder mij kunt gij niets doen" (Joh. 15:5). Van het begin tot het einde moet de mens een mede-arbeider met God zijn. Tenzij de Heilige Geest werkt in het menselijk hart, zullen we bij elke stap struikelen en vallen. De inspanningen van de mens alleen zijn niets dan waardeloos, maar in samenwerking met Christus betekent het overwinning. Uit onszelf hebben we geen kracht voor bekering van de zonde. Tenzij we de goddelijke hulp aanvaarden, kunnen we niet de eerste stappen doen richting de Heiland. Hij zegt: "Ik ben de alfa en de omega, het begin en het einde" (Openb. 21:6) in de redding van elke ziel.

Maar hoewel Christus alles is, moeten we iedereen aansporen tot onvermoeide ijver. We moeten streven, worstelen, strijden, waken, bidden, om niet overwonnen te worden door de gemene vijand. Want de kracht en de genade waarmee we dat kunnen doen, komt van God en ondertussen moeten we in Hem vertrouwen, die in staat is om volkomen te redden wie tot God gaan door Hem. —*Selected Messages*, bk 1, p. 381.

De volken op aarde aanbidden valse goden. Zij moeten van hun valse aanbidding worden afgebracht, niet door het veroordelen van hun afgoden, maar door het zien op iets beters. Gods goedheid moet bekendgemaakt worden. "Gij zijt mijn getuigen, zegt de Here, dat Ik God ben." (Jes.43:12).

De Heer wil dat wij het grote verlossingsplan op prijs zullen stellen, dat wij ons grote voorrecht beseffen als kinderen van God, en dankbaar en gehoorzaam in zijn oog wandelen. Hij wil dat wij Hem dienen in een nieuw leven, dat wij elke dag blij zijn. Hij wil dat in ons hart dank opwelt, omdat onze namen geschreven staan in het boek des levens van het Lam, omdat wij al onze zorgen werpen op Hem, die voor ons zorgt. Hij zegt dat wij ons moeten verblijden, omdat wij het erfdeel van de Heer zijn, omdat de gerechtigheid van Christus het witte kleed van zijn heiligen is, omdat wij de gezegende hoop op de spoedige komst van onze Heiland bezitten. —*Lessen uit het leven van alledag, hfdst 23, paragraaf: De Gemeente van deze tijd*

Woensdag 16 maart: De gemeente te Filadelfia

Met al onze zonden en zwakheden worden we toch niet als waardeloos terzijde geworpen. "Hij heeft ons begenadigd in de Geliefde". (Ef.1:6) De heerlijkheid die op Christus rustte, is een plechtige belofte van de liefde van God voor ons allen. Zij spreekt ons van de kracht van het gebed - hoe de menselijke stem het oor van God kan bereiken, en hoe onze smeekbeden in de hemelse hoven aangenomen worden. Door de zonde was de aarde afgesneden van de hemel en was vervreemd van de gemeenschap daarmee; maar Jezus heeft de aarde weer verbonden met de sfeer der heerlijkheid. Zijn liefde heeft de mens omgeven en heeft de hoogste hemelen bereikt. Het licht dat door de open poorten viel op het hoofd van onze Heiland, zal ook op ons vallen wanneer we bidden om hulp om de verleiding weerstand te bieden. De stem die tot Jezus sprak, zegt tot iedere gelovige ziel : Dit is Mijn geliefde kind, in wie Ik Mijn welbehagen heb. "Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard wat wij zijn zullen; (maar) wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is." (1 Joh.3:2)

Onze Verlosser heeft de weg geopend, zodat de meest zondige de meest behoeftige, de meest onderdrukte en verachte, toegang kan vinden tot de Vader.

Allen kunnen een huis hebben in de woningen die Jezus ons bereiden zal. "Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, Die de sleutel Davids heeft, Die opent en niemand zal sluiten, en Hij sluit en niemand opent.... Zie, Ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven, die niemand kan sluiten." (Openb.3:7,8) — *Jezus, de Wens der eeuwen, hfdst 11, De doop.*

Wij staan vlak voor „de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen” (Openbaring 3:10). Wie niet stevig staat in het geloof en daarvoor niet steunt op het Woord van God zal worden misleid en overwonnen. Satan werkt met „allerlei verlokkende ongerechtigheid” om de mensen in zijn macht te krijgen en zijn misleidingen zullen hoe langer hoe meer toenemen. Hij kan zijn doel echter alleen bereiken als de mensen ingaan op zijn verzoeken. Zij die oprecht zoeken naar de waarheid en ernaar streven hun leven door gehoorzaamheid te reinigen en hun uiterste best doen om zich voor te bereiden op de strijd, zullen in de God der waarheid een sterke verdediging vinden. „Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren” (vers 10), luidt de belofte van Christus. God zou eerder iedere engel uit de hemel zenden om zijn volk te beschermen dan dat Hij zou toelaten dat één mens die op Hem vertrouwt door Satan wordt overwonnen. — *De grote Strijd, hfdst 34: Tijd der benauwdheid*

Donderdag 17 maart: De gemeente te Laodicea

De boodschap aan de gemeente te Laodicea is van toepassing op onze situatie. Hoe duidelijk wordt de positie uitgebeeld van hen die denken dat ze alle waarheid in pacht hebben, die trots zijn op hun kennis over het Woord van God, terwijl de heiligende kracht ervan niet gevoeld wordt in hun levens. Het vuur van de liefde van God ontbreekt in hun harten, maar het is hetzelfde vuur van liefde die het volk van God tot het licht der wereld maakt.

De Trouwe Getuige zegt van een koude, levenloze gemeente zonder Christus: "Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet. Waart gij maar koud of heet! Zo dan, omdat gij lauw zijt en noch heet, noch koud, zal Ik u uit mijn mond spuwen" (Openb 3:15-16). Maar let op de volgende woorden: "Omdat gij zegt: Ik ben rijk en ik heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek, en gij weet niet, dat gij zijt de ellendige en jammerlijke en arme en blinde en naakte" (Openb 3:17). Hier wordt een volk voorgesteld dat trots is op zichzelf over hun bezit aan geestelijke kennis en voorrechten. Maar zij hebben geen acht geslagen op de onverdiende zegeningen die God aan hen heeft gegeven. Zij zijn vol opstandigheid, ondankbaar en vergeetachtig over God en toch is Hij op een liefdevolle manier met hen omgegaan, als een vergevende vader doet met een ondankbare afdwalende zoon. Zij hebben Zijn genade geweigerd, Zijn voorrechten misbruikt, Zijn mogelijkheden verkwanseld en zijn tevreden geweest met het wegzinken in ontevredenheid, in klaagzangen van ondankbaarheid, in holle vormendienst en hypocriete onoprechtheid. Met Fariseeïstische hooghartigheid hebben ze opgeschept over zichzelf, totdat er van hen gezegd werd: "Omdat gij zegt: Ik ben rijk en ik heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek."

Heeft de Heer Jezus niet boodschap na boodschap van vermaning gestuurd, van waarschuwing, van smekingen naar deze zelfgenoegzamen? Zijn Zijn waarschuwingen niet veracht en verworpen? Zijn Zijn boodschappers niet met spot

bejegend en hun woorden niet ontvangen als ijdele praatjes? Christus ziet wat de mens niet ziet. Hij ziet de zonden die, als ze niet beleden worden, het geduld van de lankmoedige God zullen uitputten. Christus kan de namen van hen die tevreden zijn met hun eigen zelfvoorzienendheid niet vertegenwoordigen. Hij kan niet bemiddelen voor een volk dat voelt dat ze Hem niet nodig heeft, dat beweert alles al te weten en te bezitten.

De grote Verlosser stelt Zichzelf voor als een hemelse koopman, afgeladen met rijkdommen, die van huis tot huis roept, en de kostbare goederen laat zien en zegt: "Ik raad u aan van Mij te kopen goud, dat in het vuur gelouterd is, opdat gij rijk moogt worden, en witte klederen, opdat gij die aandoet en de schande uwer naaktheid niet zichtbaar worde; en ogenzalf om uw oogleden te bestrijken, opdat gij zien moogt. Allen, die Ik liefheb, bestraf Ik en tuchtig Ik; wees dan ijverig en bekeer u. Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij" (Openb 3:18-20).

Laten we even stilstaan bij onze situatie zoals God die ziet: Laten wij aandacht schenken aan de raad van de Trouwe Getuige. Laat niemand van ons vol zijn van vooroordeel, zoals de joden, dat het licht niet in onze harten zou schijnen. Laat het niet nodig zijn voor Christus om van ons te zeggen wat Hij van hen zei: "En toch wilt gij niet tot Mij komen om leven te hebben" (Joh 5:40).

In elke bijeenkomst sinds de Generale Conferentie [van 1888], hebben zielen de kostbare boodschappen van gerechtigheid van Christus aangenomen. Wij danken God dat er zielen zijn die beseffen dat zij iets nodig hebben wat ze nog niet bezitten – goud van geloof en liefde, witte klederen van de gerechtigheid van Christus, ogenzalf van geestelijk onderscheidingsvermogen. Als u deze kostbare gaven bezit, zal de tempel van de menselijke ziel niet zijn als een in de steek gelaten altaar. Broeders en zusters, Ik roep u op in de naam van Jezus Christus van Nazareth, om de werken van God te doen. Nu is de dag van genadige mogelijkheden en voorrechten. —*Selected Messages, bk 1, pp. 357, 358*

Vrijdag 18 maart: Voor verdere bestudering

Lessen uit het leven van Alledag, hfdst 9 – De parel

13. Verlossing

Sabbatmiddag 19 maart

Zij die Gods Woord aannemen, kunnen al het een en ander te weten komen over hun hemels tehuis. Toch heeft de Here voor degenen die Hem liefhebben iets weggelegd „wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en (...) in geen mensenhart is opgekomen" (1 Korintiërs 2:9). Wij kunnen met onze taal de beloning van de verlostten nooit volledig weergeven. Alleen zij die het in werkelijkheid zien, zullen er zich ten volle rekenschap van kunnen geven. Ons begrensd verstand kan zich onmogelijk een beeld van de heerlijkheid van Gods paradijs vormen.

In de Bijbel wordt de erfenis van de verlostten „een vaderland" genoemd. (Hebreeën 11:14-16). Daar leidt de hemelse Herder zijn kudde naar de rivier met „het water des levens". De „boom des levens" geeft elke maand zijn vrucht en de bladeren van de boom zijn „tot genezing der volkeren". De rivieren stromen altijd en

hun water is helder als kristal. Op hun oevers staan bomen die zorgen voor schaduw op het pad van de verlostten. De uitgestrekte vlakten gaan over in prachtige heuvels en de bergen van God verheffen hun hoge toppen. Op deze weidse vlakten en op de oevers van deze stromen van levend water zullen Gods kinderen, die zo lang als pelgrims hebben rondgezworven, eeuwig wonen. —*De Grote Strijd, hfdst 42: Het einde van de strijd*

“Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde was voorbijgegaan... En ik Johannes, zag de heerlijke stad,, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit de hemel, toebereid als een bruid, die voor haar man versierd is” (Openb. 21:1,2)...

De gave van de boom des levens in de hof van Eden was op voorwaarde gegeven; de boom werd tenslotte van de mens weggenomen. De gave van het toekomstige leven is absoluut en eeuwigdurend...

Wanneer de mens in Zijn tegenwoordigheid zal zijn hersteld, dan zal hij, evenals in het begin, onderwezen worden door God: “Mijn volk zal in die dag kennen, dat Ik het zelf ben, Die spreekt: “Zie, hier ben Ik” (Jes. 52:6).

Al de schatten van het heelal zullen worden opengelegd voor Gods kinderen, om ervan te leren. Met een onuitsprekelijke vreugde, zullen wij de blijdschap en de wijsheid leren verstaan van de nooit gevallen wezens. Wij zullen de schatten delen, die van eeuw tot eeuw gewonnen zijn, door het werk van Gods handen te overdenken. De jaren van de eeuwigheid, al voortgaande, zullen steeds meer heerlijke openbaringen brengen. Overvloedig “boven al wat wij bidden of denken” (Efez. 3:20), zal God ons tot in alle eeuwigheid Zijn gaven meedelen.

Het leven op aarde is het begin van het leven in de hemel, de opvoeding op aarde is een inwijding in de beginselen van de hemel, het levenswerk hier op aarde, is een oefening en voorbereiding voor het leven daarboven. Wat wij nu zijn, wat betreft ons karakter en onze heilige, toegewijde dienst aan God, is de zekere voorafschaduwning van wat wij zijn zullen. —*Het geloof waardoor ik leef, 20 december*

Zondag 20 maart: Satan gebonden

Toen Christus met Zijn dienstwerk begon, is Satan Hem tegemoet getreden en heeft op elke centimeter grond met Hem gevochten en al zijn krachten gebruikt om Hem te overwinnen. Veel stond op het spel in deze strijd. Intense belangen waren ermee gemoeid. De vragen die beantwoord moesten worden, waren: “Is Gods wet onvolmaakt, en is het nodig dat ze veranderd of afgeschaft wordt? Of is het onveranderbaar? Is Gods bestuur stabiel? Of zijn er veranderingen nodig?” Niet alleen voor hen die leven in de stad van God, maar voor de inwoners van het hele universum moesten deze vragen beantwoord worden

De hevigheid van de beproevingen waar Christus doorheen moest gaan was evenredig aan de waarde van het voorwerp dat gewonnen moest worden of verloren moest gaan door Zijn succes of falen. Niet alleen de belangen van een wereld lagen op het spel. Deze wereld was het strijdtoneel, maar a de werelden die God heeft geschapen waren aangetast door het resultaat van de strijd... Zelfs toen Christus aan het kruis hing, was de vijand nog vastbesloten om zijn argumenten zo te presenteren, zo misleidend, zo gemeen dat allen overtuigd zouden worden dat Gods wet tirannie bewerkstelligde. Hij heeft hoogstpersoonlijk elk plot, elk gepland kwaad aangewend om elke gedachte op te hitsen om het lijden van Christus te verergeren.

Hij heeft hoogstpersoonlijk de valse beschuldigingen tegen de Ene die allen maar goed heeft gedaan ingefluisterd. Hij heeft hoogstpersoonlijk de wrede daden geïnspireerd die hebben toegevoegd aan het lijden van de Zon van God – de reine, de heilige, de onschuldige.

Door deze manier van handelen heeft satan een keten gesmeed waarmee hijzelf gebonden zal worden. Het hemels universum zal getuige zijn van de rechtvaardigheid van God in de straf die hij zal ontvangen. — *This Day With God*, p. 14.

De mens is er natuurlijk toe geneigd om Satans suggesties te volgen, en hij kan niet met succes de verschrikkelijke vijand weerstaan, tenzij Christus, de machtige Overwinnaar, in hem woont, zijn verlangens leidt en hem kracht geeft. God alleen kan de macht van Satan beperken. Hij gaat de wereld rond, en doorkruist het. Hij is elk moment op wacht, bang dat hij een gelegenheid verliest een ziel de vernietiging in te jagen. Het is belangrijk dat Gods volk dit begrijpt, opdat zij niet in zijn vallen trappen. Satan bereidt zijn misleidingen voor, dat is zijn laatste campagne tegen het volk van God dat zij niet zouden begrijpen dat hij het is .. Satan weet meer dan Gods volk welke kracht ze kunnen hebben over hem als hun kracht in Christus is. Wanneer zij nederig een beroep doen op de machtige Overwinnaar voor hulp, kan de zwakste gelovige in de waarheid, die vast vertrouwt op Christus, Satan en zijn leger met succes weerstaan. ..

Het woord van God is duidelijk. Het is een recht koord van waarheid en het zal een anker blijken te zijn voor hen die gewillig zijn het aan te nemen, als ze maar bereid zijn hun gekoesterde fabels op te geven. Het zal hen redden van de verschrikkelijke misleidingen van deze gevaarlijke tijden. — *Testimonies for the Church*, vol. 1, pp. 341, 344.

Satan zal duizend jaar lang op de verwoeste aarde rondzwerven om de gevolgen van zijn opstand tegen Gods wet te overzien. In deze duizend jaar lijdt hij vreselijk. Hij heeft sinds zijn val door zijn onafgebroken activiteit geen ogenblik kunnen nadenken, maar nu is hij machteloos en kan hij zich wel verdiepen in de rol die hij heeft gespeeld sinds het begin van zijn opstand tegen Gods heerschappij. Hij wacht angstig de vreselijke dag af wanneer hij zal moeten boeten voor al het kwaad dat hij heeft gedaan en gestraft zal worden voor de zonden waartoe hij de mensen heeft verleid. — *De Grote Strijd, hfdst 41: De aarde verwoest*

Maandag 21 maart: De Waarom-vragen

Nadat de heiligen onsterfelijk gemaakt en tezamen met Jezus opgenomen zijn; nadat zij hun harpen, hun lange klederen en hun kronen ontvangen hebben en de stad zijn binnengegaan, zullen Jezus en de heiligen gericht houden. De boeken worden dan geopend, - het boek des levens en het boek des doods. Het boek des levens bevat de goede daden van de heiligen; en het boek des doods bevat de boze daden van de goddelozen. Deze boeken worden vergeleken met het wetboek, de Bijbel, en volgens die worden de mensen geoordeeld. De heiligen spreken in overeenstemming met Jezus hun oordeel uit over de goddeloze doden. "Aanschouw", zei de engel, "hoe de heiligen met Jezus in het gericht zitten en de goddelozen vergelden naar hetgeen zij in het lichaam gedaan hebben; en hetgeen zij bij de uitvoering van het vonnis ontvangen moeten, wordt achter hun naam

opgeschreven.” Dit, zag ik, was het werk van de heiligen met Jezus gedurende de duizend jaren in de heilige stad, vóóordat die naar de aarde afdaalt. Als dan verlaat Jezus met de engelen en al de heiligen de heilige stad aan het eind van de duizend jaren en terwijl Hij met hen naar de aarde afdaalt, worden de goddeloze doden opgewekt en dan zullen dezelfde mensen die “Hem doorstoken” hebben, nu opgewekt zijnde, Hem van verre in al Zijn heerlijkheid aanschouwen en de engelen en de heiligen met Hem en zullen over Hem rouw bedrijven. Zij zullen het teken der nagelen in Zijn handen en in Zijn voeten zien en waar zij de speer in Zijn zijde gestoken hebben. De tekenen van de nagelen en de speer zullen Hem dan tot heerlijkheid zijn. Het is aan het einde van de duizend jaren dat Jezus op de Olijfberg zal staan en de berg vaneen slijt en tot een zeer grote vallei wordt. Zij, die in die tijd vlieden, zijn de goddelozen, die juist opgewekt zijn. Dan daalt de heilige stad neder en rust in de vallei. Satan vervult de goddelozen dan met zijn geest. Hij doet hen geloven dat het leger in de stad klein en zijn leger groot is en dat zij de heiligen kunnen overwinnen en de stad kunnen innemen. —*Eerste geschriften, hfdst 9: De Laatste plagen en het oordeel*

Wie nu maar zwak staat in zijn geloof, loopt het zeer grote risico dat hij geen weerstand zal kunnen bieden aan de misleiding van Satan en aan het bevel dat het geweten aan banden wil leggen. Zelfs als ze de proef doorstaan, zullen ze in de tijd der benauwdheid in grotere wanhoop en angst verkeren omdat ze niet gewoon waren vertrouwen in God te stellen. Ze hebben hun geloof niet versterkt toen de tijd daar gunstig voor was en zullen dat dan moeten doen onder de verschrikkelijke druk van de ontmoediging.

We zouden God nú moeten leren kennen door zijn beloften ernstig te nemen. Engelen tekenen elk vurig en oprecht gebed op. We moeten onze zelfzuchtige genoegens opgeven als we daardoor in verbinding met God kunnen blijven. De ergste armoede en de grootste zelfverloochening mét Gods zegen zijn te verkiezen boven rijkdom, eer, een aangenaam leven en vriendschap zónder zijn zegen. Wij moeten tijd vrijmaken om te bidden. Als we onze geest volproppen met wereldse gedachten zou het wel eens kunnen gebeuren dat God ervoor zorgt dat wij tijd moeten vrijmaken: door ons van onze afgoden - geld, huizen, land - te verlossen. —*De Grote Strijd, hfdst 39: De tijd der benauwdheid*

Dinsdag 22 maart: Het laatste oordeel

Aan het einde van „de duizend jaren” komt Christus nog eens naar de aarde met de grote menigte verlost en een gevolg van engelen. Wanneer Hij in zijn ontzagwekkende majesteit neerdaalt, roept Hij de doden die Hem niet als hun Verlosser hebben aangenomen uit het graf om hun straf te ondergaan. Een grote groep, talloos als het zand der zee, verrijst uit het graf. Maar er is een enorm verschil tussen hen en de verlost, die zijn opgestaan bij de eerste opstanding! De verlost kregen de onsterfelijkheid en de eeuwige schoonheid. Zij die voor eeuwig verloren gaan, dragen de sporen van ziekte en dood.

Alle ogen van die grote menigte zijn gericht op de heerlijkheid van Gods Zoon. De ongelovigen zeggen in koor: „Gezegend is Hij, die komt in de naam des Heren!” Ze doen dit niet uit liefde voor Jezus. Ze worden door de kracht van de waarheid gedwongen deze woorden uit te spreken. De ongelovigen verrijzen uit het graf zoals ze erin gelegd zijn: ze staan nog even vijandig tegenover Christus en zijn nog even

opstandig. Ze krijgen geen tweede kans om de fouten uit hun vorig leven te herstellen. Het zou toch niets baten. Ze zijn tijdens hun zondig leven geen betere mensen geworden. Ze zouden hun tweede kans dan ook op dezelfde manier gebruiken als de eerste: ze zouden Gods geboden wéér overtreden en wéér tegen Hem in opstand komen. —*De Grote Strijd, hfdst 42: Het einde van de strijd*

Satan spoedt zich tot in het midden van zijn volgelingen en tracht de menigte tot actie aan te zetten. Maar vuur van God uit de hemel regent op hen neer en de grote mannen, de machtigen, edelen, armen en de ellendigen, worden allen tezamen verteerd. Ik zag dat sommigen snel vernietigd werden, terwijl anderen langer leden. Zij werden gestraft naar wat zij in het lichaam gedaan hadden. Bij sommigen duurde het vele dagen, voordat zij verteerd waren. Zolang een deel van hen nog niet verteerd was, zolang behielden zij al het gevoel van hun lijden. De engel zei: "De worm des levens zal niet sterven, hun vuur zal niet uitgeblust worden, zolang er nog het kleinste deeltje overblijft, waar zij op azen of zich mee voeden kunnen!" Satan en zijn engelen leden lang. Satan droeg niet slechts de last en de straf van zijn eigen zonden, maar ook van de zonden van de schare der verlostten, die op hem gelegd was en hij moet ook lijden voor het verloren gaan van de zielen, waarvan hij de oorzaak is. Toen zag ik, dat Satan en het gehele leger der goddelozen verteerd waren en aan de rechtvaardigheid van God voldaan was. Het gehele engelenheer en al de verlostte heiligen, zeiden met luide stem: "Amen!" —*Eerste geschriften, hfdst 41: De tweede dood*

Woensdag 23 maart: Nieuwe hemel en nieuwe aarde

Er is voorgoed een einde gekomen aan Satans vernietigend werk. Zesduizend jaar lang heeft hij naar eigen goeddunken gehandeld. Hij heeft de aarde in ellende gedompeld en verdriet gebracht in het heelal. De ganse schepping heeft „in al haar delen gezocht” en is „in barensnood” geweest. Nu zijn Gods schepselen voorgoed van hem en zijn verleidingen verlost. „De gehele aarde heeft rust, is stil; men (de verlostten) breekt uit in gejubel” (Jesaja 14:7). Het trouwe universum brengt God lof en juicht om de overwinning. Johannes hoorde „als een stem van een grote schare en als een stem van vele wateren en als een stem van zware donderslagen, zeggende: Halleluja! Want de Here, onze God, de Almachtige, heeft het koningschap aanvaard” (Openbaring 19:6). —*De Grote Strijd, hfdst 42: Het einde van de strijd*

De hemel is ons thuis. Ons burgerschap is boven en onze levens moeten niet gewijd zijn aan een wereld die spoedig vernietigd zal worden. We hebben nodig dat het woord van God openbaar wordt in levende karakters. Wat een rein, uitmuntende taal vinden we in het woord van God! Wat een verheven en vernederende principes! —*Manuscript 96, July 20, 1899, The Bible as Our Study Book*

De heerlijke stad van God heeft twaalf poorten, afgezet met de meest mooie parels. Het heeft ook twaalf fundamenten van verschillende kleuren. De straten van de stad zijn van puur goud. In deze stad staat de troon van God en een reine, mooie rivier ontspringt uit de troon, helder als kristal. De sprankelende reinheid en schoonheid ervan maken de stad van God vreugdevol. De heiligen zullen vrijelijk drinken van de genezende wateren van de rivier des levens...

Alle gezichten zullen het beeld van hun Verlosser weerspiegelen. Er zullen geen bange gezichten, vol problemen zijn, maar alle gezichten zullen helder zijn en glimlachen in smetteloze reinheid. De engelen zullen daar zijn en ook de opgestane heiligen en de martelaren en het beste van alles, en wat de oorzaak van hun grote vreugde is, onze lieflijke Heiland zal daar zijn, Die geleden heeft en gestorven is opdat we dat geluk en die vrijheid zullen genieten. Zijn heerlijk gelaat zal feller schijnen dan de zon en de mooie stad verlichten en heerlijkheid om Zich heen weerkaatsen. —*My Life Today*, p. 357

En wederom keek ik en zag de aarde gelouterd. Er was geen enkelbewijs van de vloek meer over. De gebroken, ruwe oppervlakte van de aarde zag er nu uit als een horizontale, uitgestrekte vlakte. Gods ganse heelal was rein en de grote strijd voor al tijd beëindigd. Waar wij ook heen zagen, al waar het oog op rustte, was prachtig en heilig. En de ganse schare der verlost en, oud en jong, groot en klein, wierp en hun glinsteren de kronen aan de voeten van hun Verlosser en knielden in aan bid ding voor Hem neer en aanbad en Hem, die tot in alle eeuwigheid leeft. De prachtige nieuwe aarde met al zijn heerlijkheid, was de eeuwige erfenis der heiligen. Het koninkrijk en de heerschappij en de grootheid van het koninkrijk onder de ganse hemel, werd toen gegeven aan het volk van de heilig en van de Allerhoogste en zij zullen het bezit ten tot in der eeuwigheid, ja tot in eeuwigheid der eeuwigheden. — *Eerste geschriften, hfdst 41: De tweede dood*

Donderdag maart 24: Geen tranen meer

Toen Christus de eerste keer naar deze aarde kwam, kwam Hij in nederigheid en onzichtbaar en Zijn leven hier was er een van lijden en armoede ... Bij Zijn wederkomst zal alles anders zijn. Niet als een gevangene omringd door uitschot van de samenleving, zullen mensen hem zien, maar als een hemelse Koning. Christus zal komen in Zijn eigen heerlijkheid, in de heerlijkheid van Zijn Vader en in de heerlijkheid van de heilige engelen. Tien duizend maal tien duizend en duizenden maal duizenden engelen, de mooie, overwinnende zonen van God, die niet te evenaren lieflijkheid en heerlijkheid bezitten, zullen hem begeleiden op Zijn weg. In de plaats van een doornenkroon zal Hij een kroon van heerlijkheid dragen – een kroon in een kroon. In de plaats van dat oude purperen kleed, zal Hij bekleed zijn met een kleed van het witste wit, "zoals geen voller op aarde ze kan maken" (Markus 9:3). En op Zijn mantel en op Zijn dij zal er een naam geschreven zijn: Koning der koningen en Heer der heren."

Voor Zijn volgelingen is Christus een dagelijkse kameraad en een bekende vriend geweest. Zij hebben dicht bij elkaar geleefd, in voortdurende gemeenschap met God. Over hen zal de heerlijkheid des Heren opgaan. In hen is het licht van de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus weerkaatst geweest. Nu verblijden zij zich in de heldere stralen van de helderheid en heerlijkheid van de Koning in Zijn majesteit. Zij zijn gereed voor de gemeenschap van de hemel, want zij hebben de hemel in hun harten.

Met opgerichte hoofden, met de felle stralen van de Zon der Gerechtigheid op hun gelaat, met kreten van blijdschap dat hun verlossing nabij is, zullen zij erop uit trekken om de Bruidegom te ontmoeten

Nog een kleine wijle, en we zullen de Koning in Zijn heerlijkheid zien. Nog een kleine wijle en Hij zal alle tranen van onze ogen afvegen... Dan zullen ontelbare

stemmen het lied zingen: "Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn en hun God zijn" (Openb. 21:3). —*God's Amazing Grace*, p. 358.

We zijn op de thuisreis. Hij die ons zozeer liefheeft dat Hij voor ons stierf, bouwde voor ons een stad. Het nieuwe Jeruzalem is onze plaats van rust. Er zal geen verdriet in de Stad van God zijn. Geen smartelijke klacht, geen treurzang van vernietigde hoop en verloren liefde, zullen ooit meer gehoord worden.

Spoedig zullen we getuige zijn van de kroning van onze Koning. Diegenen wier leven in Christus verborgen is, diegenen die op deze aarde de goede strijd des geloofs gestreden hebben, zullen stralen met de heerlijkheid van de Verlosser in het koninkrijk van God.

De hemel is een goede plaats. Ik verlang ernaar daar te zijn en mijn geliefde Jezus te aanschouwen, die Zijn leven voor mij gegeven heeft en veranderd te worden naar Zijn heerlijk beeld. O, dat ik de woorden had om de heerlijkheid van de schitterende wereld die te komen staat te kunnen beschrijven! Ik dorst naar de levende stromen, die de stad van God verblijden. ...

Allen zullen een gelukkig verenigde familie vormen met de klederen van lof en dankzegging. Over de aanschouwing van dit tafereel zullen de morgensterren vrolijk zingen en de kinderen Gods zullen vol vreugde juichen, omdat God en Christus zich zullen verenigen in de verkondiging: "Er zal geen zonde meer zijn, noch zal de dood er zijn. —*Het Bijbels gezin, hfdst 86 – Het leven in de hof van Eden*

Vrijdag 25 maart: Voor verdere bestudering

De Grote Strijd, hfdst 42 – Het einde van de strijd